DZIENNIK

USTAW I ROZPORZĄDZEŃ KRAJOWYCH

DLA

KRÓLESTWA GALICYI i LODOMERYI

WRAZ

z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM.

Rocznik 1873.

Z drukarni A. J. O. Rogosza we Lwowie.

Spis alfabetyczny

do Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1873. *)

---

*) **Uwaga.** Ażeby ułatwić ile możności wyszukanie rozporządzeń władz krajowych, przytoczono przy każdej nomenklaturze dwie liczby, z których pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś stronicę. Aby uwidocznić różnicę tego oznaczenia, obrano dla liczby stronic grubsze pismo.

C.

D.

E.

L.

M.

N.

O.

P.

R.

Spis chronologiczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1873.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 18. Stycznia 1873. **Część I.**

Nr. 1.

Obwieszczenie c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu z dnia 26. Grudnia 1872. l. 2.474/pr.,

dotyczące wymiaru i poboru podatków bezpośrednich i opłat pośrednich wraz z dodatkami w czasie od dnia 1. Stycznia do końca Marca 1873. r.

Ustawą z d. 21. b. m. upoważnione zostało wys. c. k. Ministerstwo Skarbu do pobierania istniejących podatków bezpośrednich wraz z dodatkami w czasie od d. 1. Stycznia do końca Marca 1873. podług istniejących obecnie ustaw o opodatkowaniach, a mianowicie do pobierania dodatków do podatków bezpośrednich w wysokości ustanowionej w ustawie z d. 24. Marca 1872. (Dziennik ust. Państwa nr. 26.), z uwzględnieniem postanowienia w ustępie trzecim artykułu IV. tejże ustawy zawartego, na mocy którego obowiązani do podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy, tudzież podlegający opłacie podatku dochodowego II. klasy w każdym razie, jeżeli całkowita przypadająca od nich należytość podatkowa z tytułu podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy, a względnie podatku dochodowego II. klasy za cały rok 1873. w ordynaryum nie przewyższa kwotę 30 złr., uiszczać mają jako dodatek państwowy tylko $^{7}/_{10}$ podatku zwyczajnego.

Stosownie do tego pobierane będą według reskryptu wys. c. k Ministerstwa Skarbu z dnia 24. Grudnia r. b. l. 35.857. aż do dalszego rozporządzenia, podatki bezpośrednie z dodatkami całkowicie w kwotach zapadających w powyżwyrażonym okresie czasu od d. 1. Stycznia do końca Marca 1873., a to podatek zarobkowy w kwocie półrocznej, przypadającej na dniu 1. Stycznia 1873, reszta zaś podatków, a mianowicie gruntowy, domowo-klasowy, domowo-czynszowy i dochodowy całkowicie w kwotach, przypadających z końcem Marca 1873. za cały kwartał.

Wymiar i przypisanie podatku dochodowego z dodatkami uskutecznić należy za cały rok 1873.

Należytość podatkowa, przypadająca na mocy rozporządzenia obecnego oznajmioną będzie gminom i podatkującym w płatniczych tabelach podatkowych, w nakazach płatniczych, extraktach repartycyjnych i książeczkach podatkowych.

Co do sporządzenia i przedkładania fasyj dochodów, i wykazywania stałych płac, jakoteż względem wymiaru i uiszczenia należytości podatku dochodowego za rok 1873. podają się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia:

1. Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na rok 1873., ułożone w formie dotychczas przepisanej instrukcyą z dnia 11. Stycznia 1850. wniesione być mają do d 20. Stycznia 1873.

2. Przy fasyonowaniu dochodu I. klasy, tudzież dochodu II. klasy, nie pochodzącego ze stałych płac za podstawę do oznaczenia przeciętnego czystego dochodu, podlegającego opodatkowaniu na rok 1873., służyć mają dochody i wydatki z lat 1870., 1871. i 1872.

3. Postanowienia §. 21. i 22. najwyż. patentu z d. 29. października 1849. zastosowane będą do kwot pochodzących ze stałych płac II. klasy, przypadających w r. 1873.

4. Odsetki i dochody III. klasy, podlegające fasyonowaniu ze strony uprawnionych do pobierania tychże, mają być fasyonowane według stanu majątku i dochodu z d. 31. Grudnia 1872.

5. Właścicielom budynków, uwolnionym czasowo całkowicie, lub częściowo od podatku domowego wymierzyć należy pięć od sta jako podatek dochodowy za czas od d. 1. Stycznia do końca Grudnia 1873. od czystego dochodu rocznego, pochodzącego z tychże budynków wolnych od podatku t. j. od kwoty pozostałej z całorocznego czynszu (brutto) po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a prócz tego przy budynkach całkowicie od podatku domowego wolnych, od dochodu po potrąceniu także w roku 1873. przypadających i należycie udowodnionych procentów od kapitałów, na budynku od podatku domowego wolnym ubezpieczonych.

6. Przysłużające przedsiębiorcom przemysłowym prawo do potrącania podatku dochodowego, przypadającego od kapitałów u nich ulokowanych od procentów od tychże kapitałów odnosi się także do podwyższonego dodatku do podatku dochodowego na rok 1873.

Gdyby niniejsze postanowienie w skutek wyższych poleceń wypadało później zmienić, natenczas zmianę tę dodatkowo poda się do wiadomości.

Jorkasch w. r.

Nr. 2.

U s t a w a,

zezwalająca gminie miasta Brzeżan na pobór dodatku gminnego w wysokości 60% podatku konsumcyjnego od wina.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie miasta Brzeżan pozwala się pobierać na pokrycie jej wydatków gminnych w latach 1873., 1874. i 1875. dodatek w wysokości 60% do podatku konsumcyjnego od wina.

Buda dnia 29. Grudnia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 3.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 18. Grudnia 1872. r. l. 21.118.,

dotyczące ustanowienia taxy pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Przemyślu.

W moc art. II. ustawy krajowej z dnia 12. Grudnia 1869. r. (Nr. 8. Dz. ust. kraj. z roku 1870.) Wydział krajowy ustanawia taxę za pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Przemyślu na czas od dnia 1. Stycznia 1873. r. począwszy, na 50 ct. w. a. dziennie od osób dorosłych, zaś od dzieci do siedmiu lat na 25 ct. w. a. dziennie.

W zastępstwie JO. Księcia Marszałka

Pietruski w. r.

Gross w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 8. Lutego 1873. **Część II.**

Nr. 4.

Ustawa

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Zazulińcach w powiecie zaleszczyckim prawa poboru myta za przewóz promem na rzece Dniestrze.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Zazulińcach nadaje się na lat trzy od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania myta od przewozu promem na rzece Dniestrze pod Zazulińcami, z warunkiem utrzymywania własnym kosztem pomienionego przewozu.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następnego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu cztery (4) centy.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i od każdej sztuki pędzonej młodego bydła tego rodzaju jeden i pół ($1\frac{1}{2}$) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny jeden (1) ct.

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu jeden (1) ct.

e) od osoby z taczkami lub wózkiem dwa (2) centy.

Art. III.

Od opłaty myta uwolnieni są mieszkańcy gminy Zazuliniec, pod warunkiem, że taż gmina corocznie przed zamarznięciem rzeki Dniestru prom z wody na brzeg będzie wyciągać, a następnie w właściwym czasie takowy na wodę spuszczać, oczyszczając przytem obydwa brzegi rzeki od kry lodowej.

Art. IV.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem innych uwolnień od opłaty mytniczej i zniżenia tejże, jakie obowiązują na drogach krajowych i eraryalnych.

Buda dnia 12. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 5.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego obszarowi dworskiemu w Koniuszkach Siemianowskich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiamu w Koniuszkach Siemianowskich nadaje się na lat pięć od wejscia w wykonanie tej ustawy prawo poboru mostowego od dwóch mostów, 24 sążni łącznej długości mających, na dawnem korycie rzeki Dniestru i na drodze do Horodyni położonych, pod warunkiem utrzymania własnym kosztem.

Art. II.

Pobór myta odbywać się będzie przy rogatce mytniczej, w środkowym punkcie pomiędzy obydwoma mostami na drodze do Horodyni wystawionej, według następującego wymiaru:

a.) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy.;

b.) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju dwa (2) centy.

Wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju ssące, za które nie opłaca się myta.

c) Od pięciorga świń lub cieląt dwa (2) centy.

d) od dziesięciu owiec dwa (2) centy.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i o zniżeniu takowej.

Buda dnia 12. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w r.

Nr. 6.

Ustawa

z przyzwoleniem gminie miasta Wadowic na pobór podatków gminnych w wysokości 75% podatku konsumcyjnego od mięsa i od wina.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi, z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie miasta Wadowic pozwala się pobierać w latach 1873., 1874. i 1875. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek w wysokości siedmdziesiąt pięciu (75) % podatku konsumcyjnego od mięsa i od wina.

Wiedeń dnia 8. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 7.

Ustawa

względem pozwolenia gminie miasta Strzyżowa powiatu Rzeszowskiego, na pobór opłaty od wprowadzonych w obręb miasta tego spirytusowych napojów słodzonych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie miasta Strzyżowa powiatu Rzeszowskiego pozwala się pobierać w r. 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminy od wprowadzonych w obręb miasta tego słodzonych napojów spirytusowych po 24 cent. od miary niższo-austryackiej.

Wiedeń dnia 9. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 8.

Ustawa

o udzieleniu gminie Bereżnicy prawa poboru mostowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Bereżnicy w powiecie Stryjskim, nadaje się na lat cztery od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo poboru myta od mostu rzéce Bereżnicy, 16 sążni długiego, pod warunkiem utrzymania go własnym kosztem.

Art. I

Pobór myta odbywać się będzie przy rogatce mostowej, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu jeden (1). ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju pół ($^1|_2$) cta.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju pół ($^1|_2$) cta.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i zniżeniu takowej.

Wiedeń dnia 9. stycznia 1873.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 10. lutego 1873. **Część III.**

Nr. 9.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej Strzyżowsko-Domaradzkiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Rzeszowie w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat cztery, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo do poboru myta na drodze powiatowej Strzyżowsko-Domaradzkiej pod warunkiem utrzymywania tej drogi kosztem funduszu powiatowego.

Art. II.

Pobór myta odbywać się ma na stacyi mytniczej w Strzyżowie podług następującego wymiaru:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu (jeden) 1 cent;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju pół (1/2) centa;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki bydła młodego tegoż rodzaju pół (1/2) centa:

Art. III.

Przy poborze należytości mytniczej zachować należy wszystkie ogólne przepisy co do uwolnienia od opłaty myta i zniżenia takowej.

Wiedeń dnia 9. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 10.

U s t a w a

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Tarnowie, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się prawo do poboru myta przy drodze powiatowej Tuchowsko-Ryglicko-Jodłowskiej na przeciąg lat czterech, od wejścia w wykonanie tej ustawy, pod warunkiem utrzymywania pomienionej drogi kosztem funduszów powiatowych.

Art. I.

Pobór myta odbywać się ma w Ryglicach przy dwóch rogatkach mytniczych, w ten jednakże sposób, że opłata przy jednej z nich uiszczona, przy drugiej powtórnie wymaganą nie będzie.

Art. III.

Myto pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) cent;

ɔ) od pięciu świń lub cieląt, jak również od 10 owiec jeden (1) cent.

Art. IV.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty i o zniżeniu takowej.

Wiedeń dnia 9. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 11.

Ustawa,

o udzieleniu Radzie powiatowej w Wieliczce prawa do poboru myta na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Radzie powiatowej w Wieliczce, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat cztery, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo poboru myta na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej we wsi Taszycach, pod warunkiem utrzymania tej drogi kosztem funduszu powiatowego.

Art. II.

Pobór myta odbywać się ma na stacyi mytniczej we wsi Taszycach, podług następującego wymiaru:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) cent.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju pół (1/2) centa.

Art. III.

Przy poborze należytości mytniczej zachować należy wszystkie przepisy co do opłaty myta i zniżenia takowej.

Wiedeń dnia 9. stycznia 1873.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p.

Nr. 12.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. stycznia 1873. l. 405.,

dotyczące ustanowienia taxy leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Jaśle.

W moc artykułu II. ustawy krajowej z dnia 12. grudnia 1869. r. (Nr. 8. Dz. ust kr. z r. 1870.), Wydział krajowy ustanawia taxę za leczenie chorych w szpitalu powszechnym w Jaśle na czas, od d. 15. stycznia 1873. począwszy, na 50 centów w. a. dziennie od osób dorosłych, zaś od dzieci do siedmiu lat na 30 centów dziennie.

L. Sapieha w. r.

C. Haller w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 12. lutego 1873 **Część IV.**

Nr. 13.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru przewozowego zarządowi dóbr skarbowych w Niepołomicach.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Zarządowi dóbr skarbowych w Niepołomicach nadaje się na lat cztery, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania przewozowego, a mianowicie: *a)* na rzece Wiśle w Niepołomicach; *b)* na rzece Rabie w Cikowicach, pod warunkiem utrzymania w miejscach tych własnym kosztem przewozów wraz z przyrządami.

Art. II.

Za przewozy powyższe opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa i pół ($2\frac{1}{2}$) centa;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, i od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju dwa i pół ($2\frac{1}{2}$) cnta;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) cnt.;

d) od każdej osoby pieszej, jadącej powozem, wyjąwszy woźnicę lub jadącej wierzchem jeden (1) cnt.

Art. III.

Przy poborze przewozowego mają być zachowane przepisy co do uwolnienia od opłaty myta i zniżenia takowej.

Wiedeń, dnia 20. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 14.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego obszarowi dworskiemu w Spasie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiamu w Spasie nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania mostowego od mostu w Spasie na rzece Dniestrze, pod warunkiem utrzymywania w dobrym stanie tegoż mostu własnym kosztem.

Art. II.

Pobór myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a.) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy.;

b.) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju dwa (2) centy.

Wyjątek stanowią wszelkiego rodzaju bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) cnt.

Art. III.

Przy poborze mostowego mają być zachowane przepisy co do uwolnienia od opłaty myta i zniżenia takowej.

Art. IV.

Oprócz ogólnie obowiązujących uwolnień od opłaty myta nadmienionych w art. III., uwalnia się nadto mieszkańców gminy Spas od opłaty mostowego, ile razy ci dla robót gospodarskich most ten przejeżdzają.

Wiedeń, dnia 20. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w r.

Nr. 15.

U s t a w a

o udzieleniu prawa poboru przewozowego w Ulwówku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi, wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Ulwówku nadaje się na lat cztery, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania przewozowego na rzece Bugu w Ulwówku, pod warunkiem utrzymania własnym kosztem przewozu wraz z przyrządami.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać według następnego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju dwa (2) centy.

Wyjątek stanowią wszelkiego rodzaju bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) ct.;

d) od każdej osoby pieszej, jadącej powozem, wyjąwszy woźnicę, lub jadącej wierzchem jeden (1) cnt.

Art. III.

Przy poborze przewozowego mają być zastosowane przepisy co do uwolnieni od opłaty myta i zniżenia takowej.

Wiedeń, dnia 20. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 16.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru przewozowego obszarowi dworskiemu w Żarnowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Zarnowie nadaje się na lat pięć od wejścia, w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania przewozowego od przewozu w Żarnowie na drodze powiatowej Boguchwalsko-Strzyżowskiej, pod warunkiem utrzymania własnym kosztem przewozu z przyrządami.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać według następnego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju dwa (2) centy.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie pobiera się opłaty mytniczej.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) cnt.;

d) od każdej osoby pieszej, jadącej wierzchem lub powozem, wyjąwszy woźnicę jeden (1) cnt.

Art. III.

Przy poborze przewozowego mają być zachowane przepisy co do uwolnienia od opłaty myta i zniżenia takowej.

Art. IV.

Oprócz ogólnie obowiązujących uwolnień od opłaty myta, nadmienioych w art. III., uwalnia się nadto gminy Glinik i Żarnowa, od opłaty przewozowego pod warunkami, że gmina Żarnowa dostarczać będzie w razie powodzi do utrzymania promu 10 dni ciągłych, a 60 dni pieszych, gmina Glinik zaś w powyższym razie 2 dni ciągłe a 20 dni pieszych.

Wiedeń, dnia 20. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 17. stycznia 1873. **Część V.**

Nr. 17.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 25. stycznia 1873. r. l. 1380.,

dotyczące ustanowienia taxy leczenia i pielęgnowania choryoh w szpitalu powszechnym w Bochni.

W moc art. II. ustawy krajowej z dnia 12. grudnia 1869. r. (Nr. 8. Dzien. ust. kraj. z r. 1870.) Wydział krajowy ustanawia taxę za leczenie chorych w szpitalu powszechnym w Bochni, na czas od d. 1. lutego 1873. począwszy, na 50 cent. w. a. dziennie od dorosłych, zaś od dzieci do lat siedmiu na 30 cent. w. a. dziennie.

Oktaw Pietruski w. r. **C. Haller** w. r.

Nr. 18.

U s t a w a

względem pozwolenia gminie miasta Czortkowa na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie miasta Czortkowa pozwala się pobierać w latach: 1873., 1874., 1875., 1876. i 1877., dodatek gminny do podatku konsumcyjnego od mięsa w wysokości siedmdziesiąt pięć (75) %.

Wiedeń dnia 29. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 19.

Ustawa

względem pozwolenia gminie miejskiej Nadwórny na pobór opłat od wprowadzonych w obręb miasta tego napojów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie miasta Nadwórny pozwala się pobierać w roku 1873. następujące opłaty od napojów, wprowadzanych w obręb tego miasta, a mianowicie:

Od garnca wódki i spirytusu po pięć (5) centów w. a.;

od garnca słodkich napojów spirytusowych i rumu po dziesięć (10) centów wa.;

od wiadra piwa po szesnaście (16) centów w. a.

Wiedeń dnia 29. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 20.

Ustawa

względem pozwolenia gminie miasta Wieliczki na pobór podwyższonych opłat od napojów w obręb miasta wprowadzanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie miasta, Wieliczki będącej dotąd w prawie pobierania opłat od napojów wprowadzanych w obręb miasta, a mianowicie do pobierania:

1. od beczki piwa o dwóch wiadrach po 1 złr.;
2. od beczki piwa o jednem wiadrze po 50 centów;
3. od masy szumówki po 8 centów;
4. od masy słodzonych wódek i okowity po 12 centów;

i do pobierania od szynkarzy wprowadzających piwo, opłat w dwukrotnej wysokości powyżej pod 1. i 2. oznaczonej, — pozwala się pobierać od d. 1. stycznia 1873. rzeczone opłaty, — a w szczególności co do piwa, bez różnicy dotąd co do szynkarzy istniejącej, w następującej wysokości:

1. od beczki piwa o dwóch wiadrach po trzy (3) złr. w. a.;
2. od beczki piwa o jednem wiadrze po jednemu złr. pięćdziesiąt (1 złr. 50 centów w. a.;
3. od masy szumówki po szesnaście (16) centów w. a.;
4. od masy słodzonych wódek i okowity po dwadzieścia cztery (24) centy w. a.

Wiedeń dnia 29. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 18. lutego 1873. **Część VI.**

Nr. 21.

U s t a w a,

dotycząca zwrotu kosztów szupasowych, wzmiankowanych w §§. 14. i 15. ustawy państwowej z dnia 27. lipca 1871. roku (Dz. ust. państwa Nr. 88.)

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomery wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Wydatki, które na mocy postanowienia §. 14. ustawy z dnia 27. lipca 1871. o policyjnem wydalaniu i odstawianiu pod strażą (Dz. u. p. Nr. 88.) ponosi gmina, będąca stacyą szupasową, mają być jej zwrócone z funduszu krajowego.

Art. II.

Wydatki, które według §. 15. powołanej ustawy państwowej ponosi fundusz krajowy na szupaśników, którzy nie pierwszy raz do gminy, do której przynależą, są dostawieni (rewertenci), mają być przez tę gminę zwrócone funduszowi krajowemu.

Art. III.

Wydział krajowy oznaczy co roku dla każdego powiatu zosobna kwoty ryczałtowe, według których obliczane i zwracane będą wydatki, w art. I. i II. wskazane.

Art. IV.

Spory, bądź o obowiązek, bądź o wysokość należącego się funduszowi krajowemu zwrotu kosztów szupasowych, rozstrzygają władze polityczne, i ściągają te należytości.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi Spraw Wewnętrznych.
Wiedeń dnia 28. stycznia 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 22.

Ogłoszenie c. k. Namiestnictwa z dnia 3. lutego 1873. l. 5.061.,

dotyczące uznania szpitala w Staremmieście przy Podhajcach za powszechno-publiczny i ustanowienie taxy leczenia.

Za przyzwoleniem Sejmu krajowego uchwałą z dnia 28. listopada 1872., uznaje c. k. Namiestnictwo nowo-urządzony szpital powiatowy w Staremmieście przy Podhajcach z dniem 15. Lutego 1873. za powszechny i publiczny, dla którego z tym dniem ustanowioną została na podstawie artykułu II., ustępu 2. ustawy krajowej z dniem 12. grudnia 1869., Nr. 8. Dz. ust. i rozp. kr., taxa leczenia na 50 centów a. w. dziennie od osób dorosłych, a na 30 centów a. w. od dzieci do siedmiu lat.

Gołuchowski w. r.

Nr. 23.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 3. lutego 1873. l. 5.889,

dotyczące dodatku na fundusz krajowy i indemnizacyjny na rok 1873.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 20. stycznia 1873. najmiłościwiej zatwierdzić uchwalony przez Sejm krajowy rozkład dodatków na rok 1873., mianowicie: na fundusze indemnizacyjne Galicyi Wschodniej i Zachodniej i Wielkiego Księstwa Krakowskiego po 15 centów, zaś na fundusz krajowy po 80 centów od jednego zł. reńskiego podatków bezpośrednich, z dodatkiem jednej trzeciej części.

Podając to do powszechnej wiadomości, zarządza się równocześnie pobór tych dodatków na potrzeby krajowe i fundusz indemnizacyjny na rok 1873. w sposób zwykły ustawą przepisany.

Gołuchowski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 11. marca 1873. **Część VII.**

Nr. 24.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych z dnia 2. marca 1873. r. l. 1413/f. D.,

dotyczące zmian w dotychczasowem sposobie losowania obligacyi funduszów indemnizacyjnych Galicyi Wschodniej i Zachodniej, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

Za porozumieniem się z Wydziałem krajowym i na mocy upoważnienia, otrzymanego dekretem z dnia 5. grudnia 1872. r. Nr. 18.430. od Wysok. c. k. Ministerstw Spraw wewnętrznych i Skarbu, podaje się w myśl §. 5. Wys. c. k. minist. rozporządzenia z dnia 22. października 1857. r. (Dz. pr. państ. Zeszyt XXXIX. Nr. 202.) do powszechnej wiadomości, że w celu ułatwienia i uproszczenia manipulacyi przy losowaniu obligacyj funduszów indemnizacyjnych Galicyi Wschodniej i Zachodniej, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego, wprowadza się następujące zmiany w dotychczasowym sposobie losowania:

a) Losowanie będzie się odbywać podług seryj, w którymto celu obligacye każdego z powyższych trzech funduszów podzielone zostaną na siedm seryj w ten sposób, iż każda kategorya obligacyj z kuponami na 50 złr., 100 złr., 500 złr., 1.000 złr., 5.000 złr. i 10.000 złr. stanowić będzie osobną seryę, zaś siódmą seryę stanowić będą obligacye lit. A.

b) Przed każdem losowaniem rozdzieloną zostanie kwota, przeznaczona do losowania podług planów amortyzacyjnych, ogłoszonych w Dziennikach Rządów krajowych dla okręgu administracyjnego krakowskiego

i lwowskiego z r. 1858. (Oddział drugi) na każdą seryę w stosunku do kapitału, który każda serya przedstawia, zarazem ogłoszona zostanie ilość obligacyj wylosować się mających z każdej z pierwszych sześciu seryj, tudzież kwota przypadająca na siódmą seryę, t. j. na obligacyę lit. A.

c) Numera wszystkich obligacyj będą włożone do osobnych urn, podług funduszów i seryj, a los oznaczy obligacye, które wypłacone będą, obligacye lit. A zaś ciągnąć się będzie tak długo, aż kwota dla tychże przeznaczona nie zostanie wyczerpaną. Na niewylosowaną część ostatniej obligacyi wydaną będzie inna obligacya.

d) Losowanie na dzień 30. kwietnia 1873. przypadające odbędzie się już w powyższy sposób.

Gołuchowski m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozésłano dnia 18. marca 1873. **Część VIII.**

Nr. 25.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Śliwki, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Śliwki powiatu Kałuskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu (30) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 26.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Przysłup, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Przysłup, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu czterech (34) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 27.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Perekosy, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Perekosy, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie wydatków gminnych, dodatków do wszystkich podatków bezpośrednich, (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu jednego i pół (41½) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 28.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Wojniłów, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Wojniłów, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu i pół (30½) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w r.

Nr 29.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Bereżnicy Szlacheckiej, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Bereżnica Szlachecka, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu dziewięciu (29) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 30.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Podhorki, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Podhorki powiatu Kałuskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu ośmiu i pół ($28\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 31.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Tużyłów, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Tużyłów, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu ośmiu (28) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 32.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Łuka, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Łuka, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu sześciu 26) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 33.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Słobódka, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Słobódka, powiatu Kałuskiego, pozwala się w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu (30) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 34.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Tużyłów, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Gminie Tużyłów powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1872., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwadzieścia siedm (27) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25% oznaczonych podatków, zezwolony tej gminie przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4 lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 35.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Majdan, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Majdan, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesięciu (50) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 36.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Jaworówka, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Jaworówka, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu jednego (41) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 37.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Rypianka, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Rypianka, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873, na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwadzieścia siedm (27) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25% oznaczonych podatków, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 38.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Studzianka, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Studzianka, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1872. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści pięć (35) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25% oznaczonych podatków, zezwolony tej gminie przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 39.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Topolsko, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Topolsko, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1872. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści trzy (33) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25 % oznaczonych podatków, zezwolony tej gminie przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser. w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 19. marca 1873. **Część IX.**

Nr. 40.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

względem pozwolenia gminie Siółko, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Siółko powiatu Kałuskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści cztery (34) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25% oznaczonych podatków, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 41.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Landestreu, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Landestreu powiatu Kałuskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu (40) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25% oznaczonych podatków, zezwolony tej gminie na rok 1872 przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 42.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Zagórze, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Zagórze powiatu Kałuskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziedziestu pięciu (35) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25% oznaczonych podatków, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 43.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Bania, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Bania, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1872 i 1873, na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesiąt ośm (58) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25% oznaczonych dodatków, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 44.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Petranka, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Petranka powiatu Kałuskiego pozwala się pobierać w roku 1872 i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści dwa (32) % wliczając w to dodatek w wysokości 25% oznaczonych podatków, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 45.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Chocin, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Gminie Chocin powiatu Kałuskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieśei pięć (35) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25% oznaczonych podatków, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr 46.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Ćwitowa, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Ćwitowa powiatu Kałuskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści cztery (34) %. wliczając w to dodatek w wysokości 25% oznaczonych podatków, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 47.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Słobódka, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Słobódka powiatu Kałuskiego pozwala się pobierać w roku 1872., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dadatku) w wysokości trzydzieści jeden (31) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25% oznaczonych podatków, zezwolony tej gminie przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 48.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Topolsko, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Topolsko powiatu Kałuskiego pozwala się pobierać w roku 1872. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu siedmiu (37) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 49.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Grabówka, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Grabówka powiatu Kałuskiego pozwala się pobierać w roku 1872. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu (30) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25% oznaczonych podatków zezwolony tej gminie przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 50.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Jaworówka, powiatu Kałuskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Jaworówka, powiatu Kałuskiego, pozwala się pobierać w roku 1872. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesiąt dwa (52) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25% oznaczonych podatków zezwolony tej gminie przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 51.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Dobrzechów, powiatu Rzeszowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Dobrzechów powiatu Rzeszowskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści dwa i pół ($32\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 52.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Małówka, powiatu Rzeszowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Małówka powiatu Rzeszowskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści dziewięć (39) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r

Nr. 53.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Kielnarowa, powiatu Rzeszowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Kielnarowa powiatu Rzeszowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści (30) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 54.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Baryczka, powiatu Rzeszowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Baryczka powiatu Rzeszowskiego pozwala się pobierać na pokrycie jej wydatków gminnych dodatki do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku), a to w roku 1872. w wysokości dwudziestu sześciu i jednej czwartej części (26¼) %, zaś w roku 1873. w wysokości trzydziestu ośmiu i jednej czwartej części (38¼) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 20. marca 1873. **Część X.**

Nr. 55.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Połomyja, powiatu Rzeszowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Połomyja powiatu Rzeszowskicgo pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu sześciu i pół ($36\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r,

Nr. 56.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Klimkówka, powiatu Sanockiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Klimkówka powiatu Sanockiego pozwala się pobierać w roku 1872., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści ośm (38) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 57.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Falejówka, powiatu Sanockiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Falejówka powiatu Sanockiego pozwala się pobierać w roku 1872., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu dziewięciu (39) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 58.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Komańcza, powiatu Sanockiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Komańcza powiatu Sanockiego pozwala się pobierać w roku 1872. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości siedmdziesięciu (70) %, zaś na rok 1873. w wysokości czterdziestu ośmiu (48) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 59.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Zawadka ad Bukowsko, powiatu Sanockiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Zawadka ad Bukowsko powiatu Sanockiego pozwala się pobierać w roku 1872., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu sześciu (36) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 60.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Płowce, powiatu Sanockiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Płowce powiatu Sanockiego pozwala się pobierać w roku 1872., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu dwóch (32) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 61.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Preluki, powiatu Sanockiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Preluki powiatu Sanockiego pozwala się pobierać w roku 1872, na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu pięciu (35)%.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 62.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Posada Sanocka, powiatu Sanockiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Posada Sanocka powiatu Sanockiego pozwala się pobierać w roku 1872., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu dwóch (32) %, zaś na rok 1873. w wysokości trzydzieści jeden (31) %.

Wiedeń dnia 4 lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 63.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Pryszowa, powiatu Limanowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Pryszowa powiatu Limanowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu dwóch (32) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 64.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Owieczka, powiatu Limanowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Owieczka powiatu Limanowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego d datku) w wysokości trzydziestu siedmiu i pół ($37\frac{1}{2}$)%.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 65.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Bałażówka, powiatu Limanowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Bałażówka powiatu Limanowskiego pozwala się pobierać w roku 1873, na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu dziewięciu (29) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 66.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Kunina, powiatu Limanowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Konina powiatu Limanowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu pięciu (35) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 67.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Szczawa, powiatu Limanowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Szczawa powiatu Limanowskiego, pozwala się w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu trzech (33) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 68.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Jadamwola, powiatu Limanowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Jadamwola powiatu Limanowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu i pół ($40\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 69.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Świdnik, powiatu Limanowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Świdnik powiatu Limanowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu dziewięciu i pół ($39\frac{1}{2}$)%.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser. w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 21. marca 1873. **Część XI.**

Nr. 70.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Rusianówka, powiatu Tarnopolskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Rusianówka powiatu Tarnopolskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu sześciu (36)%, wliczając w to dodatek w wysokości 25% powołanych podatków, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 71.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Zaścianka, powiatu Tarnopolskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Zaścianka powiatu Tarnopolskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu pięciu (35) %. wliczając w to dodatek w wysokości 25% powołanych podatków, zezwolony tej gminie przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 72.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Konstantynówka, powiatu Tarnopolskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Konstantynówka powiatu Tarnopolskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatki do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesiąt i jeden (51) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25% powołanych podatków, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 73.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Janówka powiatu Tarnopolskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Janówka powiatu Tarnopolskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu pięciu (35) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25% powołanych podatków, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr 74.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Zagrobela, powiatu Tarnopolskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Zagrobela powiatu Tarnopolskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu ośmiu (38) % wliczając w to dodatek w wysokości 25% powołanych podatków, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 75.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Kutkowce, powiatu Tarnopolskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Kutkawce powiatu Tarnopolskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu pięciu (35) %, wliczając w to dodatek w wysokości 25% powołanych podatków, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 76.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Proszowa, powiatu Taropolskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Proszowa powiatu Tarnopolskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu dwóch (42) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 77.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Łubkowieo, powiatu Śniatyńskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Łubkowiec powiatu Śniatyńskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdzieści jeden (41) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr, 78.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Oleszkowa, powiatu Śniatyńskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Oleszkowa powiatu Śniatyńskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu dziewięciu (49) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r

Nr. 79.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Widynów, powiatu Śniatyńskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Widynów powiatu Śniatyńskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści jeden (31) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 80.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Dołhe, powiatu Trembowelskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Dołhe powiatu Trembowelskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu (40) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 81.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Łapanów, powiatu Bocheńskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje.

Gminie Łapanów powiatu Bocheńskiego, pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873, na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu ośmiu (38) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 82.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Kutkorz, powiatu Złoczowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Kutkorz powiatu Złoczowskiego pozwala się pobierać w roku 1873, na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu ośmiu (28) %.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 83.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 6. lutego 1873. r. l. 19,10.

dotyczące ustanowienia taxy pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Śniatynie.

W moc art. II. ustawy krajowej z dnia 12. grudnia 1869. r. (Nr. 8. Dzien. ust. kr. z r. 1870.) ustanawia Wydział krajowy taxę za pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Śniatynie, na czas od d. 1. lutego 1873. począwszy, na 45. ct. w a. dziennie od osób dorosłych, zaś od dzieci do siedmiu lat na 25 ct w. a. dziennie.

Sapieha w. r.

C. Haller w. r.

Nr. 84.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 6. lutego 1873. l. 19,79.

dotyczące ustanowienia taxy leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym Lwowskim.

W moc art. II. ustawy krajowej z dnia 12. grudnia 1869. r. (Nr. 8. Dz. ust. kraj. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy dla Lwowskiego szpitalu powszechnego bez różnicy oddziałów t. j. wraz z zakładami dla obłąkanych i położnic za czas od d. 1. lutego 1873. r. począwszy, następującą taxę za pielęgnowanie chorego, a to:

a) w klasie I. na 2 złr. 24 ct. z dodatkiem 76 ct. t. j. razem 3 złr. w. a.,

b) w klasie II. na 1 złr. 12 ct. z dodatkiem 38 ct. w. a. t. j. razem 1 zł. 50. ct. w. a.,

c) w klasie III. na 77 ct. z dodatkiem 13 ct. w. a., t. j. razem 90 ct. w. a. dziennie od osoby dorosłej, zaś w połowie tych należytości od dzieci do siedmiu lat.

Sapieha w. r.

C. Haller w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 22. marca 1873. **Część XII.**

Nr. 85.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

w spawie uznania niektórych dróg za krajowe.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

§. 1.

Drogi wiodące: 1. z Suchej do Zatora, 2. z Tarnowa do Szczucina, 3. ze Szklar do Przeworska, 4. z Rohatyna do Brzeżan, 5. z Krasnego do Buska, 6. ze Zborowa do Załoziec, 7. z Tarnopola do Zbaraża, 8. z Kopyczyniec do Smykowiec, 9. z Borszczowa do Jezierzan; uznaje się za drogi krajowe.

§. 2.

Powiaty, przez których terytoryum drogi te przechodzić będą, obwiązane są opłacać wszelkie wynagrodzenia za grunta, czy to stale pod drogę zajęte, czy też na cele budowy używane.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Wiedeń dnia 12. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 86.

Ustawa

w sprawie zaciągnienia pożyczki krajowej: *a*) na budowę i rekonstrukcyę dróg krajowych, *b*) celem zapobieżenia niedostatkowi spowodowanemu tegorocznym nieurodzajem i klęskami elementarnemi.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

W celu pokrycia kosztów budowy i rekonstrukcyi dróg krajowych, jakoteż w celu zapobieżenia niedostatkowi zagrażającemu niektórym okolicom z powodu nieurodzaju i doznanych klęsk elementarnych, upoważnia się Wydział krajowy do zaciągnienia pożyczki imieniem kraju w sumie 5,200.000 złr. w. a. w gotówce.

Art. II.

Z zaciągniętej pożyczki mocen jest Wydział krajowy, nie przekraczając ogólnej sumy 1,300 000 złr. w. a. w pierwszym roku po sankcyonowaniu niniejszej ustawy udzielać powiatom, których ludność zagrożoną jest niedostatkiem, pożyczki w gotowiznie dla dostarczenia tej ludności:

a) przedewszystkiem zarobku przy robotach, użytek publiczny na celu mających;

b) w razie konicznej potrzeby, na zakupno nasienia na wiosenny zasiew i żywności, niezbędnej dla ochronienia ludzi od głodu.

Art. III.

Powiaty, króre otrzymają pożyczkę, obowiązane będą opłacać prowizyę po 6 od sta, obliczoną od dnia 1. marca 1873. r. bez względu na dzień rzeczywistego podniesienia pożyczki, i zwrócić otrzymaną pożyczkę według warunków z Wydziałem krajowym umowionych najdalej w przeciągu ośmiu lat.

Art. IV.

Z pozostałej gotówki użyje Wydział krajowy na pokrycie kosztów rekonstrukcyi dróg krajowych kwotę w wyokości 1,250.000 złr., resztę zaś na budowę nowych dróg krajowych.

Wiedeń dnia 12. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 87.

Ustawa

o zniżeniu opłaty mytniczej od osób za przewóz na Sanie pod Liskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Opłata myta przewozowego na Sanie pod Liskiem według taryfy zawartej w art. II. z dnia 1. stycznia 1872. zmienia się co do punktu *d*) w ten sposób, że od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu, pobierać należy jeden (1 ct.

Art. II.

Wszystkie inne postanowienia, w ustawie powyższej zawarte zachowują moc obowiązującą.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 88.

Ustawa

o udzieleniu poboru mostowego gminie Swaryczów wspólnie z obszarem dworskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Swaryczów powiatu Dolińskiego, wspólnie z obszarem dworskim tamże, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo do poboru mostowego od mostu na rzece Dobie 27 sążni długiego, pod warunkiem utrzymywania takowego własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a, od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) cty.

b) od jednej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, mułów i osłów, oraz od każnej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) Od pięciu świń lub cieląt, jak również od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i zmianie takowej.

Wiedeń dnia 10. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w r.

Nr. 89.

Ustawa

o udzieleniu gminie Kniaże w powiecie Śniatyńskim, prawa do poboru mostowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Kniaże powiatu Śniatyńskiego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo do poboru myta mostowego od mostu na rzece Czeremoszu, pod warunkiem utrzymania takowego w dobrym stanie, kosztem funduszów gminnych.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach od których się myta nie opłaca.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju pół ($1/2$) cta.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy ogólne co do uwolnienia od opłaty myta i zniżenia tejże.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 90.

Ustawa

o udzieleniu radzie powiatowej Sanockiej prawa do poboru myta mostowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Wydziałowi powiatowemu w Sanoku w zastępstwie funduszu drogowego nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej ustawy prawo do poboru myta od mostu w Ladzinie na drodze z Rymanowa do Haczowa, pod warunkiem utrzymywania tegoż mostu w dobrym stanie, kosztem funduszów powiatowych.

Art. II

Pobór myta odbywać się będzie przy rogatce ustanowionej od strony Rymanowa, w odległości najwyżej 20 sążni od mostu podług następującego wymiaru:

a.) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) cent.

Wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju ½ (pół) cta:

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i zniżeniu takowej.

Wiedeń dnia 10. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 91.

U s t a w a

o omyceniu drogi powiatowej Chrzanowskiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Wydziałowi powiatowemu w Chrzanowie, w zastępstwie funduszu drogowego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo do poboru myta drogowego na drodze prowadzącej z Chrzanowa ku Wiśle, pod warunkiem utrzymywania te drogi kosztem funduszów powiatowych.

Art. II.

Pobór myta odbywać się będzie przy dwóch rogatkach, a mianowicie: w Libiążu Małym około Leśniczówki i w Bobrku na Budzowach.

Art. III.

Opłatę myta przy tych rogatkach pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) cent.

Wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jakoto: od cieląt, kóz, nierogacizny, jako też od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju pół ($1/_2$) centa.

Art. IV.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy co do uwolnienia od opłaty mytniczej i zniżenia tejże.

Wiedeń dnia 4. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 92.

Ustawa

o udzieleniu gminie Dorozów powiatu Samborskiego prawa do poboru myta od dwóch mostów na rzece Bystrzycy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Dorozów powiatu Samborskiego nadaje się na dalsze lat pięć prawo do poboru myta od dwóch mostów na rzece Bystrzycy, łącznej długości 39 sążni mających, pod warunkiem utrzymania tych mostów w dobrym stanie i kosztem funduszów gminnych.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy przy rogatce, przed mostem mniejszym ustawionej, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) cnt.;

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, od których nie opłaca się myta.

c) Od pięciu świń lub cieląt oraz od dziesięciu owiec jeden (1) cent.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy co do uwolnienia od opłaty mytniczej lub zniżenia tejże.

Wiedeń dnia 10. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 93.

Ustawa

o nadaniu obszarowi dworskiemu w Rogach prawa na pobór myta od mostu na rzece Lubatówce.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Rogach powiatu Krośnieńskiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo do poboru myta mostowego od mostu na rzece Lubatówce, pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem i w dobrym stanie tak tego mostu, jak pięciu innych mostów na drodze gminnej od gościńca Przemysko-Dukielskiego istniejących.

Art. II.

Pobór myta odbywać się ma przy rogatce obok mostu w Lubatówce według następującego wymiaru:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) cty;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, oraz od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju $1/2$ (pół) cnta.

Art. III.

Przy poborze należytości mytniczej zachować należy ogólne przepisy co do uwolnienia od opłaty myta i zniżenia takowej.

Wiedeń dnia 10. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 24. marca 1873. **Część XIII.**

Nr. 94.

Ustawa,

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Bludnikach, prawa do poboru opłaty mytniczej za przewóz promem na rzece Łomnicy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Bludnikach nadaje się na lat trzy od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania opłaty mytniczej od przewozu promem na rzece Łomnicy, pod warunkiem utrzymywania tegoż przewozu własnym kosztem wraz z przyrządami.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy pod Bludnikami w miejscu przewozu, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) centy.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, oraz od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) centy.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, które są wolne od opłaty myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny 1 (jeden) ct.;

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu, 1 (jeden) ct.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy ogólne względem uwolnień od opłaty mytniczej i zniżenia tejże.

Wiedeń dnia 10. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 95.

U s t a w a,

o udzieleniu gminie i obszarowi dworskiemu w Nadolanach, prawa poboru myta mostowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie i obszarowi dworskiemu w Nadolanach, powiatu Sanockiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo do poboru myta mostowego, od dwóch mostów łącznej długości przeszło 16 sążni mających, przy drodze gminnej od gościńca Rymanowskiego położonych pod warunkiem, dokładnej naprawy obydwóch mostów przed zaprowadzeniem rogatki i utrzymywania nadal takowych własnym kosztem.

Art. II.

Pobór myta mostowego odbywać się będzie przy moście krótszym od strony Nowotańca podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, oraz od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) cnt.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, od których nie opłaca się myta.;

c) od pięciu sztuk bydła pędzonego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jak również pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju 1 (jeden) cnt.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy względem uwolnienia od opłaty mytniczej i zniżenia tejże.

Art. IV.

Członkowie gminy Nadolany i obszaru dworskiego wolni są od opłaty myta w art. II. objętej

Wiedeń dnia 10. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 96.

Ustawa,

o udzieleniu gminie miasta Tarnopola prawa poboru kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Tarnopolskiej nadaje się prawo na pobór opłaty kopytkowej przy wjeździe do miasta na lat pięć od wejścia w wykonanie tej ustawy pod warunkiem niepobierania targowego przez czas trwania tej koncesyi, z obowiązkiem utrzymania w dobrym stanie dróg i placów w obrębie miasta położonych.

Art. II.

Pobór opłaty kopytkowej odbywać się będzie na ośmiu rogatkach miejskich przy wjazdach do miasta postawić się mających, a mianowicie: na Lwowskiej, Stawowej, Przewalisze, Brodzkiej, Zbarazkiej, Smykowskiej, Mikulinieckiej i Petrykowieckiej.

Art. III.

Kopytkowe pobierać należy według następnego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, mułów i osłów, niemniej od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) cnt.

Wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju, ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta kopytkowego;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jak również od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju ½ (pół) centa.

Art. IV.

Przy poborze kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i zniżeniu takowej.

Art V.

Polecam Memu Ministrowi Spraw Wewnętrznych wykonanie niniejszej usawy

Wiedeń dnia 16. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 97.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 13 lutego 1873. l. 2,430.

dotyczące ustanowienia do dodatku do taxy leczenia i pielęgnowania chorych w powszechnym szpitalu w Nowym Sączu

W moc art. II. ustawy krajowej z dnia 12. grudnia 1869. r. (Nr. 8. Dzien. ust. kr. z r. 1870.) ustanawia Wydział krajowy do taxy dziennej za leczenie chorych w szpitalu powszechnym w Nowym Sączu (obecnie od osób dorosłych po 50 ct., zaś od dzieci do siedmiu lat po 25 ct w. a. pobieranej) dodatek po 5 ct. w. a. dziennie za każdego chorego bez różnicy wieku, na czas od d. 15. lutego 1873. r. począwszy.

Ogólna przeto należytość wynosi:

a) od dorosłych po 50 centów z dodatkiem 5 ct t. j. razem po 55 ct. w. a.

b) zaś od dzieci do siedmiu lat po 25 ct. z dodatkiem 5 ct. t. j. razem po 30 ct. w. a. dziennie.

Sapieha w. r.

C. Haller w. r.

Nr. 98.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Sabinówka powiatu Kamioneckiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Sabinówka powiatu Kamioneckiego pozwala się pobierać w roku 1872. 1873. 1874, na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dziewięćdziesięciu (90) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 99.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Bursztyn, powiatu Rohatyńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Bursztyn powiatu Rohatyńskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do podatku domowego klasowego (bez nadzwyczajnych dodatków) w wysokości trzydzieści cztery (34) % i dodatek do wszystkich innych podatków bezpośrednich (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości dwudziestu sześciu (26) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 100.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Humniska, powiatu Brzozowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Humniska powiatu Brzozowskiego pozwala się pobierać w roku 1872., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu pięciu (35) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 101.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Witków, powiatu Sokalskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Witków powiatu Sokalskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu (40) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 102.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Szufnarowa, powiatu Ropczyckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Szufnarowa powiatu Ropczyckiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnych dodatków) w wysokości czterdzieści i jeden (41) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 103.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Dereżyce, powiatu Drohobyckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Dereżyce powiatu Drohobyckiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu siedmiu (27) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 104.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Wola Batorska, powiatu Bocheńskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Wola Batorska, powiatu Bocheńskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu czterech (34) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 105.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Uhrynów Dolny, powiatu Stanisławowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Uhrynów Dolny powiatu Stanisławowskiego pozwala się pobierać w roku 1872., 1873. i 1874., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu dziewięciu (49) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 106.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Monaster Dereżycki, powiatu Drohobyckiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Monaster Dereżycki powiatu Drohobyckiego pozwala się pobierać w latach 1872 i 1873, na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesięciu pięciu (55) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 26. marca 1873. **Część XIV.**

Nr. 107.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Roztoki, powiatu Kossowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Roztoki powiatu Kossowskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu pięciu (35) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 108.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Jabłonica, powiatu Kossowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Jabłonica powiatu Kossowskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści jeden i pół (31½) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 109.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Dołhopol, powiatu Kossowkiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Dołhopol powiatu Kossowskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnych dodatków) w wysokości czterdziestu pięciu (45) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 110.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Fereskul, powiatu Kossowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Gminie Fereskul powiatu Kossowskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesięciu dwóch (52) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 111.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Polanka, powiatu Kossowkiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Gminie Polanka powiatu Kossowskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873. na pokrycie wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu (40) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 112.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Stebne, powiatu Kossowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Stebne powiatu Kossowskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesiąt (50) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 113.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Smolnica, powiatu Staromiejskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Smolnica powiatu Staromiejskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu dwóch (42) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 114.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Smolnica, powiatu Staromiejskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Smolnica powiatu Staromiejskiego pozwala się pobierać w roku 1872. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości siedmdziesięciu (70) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 115.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Baczyna, powiatu Staromiejskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Baczyna powiatu Staromiejskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu pięciu (35) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 116.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Bąkowice z Suszycą, powiatu Staromiejskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Bąkowice z Suszycą powiatu Staromiejskiego, pozwala się w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu trzech (43) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 117.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Strzemilcze, powiatu Brodzkiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Strzemilcze powiatu Brodzkiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu (40) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w r.

Nr. 118.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Smarzow, powiatu Brodzkiego, na pobór dodatków gminnyoh do podatkćw bezpośrednioh.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Smarzów powiatu Brodzkiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu (30) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 119.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Kustyń, powiatu Brodzkiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Kustyń powiatu Brodzkiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu (30) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 120.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Rożniow, powiatu Brodzkiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Rożniow powiatu Brodzkiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu ośmiu (28) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 121.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwolniem gminie Ruda Brodzka, powiatu Brodzkiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakówskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Ruda Brodzka powiatu Brodzkiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnych dodatków) w wysokości trzydziestu i dwóch (32) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 27. marca 1873. **Część XV.**

Nr. 122.

Ustawa,

obowiązująąa w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Młyniska, powiatu Trembowelskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Młyniska powiatu Trembowelskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnych dodatków) w wysokości czterdzieści jeden (41) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r

Nr. 123.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Słobudka Janowska, powiatu Trembowelskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Słobudka Janowska powiatu Trembowelskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnych dodatków) w wysokości trzydziestu czterech (34) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 124.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Boryczówka, powiatu Trembowelskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Boryczowka powiatu Trembowelskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu dziewięciu (29) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 125.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Małowa, powiatu Trembowelskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Małowa powiatu Trembowelskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu pięciu (35) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 126.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Fiutków, powiatu Trembowelskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Fiutków powiatu Trembowelskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnych dodatków) w wysokości trzydziestu ośmiu (38) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 127.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Darachów, powiatu Trembowelskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Darachów powiatu Trembowelskiego pozwala się pobierać w roku 1872., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu ośmiu (28) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 128.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Ottynia, powiatu Tłumackiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Ottynia powiatu Tłumackiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu dwóch (32) %., wliczając w to dodatki, zezwolone tej gminie na rok 1872. przez radę powiatową w wysokości 25% oznaczonych podatków.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 129.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Odaje, powiatu Tłumackiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Odaje powiatu Tłumackiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu (40) %, wliczając w to dodatki, zezwolone tej gminie na rok 1872. przez radę powiatową w wysokości 25% oznaczonych podatków.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 130.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Konstantynówka, powiatu Tłumackiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Konstantynówka powiatu Tłumackiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu dwóch (42) %, wliczając w to dodatki, zezwolone tej gminie na rok 1872. przez radę powiatową w wysokości 25% oznaczonych podatków.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 131.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Puźniki, powiatu Tłumackiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Puźniki powiatu Tłumackiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu ośmiu (28) %, wliczając w to dodatki, zezwolone tej gminie na rok 1872. przez radę powiatową w wysokości 25% oznaczonych podatków.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 132.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Komarówka, powiatu Tłumackiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Komarówka powiatu Tłumackiego pozwala się pobierać w roku 1872 i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości sześćdziesięciu pięciu (65) %, wliczając w to dodatki, zezwolone tej gminie na rok 1872. przez radę powiatową w wysokości 25% oznaczonych podatków.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 133.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Bratkowce, powiatu Tłumackiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Bratkowce powiatu Tłumackiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesięciu (50) %, wliczając w to dodatki, zezwolone tej gminie na rok 1872. przez radę powiatową w wysokości 25% oznaczonych podatków.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 134.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Worona, powiatu Tłumackiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Worona powiatu Tłumackiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873, na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu pięciu (35) %, wliczając w to dodatki, zezwolone gminie na rok 1872. przez radę powiatową w wysokości 25% oznaczonych podatków.

Wiedeń dnia 10. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 135.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Lisko, powiatu Kamioneckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Lisko powiatu Kamioneckiego pozwala się pobierać w roku 1872. 1873. i 1874., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnych dodatków) w wysokości trzydzieści (30) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 136.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Sapieżanka, powiatu Kamioneckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Sapieżanka powiatu Kamioneckiego pozwala się pobierać w roku 1872., 1873. i 1874. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesięciu pięciu (55) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 28. marca 1873. **Część XVI.**

Nr. 137.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Obydow, powiatu Kamioneckiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Obydów powiatu Kamioneckiego pozwala się pobierać w roku 1872. 1873. i 1874., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości siedmdziesięciu sześciu (76) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 138.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Hanunin, powiatu Kamioneckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Hanunin powiatu Kamioneckiego pozwala się pobierać w roku 1872. 1873. i 1874., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości sześćdziesięciu (60) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 139.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwolniem gminie Majdan Stary, powiatu Brodzkiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Majdan Stary powiatu Brodzkiego pozwala się pobierać w roku 1872. 1873. i 1874., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnych dodatków) w wysokości ośmdziesięciu (80) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 140.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Romonówka, powiatu Kamioneckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Romanówka powiatu Kamioneckiego pozwala się pobierać w roku 1872. 1873. i 1874., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości siedmdziesięciu (70) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 141.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Wiesenberg, powiatu Żółkiewskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Wiesenberg powiatu Żółkiewskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości ośmdziesięciu dwóch (82) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 142.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Mierzwica, powiatu Żółkiewskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Mierzwica powiatu Żółkiewskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu (30) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 143.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Mosty Wielkie, powiatu Żółkiewskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Mosty Wielkie powiatu Żółkiewskiego pozwala się pobierać na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) a mianowicie w roku 1872. w wysokości pięćdziesięciu dziewięciu (59) %, w roku 1873. zaś w wysokości czterdziestu (40) %., rzeczonych podatków.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 144.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Głuszków, powiatu Horodeńskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Głuszków powiatu Horodeńskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873., dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu trzech (33) %, wliczając do tego dodatek w wysokości 25%, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 145.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Semenowce, powiatu Horodeńkiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Semenóce powiatu Horodeńskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873., dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu (30) %, wliczając do tego dodatek w wysokości 25%, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 146.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Serafińce, powiatu Horodeńskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Gminie Serafińce powiatu Horodeńskiego pozwala się pobierać w roku 1872., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości sześćdziesiąt jeden i pół ($61\frac{1}{2}$) %, wliczając do tego dodatek w wysokości 25%, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Na rok 1873. pozwala się tej gminie pobierać dodatek do oznaczonych podatków w wysokości trzydziestu sześciu i pół ($36\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 147.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Targowica, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Gminie Targowica powiatu Horodeńskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873. dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu (40) %, wliczając do tego dodatek w wysokości 25%, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 148.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Porąbka, powiatu Białeckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Porąbka powiatu Białeckiego pozwala się pobierać w roku 1872. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości siedmdziesięciu dwu (72) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 149.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Halcnowa, powiatu Białeckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Halcnowa powiatu Białeckiego pozwala się pobierać w roku 1872. 1873. i 1874., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu czterech i pół (34½) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 150.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Mikuszowice, powiatu Białeckiego na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Mikuszowice powiatu Białeckiego pozwala się w roku 1872., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdzieści i pół (40½) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 151.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Fatowce, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Fatowce powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu ośmiu (28) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 29. marca 1873. **Część XVII.**

Nr. 152.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Kluczów Mały, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Kluczów Mały powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści dwa i pół ($32\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r

Nr. 153.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Liski, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Liski powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu dwóch (32) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 154.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Matyjowce, powiatu Kołomyjkiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Matyjowce powiatu Kołomyjkiego pozwala się pobierać w roku 1872., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich w wysokości dwadzieścia sześć i pół (26½) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 155.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Matyjowce, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Matyjowce powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwadzieścia sześć i pół ($26\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 156.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Peczeniżyn, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Peczeniżyn powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdzieści dziewięć i pół ($49\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 157.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Kamionka Wielka, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Kamionka Wielka powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści siedm i pół ($37\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 158.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Michałków, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Michałków powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu ośmiu (48) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 159.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Kniaźdwór, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Kniaźdwór powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w roku 1872., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich w wysokości dwudziestu ośmiu (28) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 160.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Myszyn, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Myszyn powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzie jeden (31) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 161.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Chlebiczyn leśny, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Chlebiczyn leśny powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu trzech i pół ($33\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 162.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Chwaliboga, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Chwaliboga powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści cztery (34) %.

Wiedeń dnia 10. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 163.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Berezów Niżny, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Berezów Niżny powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesięciu siedmiu (57) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 164.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Debesławce, powiatu Kołomysjkiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Debesławce powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu ośmiu i pół (28½) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 165.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Siemakowce nad Prutem, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Siemakowce nad Prutem powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu trzech (33) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 166.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Piadyki, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Piadyki powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w roku 1872. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich w wysokości siedmdziesięciu trzech (73) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 31. marca 1873. **Część XVIII.**

Nr. 167.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Dziadkowce, powiatu Kołomyjskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Dziadkowce powiatu Kołomyjskiego pozwala się pobierać w roku 1872. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich w wysokości trzydziestu (30) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 168.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

z przyzwoleniem gminie Mokra Strona, powiatu Łańcuckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Mokra Strona powiatu Łańcuckiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu ośmiu (38) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 169.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Mirocin, powiatu Łańcuckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Mirocin powiatu Łańcuckiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdzieści jeden (41) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 170.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Pantalowice, powiatu Łańcuckiego na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Pantalowice powiatu Łańcuckiego pozwala się w roku 1873, na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu ośmiu (38) %

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 171.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Siennów, powiatu Łańcuckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Siennow powiatu Łańcuckiego pozwala się pobierać w roku 1873, na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu trzech (43) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 172.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Zuklin, powiatu Łańouokiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Żuklin powiatu Łańcuckiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu ośmiu (28) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 173.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwolniem gminie Chodakówka, powiatu Łańcuckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Chodakówka powiatu Łańcuckiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści dwa i pół ($32\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 174.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Studziana, powiatu Łańcuckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Studziana powiatu Łańcuckiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu siedmiu (47) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 175.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Grzęska, powiatu Łańcuckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Grzęska powiatu Łańcuckiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu (30) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 176

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Dembów, powiatu Łańcuckiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Dembów powiatu Łańcuckiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesiąt sześć i pół (56½) %

Wiedeń dnia 7. lutego 1873

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 177.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Oleszków, powiatu Śniatyńskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Oleszków powiatu Śniatyńskiego pozwala się pobierać w roku 1872., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu dziewięciu (49) %

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 178.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Kielanowice, powiatu Tarnowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Kielanowice powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu dziewięciu (49) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 179.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Karwodrza, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Karwodzra powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu (30) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 180.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Łękawica, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Łękawica powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu dwóch (42) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 181.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Lichwin, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Lichwin powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu sześciu (26) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 1. kwietnia 1873. **Część XIX.**

Nr. 182.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Poręba Radlna powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Poręba Radlna powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu ośmiu (38) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r

Nr. 183.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Piotrkowice, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Piotrkowice powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wyokości ośmdziesięciu sześciu (86) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 184.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Pleśna, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Pleśna powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu czterech (44) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 185.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Pogórska Wola, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Pogórska Wola powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873 na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu sześciu (26) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 186.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

z przyzwoleniem gminie Biała, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Biała powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu pięciu (35) %

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 187.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Błonie, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Błonie powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu ośmiu (48) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 188.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Burzyn, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnyoh do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Burzyn powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości sześćdziesięciu dwóch (62) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 189.

Ustawa,

bowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Janowice, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następujc:

Gminie Janowice powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu ośmiu (38) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 190.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Łowozów, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Łowczów powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesięciu czterech (54) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek ózef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 191.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Krzyż, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Krzyż powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści jeden (31) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 192.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Tarnowiec, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Tarnowiec powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadnadzwyczajnego dodatku) w wysokości siedmdziesięciu dwóch (72) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 193.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Żukowice Stare, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Żukowice Stare powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu dziewięciu (29) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 194.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Zbyłtowska Góra, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Zbyłtowska Góra powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu dziewięciu (29) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 195.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Koszyce Wielkie, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Koszyce Wielkie powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. 1874. i 1875., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesięciu czterech (54) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 196.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Golonka, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Golonka powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu siedmiu (27) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 2. kwietnia 1873. **Część XX.**

Nr. 197.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Hyszów, powiatu Tarnowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Hyszów powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości sześćdziesięciu pięciu (65) %

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 198.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

z przyzwoleniem gminie Dąbrówka Infułacka, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Dąbrówka Infułacka powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu trzech (43) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 199.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Dąbrówka Szczepanowska, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Dąbrówka Szczepanowska powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości sześćdziesięciu sześciu (66) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 200.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Wróblowice, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Wróblowice powiatu Tarnowskiego pozwala się w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu trzech (33) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 201.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Swiebodzin z Klokową, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Swiebodzin z Klokową powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu dziewięciu (29) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w r.

Nr. 202.

Ustaw

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Szczepanowice, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Szczepanowice powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu pięciu (35) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

ranciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 203.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwolniem gminie Radlna, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Radlna powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu (40) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 204.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Siedliska, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Siedliska powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu pięciu (35) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 205.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Rzędzin, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Rzędzin powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości ośmdziesięciu sześciu (86) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 206.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Rzuchowa, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Rzechowa powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu pięciu (45) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 207.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Podlesie Dębowe, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Podlesie Dębowe powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesięciu dwóch (52) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 208.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Zdzary, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Zdzary powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu dziewięciu (39 %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 209.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Trzemeśna, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Trzemeśna powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości ośmdziesięciu czterech (84) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 210.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Zawada, powiatu Tarnowskiego, na pobór gminnych dodatków do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Zawada powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdzieści i jeden (41) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 211.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Gumniska, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Gumniska powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesięciu sześciu (56) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 3. kwietnia 1873. **Część XXI.**

Nr. 212.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Garbek, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Garbek powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości sześćdziesięciu (60) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r

Nr. 213.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Koszyce Małe, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Koszyce Małe powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., 1874. i 1875. na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesięciu siedmiu (57) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 214.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Zabłędza, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Zabłędza powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dziewięćdziesiąt siedm i pół (97½) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 215.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Bistoszowa, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Bistoszowa powiatu Tarnowskiego pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu czterech (44) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 216.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Zaleszczyki Stare, powiatu Zaleszczyckiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Zaleszczyki Stare powiatu Zaleszczyckiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu dziewięciu (49) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 217.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Ilińce, powiatu Sniatyńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Ilince powiatu Sniatyńskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści i jeden (31) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 218.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Demicze, powiatu Sniatyńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Demicze powiatu Sniatyńskiego pozwala się pobierać w latach 1872 i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu (30) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 219.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Kułaczyn, powiatu Śniatyńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Kułaczyn powiatu Śniatyńskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu (40) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 220.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Kielichow, powiatu Śniatyńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Kielichow powiatu Śniatyńskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdziestu dziewięciu (49) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 221.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Tuczapy, powiatu Sniatyńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Tuczapy powiatu Sniatyńskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu siedmiu (27) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 222.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Rożnów, powiatu Sniatyńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Rożnów powiatu Śniatyńskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości pięćdziesięciu (50) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 223.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Drahasymów, powiatu Śniatyńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Drahasymów powiatu Śniatyńskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu siedmiu (27) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 224.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Tułuków, powiatu Tarnowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednioh.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Tułuków powiatu Śniatyńskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu (30) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 125.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Tuława, powiatu Śniatyńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Tuława powiatu Śniatyńskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnych dodatków) w wysokości czterdziestu dwóch (42) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 126.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Zawale, powiatu Śniatyńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Zawale powiatu Śniatyńskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnych dodatków) w wysokości trzydziestu trzech (33) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 4. kwietnia 1873. **Część XXII.**

Nr. 127.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Przyszowa, powiatu Limanowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Przyszowa powiatu Limanowskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwadzieścia siedmiu i pół ($27\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 228.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Jadam Wola, powiatu Limanowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Jadam Wola powiatu Limanowskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości czterdzieści i pół ($40\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 229.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Bałażówka, powiatu Limanowskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Bałażówka powiatu Limanowskiego pozwala się pobierać w roku 1872. i 1873., na pokrycie jej wydatków gminnych, dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwadzieścia siedem i pół ($27\frac{1}{2}$) %.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 230.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

z przyzwoleniem gminie Żywaczów, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Żywaczów powiatu Horodeńskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873. dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści pięć (35) %, wliczając do tego dodatek w wysokości 25%, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 231.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Czernelica, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Czernelica powiatu Horodeńskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873. dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu ośmiu (28) %, wliczając do tego dodatek w wysokości 25%, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 232.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Strzylcze, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Strzylcze powiatu Horodeńskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873., dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydzieści i pół (30½) %, wliczając do tego dodatek w wysokości 25%, zezwolony tej gminie przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 233.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Toporowce, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Toporowce powiatu Horodeńskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873. dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości trzydziestu (30) %, wliczając do tego dodatek w wysokości 25%, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 234.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Uniż, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Uniż powiatu Horodeńskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873. dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwadzieścia ośm (28) %, wliczając do tego dodatek w wysokości 25%, zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 235.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

z przyzwoleniem gminie Raszków, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Raszków powiatu Horodeńskiego pozwala się pobierać w latach 1872. i 1873. dodatek do wszystkich podatków bezpośrednich (bez nadzwyczajnego dodatku) w wysokości dwudziestu ośmiu (28) %, wliczając do tego dodatek w wysokości 25% zezwolony tej gminie na rok 1872. przez reprezentacyę powiatową.

Wiedeń dnia 7. lutego 1873

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 9. kwietnia 1873. **Część XXIII.**

Nr. 236.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

względem zezwolenia gminie miejskiej Kalwarya, powiatu Wadowickiego, na pobór opłat gminnych od gorących napojów, wprowadzonych do miasta i tamże spotrzebowanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie miejskiej Kalwarya pozwala się pobierać, na pokrycie wydatków gminnych, opłaty od napojów wprowadzonych w obręb miasta i tamże spotrzebowanych, według następującej taryfy:

1. od wiadrowej beczki piwa 70 centów;
2. od wiadra wódki do 65° Tralesa 80 centów;
3. od wiadra wódki nad 65° Tralesa (okowity - spirytusu) 1 złr.,
4. od wiadra araku i tym podobnych napojów 1 złr 20 centów;
5. od wiadra miodu 1 złr. 5 centów.

Wiedeń dnia 1. marca 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 237.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

względem pozwolenia gminie miejskiej Mikulińce, powiatu Tarnopolskiego, na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie miejskiej Mikulińce powiatu Tarnopolskiego pozwala się pobierać w latach 1873. i 1874., na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek w wysokości siedmdziesięciu i pięciu (75) %. podatku konsumcyjnego, od mięsa i od wina.

Wiedeń dnia 1. marca 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 238.

U s t a w a

o udzieleniu gminie miasta Nowego Sącza prawa do poboru opłaty kopytkowej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Nowego Sącza nadaje się prawo do poboru opłaty kopytkowej pod warunkiem utrzymania własnym kosztem i w dobrym stanie placów i ulic miejskich.

Art. II.

Pobór kopytkowego odbywać się ma przy sześciu rogatkach miejskich a mianowicie:

1. na drodze od Chełmka pod mostem wielkiem;
2. na drodze od Załubińcza przy moście przetakowskim;
3. na takiejże drodze przy moście piekielskim;
4. na drodze krynickiej przed starym cmentarzem;
5. na drodze od Starego Sącza przed domem oznaczonym l. 278;
6. na drodze bocznej ku ulicy Gorzkowej przed traczem miejskim.

Art. III.

Kopytkowe pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od konia, muła lub osła w zaprzęgu 3 (trzy) centy;

b) od każdej sztuki bydla rogatego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) cent;

Wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju ssące przy matkach, za które nie opłaca się kopytkowego.

d) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, oraz od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) cent.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i o zniżeniu takowej.

Art. V.

Od zwierząt w Art. III. poszczególnionych, opłatą kopytkową objętych, znosi się wszelkie inne opłaty miejskie, w dnie targowe lub jarmarczne dotąd pobierane.

Wiedeń dnia 7. marca 1873

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 239.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. marca 1873. r. l. 3,929.,

dotyczące ustanowienia taxy pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Drohobyczy.

W moc artykułu II. ustawy krajowej z dnia 12. grudnia 1869 r. (Nr. 8. Dzien. ust. i rozp. kraj. z r. 1870.)

Wydział krajowy ustanawia taxę za pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Drohobyczy na czas, od 15. marca 1873. r. począwszy, na 50 centów w. a. dziennie od osób dorosłych, zaś od dzieci do lat siedmiu na 30 centów w. a. dziennie,

L. Sapieha w. r.

C. Haller w. r.

Nr. 240.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 18. marca 1873. l. 4,394.,

dotyczące ustanowienia dodatku do taxy leczenia chorych w szpitalu powszechnym w Sanoku.

W moc art. II. ustawy krajowej z dnia 12. grudnia 1869. r. (Nr. 8. Dz. ust. i rozp. kraj. z r. 1870.) ustanawia Wydział krajowy do taksy za pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Sanoku, w ogłoszeniu z dnia 6. maja 1872. r. do l. 7,142 (Nr. 51. Dz. ust. i rozp. kraj. z r. 1872.) oznaczonej, następujący na czas, od d. 1. kwietnia 1873. r. począwszy, dodatek:

a) do taxy 50 centów w. a. od dorosłych,
dodatek po 10 centów w. a. zaś

b) do taxy 25 centów w. a. za dzieci do siedmiu lat
dodatek po 5 centów w. a. dziennie.

Ogólna zatem należytość na czas, od d. 1. kwietnia 1873. r. począwszy, wynosi od dorosłych po 50 centów z dodatkiem 10 centów, t. j. razem po 60 centów — zaś od dzieci do siedmiu lat po 25 centów z dodatkiem 5 centów, t. j. razem po 30 centów w. a. dziennie.

L. Sapieha w. r.

Podlewski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 10. kwietnia 1873. **Część XXIV.**

Nr. 241.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 16. marca 1873. l. 13,942.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, w myśl §. 42. instrukcyi do ustawy wojskowej, plan podróży i czynności, dotyczący uzupełnienia wojska w roku 1873. w Galicyi.

Gołuchowski w. r.

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyj asent. równocześnie ustanowionych	**Powiat,** dla którego pobór się odbędzie	Dnie podróży w miesiącu kwietniu 1873	Dnie podróży w miesiącu maju 1873	Dnie czynności w miesiącu kwietniu 1873
9.	1.	Stryj	.	.	1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9.
		Dolina	14.	.	15. 16. 23. 24. 25. 26. 28 29. 30
		Kałusz	.	2. 14.	
	1.	Żydaczów	22.	.	23 24. 25. 26. 28. 29. 30
		Bóbrka	.	1.	
10.	1.	Cieszanów	1	.	2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 15. 16.
		Jarosław	22	.	23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
		Jaworów	.	4. 14.	
	1.	Przemyśl	.	.	1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9.
		Mościska	22.	1.	23 24. 25. 26. 28. 29. 30.
13.	1.	Kraków, miasto	.	.	1. 2. 3. 4. 5.
		Bochnia	14.	.	15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 28. 29.
		Limanowa	30.	11.	
	1.	Chrzanów	1.	.	2. 3. 4. 5. 7. 8. 9.
		Kraków, powiat	10.	.	15. 16. 17. 18. 19. 21. 22.
		Wieliczka	23.	9.	24. 25. 26 28. 29. 30.
15	1.	Tarnopol	.	.	1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 15. 16. 23. 24.
		Zbaraż	25.	.	26. 28. 29. 30.
		Skałat	.	4. 16.	
	1.	Trembowla	1.	.	2. 3. 4. 5. 7. 8. 9.
		Husiatyn	14.	.	15. 16. 23. 24 25. 26. 28. 29. 30.
		Borszczów	.	2 17. 18.	
20.	1.	Nowy Sącz	.	.	1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 15. 16. 17. 18. 19.
		Nowytarg	20. 21.	.	22. 23. 24. 25. 26. 28. 29.
		Grybów	30.	1. 2. 10.	
	1.	Gorlice	1.	.	2. 3. 4 5. 7. 8. 9. 15. 16.
		Jasło	17.	.	18. 19. 21. 22. 23. 24. 25. 26.
		Krosno	27.	7. 8.	28. 29. 30.

Dnie czynności w miesiącu Maju 1873.	Miejsce poboru	Uwaga
	Stryj	**Dodatkowe odstawki** odbędą się dnia: 27. 28. 30. i 31. maja 1873. w miejscu siedziby każdej c. k. komendy uzupełniającej. **Niedziele:** 6. 13. 20. i 27. kwietnia; 4. 11. 18. i 25. maja 1873. **Święta:** *a)* rzymsko kat.: 10. 11. 12. 14. kwietnia; 22. maja 1873. *b)* grecko katol.: 17. 18. 19. 21. 22. kwietnia; 29. maja 1873.
1.	Dolina	
3. 5. 6. 7. 8. 9. 10 12. 13.	Kałusz	
	Żydaczów	
2. 3. 5 6. 7. 8.	Bóbrka	
	Cieszanów	
1. 2. 3.	Jarosław	
5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13.	Jaworów	
	Przemyśl	
	Mościska	
	Kraków	
	Bochnia	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10.	Limanowa	
	Chrzanów	
	Kraków	
1. 2 3. 5. 6. 7. 8.	Wieliczka	
	Tarnopol	
1. 2. 3.	Zbaraż	
5. 6. 7 8 9. 10. 12. 13. 14. 15	Skałat	
	Trembowla	
1.	Husiatyn	
3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15 16.	Borszczów	
	Nowy Sącz	
	Nowytarg	
3. 5. 6. 7. 8. 9.	Grybów	
	Gorlice	
	Jasło	
1. 2. 3. 5. 6.	Krosno	

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyj asent. równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór się odbędzie	Dnie podróży w miesiącu kwietniu	Dnie podróży w miesiącu maju	Dnie czynności w miesiącu kwietniu 1873.
24.	1.	Sniatyn	1.	.	2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 15. 16.
		Kossów	22	.	23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
		Kołomyja	.	2.	
30.	1.	Zółkiew	1.	.	2. 3. 4 5. 7. 8. 9. 15. 16.
		Rawa	22.	.	23. 24 25. 26. 28. 29. 30.
		Sokal	.	4. 5. 16. 17.	
	1.	Lwów, powiat	.	.	2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 16. 23. 24. 25.
		Lwów, miasto	.	.	28. 29. 30.
40.	1.	Tarnobrzeg	1. 2.	.	3. 4. 5. 7. 8. 9. 15. 16.
		Kolbuszowa	17.	.	18. 19. 21. 22 23. 24. 25. 26. 28. 29
		Rzeszów	30.	.	
	1.	Nisko	13. 14.	.	15. 16 17. 18. 19. 21. 22. 23.
		Łańcut	24. 25	15.	26. 28. 29. 30.
45.	1.	Sanok	.	.	1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 15. 16.
		Brzozów	22.	2.	23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
	1.	Lisko	22.	.	23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
		Bircza	.	3. 15.	
55.	1.	Podhajce	1.	.	2. 3. 4. 5. 7 8. 9. 15 16
		Rohatyn	22.	.	23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
		Brzeżany	.	4.	
	1.	Buczacz	1. 2.	.	3. 4 5. 7. 8. 9. 15. 16 23. 4. 25. 26. 28.
		Czortków	29.	.	30.
		Zaleszczyki	.	11. 21. 22.	
56.	1.	Myślenice	1.	.	2 3 4. 5. 7. 8. 9. 15. 16. 17. 18.
		Wadowice	19.	.	21. 22. 23. 24. 25. 26. 28 29. 30.
	1.	Żywiec	1	.	2 3. 4. 5. 7 8. 9. 15. 16. 17. 18. 19.
		Biała	20	3.	21. 22. 23 24. 25. 26. 28. 29. 30.

Dnie czynności w miesiącu Maju **1873**	Miejsce poboru	**Uwaga**
	Sniatyn	**Dodatkowe odstawki** odbędą się dnia: 27. 28. 30. i 31. maja 1873. w miejscu siedziby każdej c. k. komendy uzupełniającej **Niedziele:** 6. 13. 20. i 27. kwietnia; 4. 11. 18. i 25. maja 1873 **Swięta:** *a)* rzymsko kat.: 10 11. 12. 14. kwietnia; 22. maja 1873. *b)* grecko katol.: 17. 18. 19 21. 22. kwietnia; 29. maja 1873.
1.	Kossów	
3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14 15. 16. 17. 19. 20. 21.	Kołomyja	
	Żółkiew	
1. 2. 3	Rawa	
6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14. 15.	Sokal	
	Lwów	
2. 3. 5. 7. 9. 10.	Lwów	
	Tarnobrzeg	
	Kolbuszowa	
1. 2 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13 14. 15 16.	Rzeszów	
	Nisko	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14.	Łańcut	
	Sanok	
1.	Brzozów	
1. 2.	Lisko	
5. 6. 7. 8. 9 10. 12 13. 14	Dobromil	
	Podhajce	
1 2. 3.	Rohatyn	
5. 6. 7. 8 9. 10. 12. 13. 14.*	Brzeżany	
	Buczacz	
1. 2 3. 5. 6 7. 8. 9 10.	Czortków	
12 13. 14 15. 16. 17 19. 20.	Zaleszczyki	
	Myślenice	
1. 2 3.	Wadowice	
	Żywiec	
1. 2.	Biała	

Nr. okręgu wojsko uzupełniającego	Ilość komisyj asent. równocześnie ustanowionych	**Powiat,** dla którego pobór się odbędzie	Dnie podróży w miesiącu kwietniu	Dnie podróży w miesiącu maju	Dnie czynności w miesiącu kwietniu
					1873.
57.	1.	Dąbrowa	1.	.	2. 3. 4. 5. 7. 8. 9.
		Mielec	14.	.	15. 16. 17. 18. 19. 21. 22.
		Ropczyce	23.	2.	24. 25. 26. 28. 29. 30.
	1.	Pilzno	1.	.	2. 3. 4. 5. 7. 8. 9.
		Tarnów	10.	.	15. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 23 24. 25. 26.
		Brzesko	27.	9.	28. 29. 30.
58.	1.	Nadwórna	1.	.	2. 3. 4. 5 7. 8. 9.
		Bohorodczany	14.	.	15. 16. 23. 24. 25. 26. 28. 29. 30.
		Stanisławów	.	1.	
	1.	Horodenka	1. 2.	.	3 4. 5. 7. 8. 9. 15. 16. 23. 24 25. 26.
		Tłumacz	27.	11.	28. 29. 30.
77.	1.	Sambor	.	.	1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 15. 16.
		Rudki	22.	.	23. 24. 25. 26. 28. 29.
		Gródek	30.	8.	
	1.	Staremiasto	1.	.	2. 3. 4. 5. 7.
		Turka	8.	.	9. 15. 16. 23. 24. 25. 26.
		Drohobycz	27.	9.	28. 29. 30.
80.	1.	Brody	1.	.	2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 15. 16. 23 24. 25. 26. 28. 29. 30.
		Kamionka	.	1 2. 15. 16.	
	1.	Złoczów	.	.	1. 2. 3. 4. 5. 7. 8. 9. 15. 16. 23. 24. 25. 26. 28. 29.
		Przemyślany	30.	9.	

Dnie czynności w miesiącu Maju **1873**	Miejsce poboru	**Uwaga**
	Dąbrowa	**Dodatkowe odstawki** odbędą się dnia: 27. 28. 30. i 31. maja 1873. w miejscu siedziby każdej c. k. komendy uzupełniającej. **Niedziele:** 6. 13. 20. i 27. kwietnia; 4. 11. 18. i 25. maja 1873. **Swięta:** *a)* rzymsko kat.: 10. 11. 12. 14. kwietnia; 22. maja 1873. *b)* grecko katol.: 17. 18. 19. 21. 22. kwietnia; 29. maja 1873
	Mielec	
1.	Ropczyce	
	Pilzno	
	Tarnów	
1. 2 3. 5. 6. 7. 8.	Brzesko	
	Nadwórna	
	Bohorodczany	
2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12 13.	Stanisławów	
	Horodenka	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10.	Tłumacz	
	Sambor	
	Rudki	
1. 2. 3. 5. 6. 7.	Gródek	
	Staremiasto	
	Turka	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8.	Drohobycz	
	Brody	
3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 13. 14	Kamionka	
	Złoczów	
1. 2. 3. 5. 6. 7. 8.	Przemyślany	

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 29. kwietnia 1873. **Część XXV.**

Nr. 242.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3. grudnia 1872.,

dotyczące nowego austryackiego cennika lekarstw.

W przedmiocie załączonego nowego austryackiego cennika lekarstw wydają się następujące przepisy:

§. 1.

Wszyscy aptékarze bez wyjątku, tudzież lekarze i chirurdzy, upoważnieni do utrzymywania aptéki domowej, winni począwszy od d. 1. stycznia 1873. zastosować się do niniejszego cennika lekarstw.

§. 2.

Lekarstwa, oznaczone krzyżykiem tak w niniejszym cenniku, jakoteż w nowej farmakopei, rozporządzeniem z dnia 15. maja 1869. (Dziennik ustaw państwa nr. 77.) zaprowadzonej, sprzedawane być mogą przez aptékarzy li tylko za zwyczajną receptą, przez uprawnionego ku temu lekarza, chirurga lub weterynarza wystawioną.

§. 3.

Lekarstwa wydawać należy ściśle według przepisu recepty lekarskiej.

§. 4.

Przy obliczaniu ceny tych ciał leczniczych, które nie są farmakopeą objęte, postępować winne władze krajowe według tych samych zasad, podług których przedsiębranym bywa wymiar ceny leków w farmakopei zawartych.

§. 5.

Pijawek nie należy uważać jako przedmiot lecznicy. Cenę tychże oznaczać będzie, jak dotąd, od czasu do czasu dla każdego kraju koronnego Naczelnik tegoż kraju.

Dla składających rachunki, którzy na koszt publicznycb funduszów lekarstw dostarczają, nie podlega ta cena przy wynagrodzeniu żadnemu potrącenin procentów.

Do utrzymywania w zapasie pijawek obowiązani są wszyscy aptekarze.

§. 6.

Recept zaopatrzonych przypiskiem „*Secundum meam praescriptionem*“ lub inną podobną uwagą, która wskazuje na jakąś tajemnicę lub porozumienie z lekarzem, nie wolno expedyować.

§. 7.

Jeżeli na recepcie znajduje się uwaga „*Finat expeditio simplex*“ wolno aptékarzowi zarachować za naczynia tylko najniższą cenę, wyznaczoną w niniejszym cenniku.

§. 8.

Na każdej recepcie, według którćj w aptéce publicznej lub domowej sporządzono i wydano lekarstwo, należy wyraźnie cyframi umieścić należytość pobraną, z wyszczególnieniem kwoty przypadającej za lek, robotę i naczynie.

Należytość za lekarstwo nie dochodząca całego krajcara, może być policzoną za cały krajcar; jeżeli zaś za jaki artykuł wypadnie prócz jednego lub więcej krajcarów policzyć jeszcze część ułamkową krajcara, natenczas takowa całkiem ma odpaść, jeżeli wynosi niżej 0.5, może wszakże jako cały krajcar być porachowaną, jeżeli wynosi 0.5 lub więcej.

Aptékarz, taxsujący lekarstwo, winien prócz ceny zamieścić także firmę aptéki i swoje nazwisko na recepcie, exspedyujący zaś lekarstwo winien umieścić na sygnaturze każdą razą datę expedycyi wraz z swojem nazwiskiem.

§. 9.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw należy zastosować się ściśle do przepisanej austryackiej wagi lekarskiej.

§. 10.

Jeżeli w zastósowaniu artykułu VIII. ustawy z dnia 23. lipca 1871 (Dziennik ustaw państwa nr. 16. z roku 1872.) przed dn. 1. stycznia 1876. wypadnie obliczać recepty, w których użyto wagi według grammów, wolno w odnośnej rubryce cennika załączonego do niniejszego rozporządzeuia:

1 funt	zrównać z	420	grammami
1 uncyę	„	35	„
1 drachmę	„	4.5	„
1 skrupuł	„	1.5	„
1 gran	„	0.07	„

§. 11.

Wolno wydawać lekarstwa niżej taxy; w takim jednak razie należy na recepcie umieścić cyframi nie tylko kwotę podług cennika obliczoną, lecz także pobraną a dobrowolnie zniżoną należytość. Jednakowoż muszą lekarstwa, wydane niżej taxy, posiadać także tę samą własność, prawdziwość i czystość, jaka jest przepisana w farmakopei, a również pod względem wagi mniej dawać nie wolno.

§. 12.

Lekarze i chirurdzy mają dla swoich apték domowych i przyrządów, jeżeli są upoważnieni takowe utrzymywać, pobierać potrzebne przetwory chemiczne jakoteż leki złożone li tylko od aptékarzy, i w tej mierze wykazywać się osobnemi książeczkami rachunkowemi, w których winny być miano i waga lekarstw, tudzież czas sprowadzenia wyraźnie wymienionemi i podpisem aptekarza stwierdzonemi.

Zniżenie ceny w takim przypadku zależy od obopólnej ugody.

§. 13.

Względem lekarstw dla zwierząt obowiązuje cennik w końcu umieszczony.

Za naczynia i robotę lekarstw dla zwierząt, wolno pobierać należytość podług cennika, ustanowionego dla lekarstw przeznaczonych dla ludzi.

§. 14.

Wszelkie wykroczenie przeciw powyższym rozporządzeniom, karanem będzie, o ile nie znajdzie zastósowania powszechna ustawa karna, karane będą grzywną do 100 złr. lub aresztem do dni 14. (Rozporządzenie ministeryalne z dnia 30. września 1857. Dz. p. p. nr. 198.

§. 15.

Wszelkie inne, prócz powyższych postanowień jeszcze istniejące przepisy, dotyczące pobierania, utrzymywania, i sprzedaży towarów lekarskich i lekarstw, pozostają nadal w mocy obowiązującej.

Lasser w. r.

Cennik środków leczniczych farmakopei.

		ct.			ct.
Absinthii herba sciss . . .	1 uncya	3	Aether depuratus	1 uncya	17
„ „ subt. pulv. .	„	12	nad 2 uncye za każdą nast.	„	16
Acetum	„	1	Agaricus chirurgorum . . .	„	25
Acetum aromaticum	„	4	Aloë lucida	„	5
nad 2 uncye za każdą następ.	„	3	„ „ subt. pulv. . . .	„	9
„ pyrolignosum crudum .	„	1	Althaeae herba	„	3
„ „ rectificat.	„	3	„ radix sciss.	„	7
nad 2 uncye za każdą następ.	„	2	nad 2 uncye za każdą nast.	„	5
„ scillae	„	3	„ radix subt. pulv. . .	„	18
Acidum aceticum conc. . . .	1 drachma	3	Alumen	„	2
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	2	nad 2 uncye za każdą nast.	„	1
Acidum aceticum dilut. . . .	1 uncya	5	„ subt. pulv.	„	4
nad 2 uncye za każdą nast.	„	4	„ ustum	„	4
† „ arsenicosum subt. pulv.	1 skrupuł	2	„ „ subt. pulv. . .	„	7
„ carbolicum	1 uncya	30	Alumina hydrica	1 drachma	13
nad 2 uncye za każdą nast.	„	25	Ammonia	1 uncya	4
„ chromicum	1 skrupuł	4	nad 2 uncye za każdą nast.	„	3
„ citricum	1 uncya	32	Ammoniacum	„	18
„ „ subt. pulv. . .	„	37	„ subt. pulv. .	„	24
„ hydrochlor. conc. pur. .	„	10	Ammonium aceticum solut. .	1 drachma	2
„ „ crudum . .	„	3	„ carbonicum . .	1 uncya	7
„ „ dilut. pur. .	„	6	„ chloratum crudum	„	5
„ nitricum conc. pur. . .	„	8	„ „ depur.	„	10
„ „ „ crudum .	„	3	Amygdalae amarae	„	8
„ „ dilut. purum. .	„	5	„ dulces	„	7
„ phosphoricum . . .	„	34	Amylum pulver.	„	6
„ sulfuricum anglic. . .	„	2	Angelicae rad. sciss. . . .	„	5
„ „ conc. pur. .	„	4	„ „ subt. pulv. . .	„	15
„ „ dilut. pur. .	„	3	Anisi stellati fructus . . .	„	14
„ tannicum	1 drachma	13	„ „ rud. tus. . . .	„	16
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	11	„ „ subt. pulv. . .	„	23
„ tartaricum	1 uncya	15	„ vulgaris fructus . . .	„	5
„ „ subt. pulv. .	„	18	„ „ subt. pulv. . .	„	12
† Aconitinum	1 gran	20	Aqua amygd. amar. conc. . .	1 drachma	2
† Aconiti tubera sciss. . . .	1 uncya	5	„ „ „ diluta . .	1 uncya	3
Aether aceticus	„	61	„ aromat. spirit.	„	4
„ crudus	„	9	nad 2 uncye za każdą następ	„	3
nad 2 uncye za każdą nast.	„	7	„ aurant. flor.	„	15

		ct.			ct.
Aqua calcis	1 funt	2	† Belladonnae folia gross. pulv.	1 uncya	7
„ carminativa	1 uncya	4	† „ „ subt. pulv. .	„	11
nad 2 uncye za każdą następ.	„	3	† „ radix sciss. . . .	„	6
„ chamomillae	„	4	† „ „ subt. pulv.	„	15
nad 2 uncye za każdą następ.	„	3	Benzoë	„	22
„ chlori	„	6	Bismuthum subnitricum . .	1 skrupuł	12
„ cinnanom. simpl. . . .	„	4	Calami rhyzoma sciss. . . .	1 uncya	4
„ „ spirit. . . .	„	9	„ subt. pulv.	„	13
nad 2 uncye za każdą uastęp.	„	8	Calcium carbonic. nativ. . .	„	1
„ destillata	„	1	„ „ „ pulv. .	„	6
„ „	1 funt	9	„ „ purum . .	1 drachma	10
„ foeniculi	1 uncya	3	„ chloratum fusum . .	1 uncya	16
„ kreosoti	„	4	„ hypochlorosum . .	„	3
nad 1 uncye za kazdą następ.	„	2	nad 2 uncye za każdą nast.	„	2
„ laurocerasi	„	14	„ oxydatum	„	2
„ melissae	„	4	nad 2 uncye za każdą nast	„	1
„ menthae pip.	„	4	„ oxydatum pulv. .	„	3
„ plumbica	„	4	„ oxysulfuratum . . .	„	15
nad 1 uncye za każdą następ.	„	2	„ „ solutum	„	6
„ rosarum	„	3	nad 2 uncye za każdą nast.	„	5
nad 2 uncye za każdą następ.	„	2	„ phosphoricum . . .	1 drachma	20
„ rubi idaei	„	4	Calumbae radix sciss. . . .	1 uncya	8
nad 2 uncye za każdą następ.	„	3	„ „ subt. pulv. .	„	16
„ vegeto-mineralis Goulardi .	„	3	Camphora	„	12
nad 1 uncye za każdą następ.	„	1	nad 2 uncye za każdą następ.	„	10
Argentum nitricum cryst. . . .	1 skrupuł	20	Cannabis indica sciss. . . .	„	11
„ „ cum kali nitrico	„	12	† Cantharides	„	56
„ „ fusum . .	„	25	† „ subt. pulv. . .	„	77
Arnicae flores sciss.	1 uncya	5	Capilli veneris frondes sciss. .	„	7
nad 2 uncye za każdą nast.	„	4	nad 2 uncye za każdą nast.	„	6
„ folia	„	3	Carragheen sciss.	„	8
„ radix sciss.	„	5	nad 2 uncye za każdą nast.	„	7
Arrow-root	„	10	Carbo ligni depurat. subt. pulv. .	„	5
Asa foetida	„	16	Cardamomum	„	69
„ „ subt pulv.	„	26	Caricae sciss.	„	7
† Atropinum sulfuricum . . .	1 gran	24	Carvi fructus	„	5
Aurantii cort. sciss.	1 uncya	5	nad 2 uncye za każdą następ.	„	4
„ „ flaved. sciss. . .	„	21	„ fructus subt. pulv. . .	„	12
„ „ subt. pulv. . . .	„	31	Caryophylli	„	7
„ folia sciss.	„	8	„ fructus subt. pulv. . .	„	15
Axungia porci	„	5	Cascarillae cort.	„	6
Balsamum copaivae . . .	„	23	„ „ rud. tus . .	„	9
„ peruvianum . .	„	94	„ „ subt. pulv. . .	„	14
„ vitae Hoffmanni .	„	22	Centaurii herb. sciss. . . .	„	8
† Belladonnae folia sciss. . .	„	5	nad 2 uncye za każdą następ.	„	7

		ct.			ct.
Cera alba	1 uncya	21	Conii mac. subt. pulv.	1 uncya	9
„ flava	„	15	Coriandri sem.	„	3
Ceratum cetacei	„	24	Crocus austriac.	1 skrupuł	37
„ fuscum	„	15	„ „ pulv.	„	45
Cetaceum	„	14	Crocus gallicus	„	21
Chamomillae roman. flor.	„	7	„ „ pulv.	„	26
nad 2 uncye za każdą następ.	„	6	Cubebae fruct.	1 uncya	9
Chamomillae vulgar. flor.	„	7	„ „ pulv. subt.	„	16
nad 2 uncye za każdą następ.	„	6	Cuprum aluminatum	1 drachma	6
Chamomillae vulg. flor. gross. pulv.	„	10	„ sulfuricum	1 uncya	4
nad 2 uncye za każdą następ.	„	9	Cydoniae sem.	„	31
Chamomillae vulg. flol. subt. pulv.	„	16	Decoctum Zittmanni fortius	1 funt	53
Chinae Calisayae cortex	„	49	„ „ „	½ funta	45
Chinae Calisayae cortex gross. pulv.	„	51	„ „ mitius	1 funt	43
„ „ „ subt. pulv.	„	71	„ „ „	½ funta	38
„ cortex fuscus	„	38	† Digitalinum depurat	1 gran	76
„ „ „ gross. pulv.	„	40	† Digitalis fol. sciss.	1 uncya	6
„ „ „ subt. pulv.	„	52	† „ „ pul. subt.	„	13
„ „ ruber	„	71	Dulcamarae caules sciss.	„	2
„ „ „ gross. pulv.	„	73	nad 2 uncye za każdą nast.	„	1
„ „ „ subt. pulv.	„	91	Elaeosacchara . obacz cennik	robót apteczn.	
Chinidinum sulfuricum	1 gran	2	Electuarium aromaticum	1 uncya	11
Chininum	„	4	„ „ c. opio	„	17
„ bisulfuric.	„	3	„ lenitivum	„	18
„ hydrochloricum	„	5	Elemi	„	8
nad 1 skrupuł za każdy dalsz.	„	4	Emplastrum anglicanum	1 □ cal	2
Chininum sulfuricum	„	3	„ cantharidum	1 uncya	46
nad 1 skrupuł za każdy dalsz.	„	2	„ „ perpetuum	1 drachma	10
Chloroformium	1 drachma	10	„ cerussae	1 uncya	14
nad ½ uncyi za każdą nast.	„	8	„ conii maculati	„	16
Cinae flores	1 uncya	5	„ de meliloto	„	14
„ „ subt. pulv.	„	11	„ diachylon comp.	„	14
Cinnamomi cortex	„	12	nad 2 uncye za każdą nast.	„	12
„ „ subt. pulv.	„	19	„ diach. comp. linteo extens.	20 □ cali	6
Citri fructus cortex sciss.	„	6	nad 100 □ cili za każd. nast.	„	5
„ „ flavod.	„	25	„ diachylon simplex	1 uncya	9
„ „ subt. pulv.	„	33	„ hydrargyri	„	25
Coffeinum	1 gran	5	„ minii adustum	„	15
† Colchicinum	„	20	„ oxycroceum	„	67
Colchici sem.	1 uncya	4	„ saponatum	„	16
Collyrium adstring. luteum	„	12	Emulsio amygdalina	6 uncyj	23
Colocynthidum fruct. sciss.	„	41	„ „	1 funt	31
„ subt. pulv.	„	57	„ oleosa	6 uncyj	20
Conii mac. herb.	„	3	„	1 funt	29
„ „ gross. pulv.	„	5	Euphorbium	1 uncya	5

		ct.			ct.
Euphorbium pulv. subt. . .	1 uncya	14	Galeopsidis herb. sciss. . . .	1 uncya	8
† Extractum aconiti	1 drachma	23	nad 2 uncye za każdą nast.	„	7
„ aloës	„	6	Gallae	„	9
† „ belladonnae . .	„	31	Gelatina Carragheen	„	25
Extractum calumbae	„	28	nad 1 uncyę za każdą nast	„	7
„ canabis indicae .	„	37	„ lichen. Island. . . .	„	25
„ centaurii	„	8	nad 1 uncyę za każdą nast.	„	7
„ chelidonii . . .	„	27	„ lichen. island. pulv. .	1 drachma	4
„ chinae fusc. . . .	„	46	„ liquiritiae pellucida .	1 uncya	15
† „ colocynthidum . .	1 skrupuł	23	Gentianae rad. sciss. . . .	„	4
† „ conii maculati . .	1 drachma	22	nad 2 uncye za każdą nast.	„	3
„ cubebarum . . .	„	17	„ rad. subt. pulv. . .	„	12
„ filicis maris . . .	„	31	Globuli martiales	„	22
„ gentianae . . .	„	5	Glycérinum	„	8
„ graminis	1 uncya	28	nad 2 uncye za każdą nast.	„	7
„ hellebori virid. . .	1 drachma	29	Graminis rhyz. sciss. . . .	„	2
† „ hyosciami fol. . .	„	21	nad 2 uncye za każdą nast.	„	1
„ liquiritiae	„	8	Guajacum	„	22
„ malatis ferri . .	„	4	„ subt. pulv. . . .	„	29
† „ nucis vomicae . .	„	44	Guarana pulv.	1 skrupuł	6
† „ opii aquos. . . .	1 skrupuł	42	Gummi arabicum	1 uncya	16
nad 1 skrupuł za każdy nast	„	38	„ „ subt. pulv. .	„	22
„ punicae granat. . ,	1 drachma	20	Hirudo	cena krajowa	
„ quassiae	„	30	Hydrargyrum	1 uncya	29
„ ratanhae	„	30	† „ bichlor. ammon. .	1 drachma	10
„ scillae	„	9	† „ „ corros. pulv.	„	4
† „ secalis cornuti . .	„	41	† „ bijodat. rubr. . .	1 skrupuł	12
„ taraxaci	1 uncya	16	† „ chlorat. mite pulv.	1 drachma	7
„ trifolii fibrini . . .	1 drachma	5	† „ chlor. mite via humid.	„	18
Fel tauri depuratum . . .	1 skrupuł	17	† „ jodatum flavum .	1 skrupuł	12
Ferrum carbonic. sacchar. . .	1 drachma	5	† „ oxydatum flavum.	1 drachma	15
„ jodatum	„	13	Hydromel infantum	1 uncya	11
„ lacticum	„	8	Hyosciami fol. sciss. . . .	„	4
„ oxydato-oxydulatum .	„	14	nad 2 uncye za każdą nast.	„	3
„ phosphoricum . . .	„	13	„ fol. gross. pul. . .	„	7
„ pulveratum	1 uncya	7	nad 2 uncye za każdą nast.	„	6
„ sesquichlor. cryst. . .	„	14	Ichthyocolla	„	92
„ „ solut. . .	„	10	Infusum laxativum	„	8
„ sulfuric. cryst. . . .	„	5	Ipecacuanhae rad. gross. pulv.	1 drachma	9
Filicis mar. rhyz. sciss. . . .	„	4	„ „ subt. pulv. .	„	12
„ „ subt. pulv. . . .	„	17	Ireos florent. rhyz. subt. pulv.	1 uncya	14
Foeniculi fruct.	„	5	Jaceae herb. sciss. . . .	„	3
„ subt. pulv.	„	11	nad 2 uncye za każdą nast.	„	2
Galbanum	„	23	„ herb. subt. pubv. . .	„	10
„ pulv.	„	30	Jalapae tub. subt. pulv. . .	„	44

		ct.			ct.
Jodum	1 skrupuł	18	Liquiritiae rad. sciss. . . .	1 uncya	2
Juniperi fruct.	1 uncya	1	nad 2 uncye za każdą następ.	„	1
„ „ rud. tus. . .	„	3	„ decortic. pulv. subt.	„	14
Kalium acetic. solutum . .	„	19	Liquor acidus Halleri . . .	„	8
„ bromatum	1 skrupuł	4	Lobelia inflata sciss. . . .	„	17
„ carbonicum crudum .	1 uncya	5	Lupulinum	1 skrupuł	2
„ „ depurat .	„	14	Lycopodii sem.	1 uncya	21
„ „ solut. . .	„	8	nad 2 uncye za każdą następ.	„	17
„ chloricum	„	15	Macis	1 drachma	6
„ ferro-tartaricum . .	1 drachma	10	Magnesium carbonicum hydro oxydatum subt. pulv.	1 uncya	10
„ hydrooxydatum . .	1 uncya	36	„ citricum . . .	1 drachma	12
„ hydrotartaricum pulv.	„	16	„ hydro-oxydatum .	1 uncya	8
nad 2 uncye za każdą nast.	„	14	„ lacticum . . .	1 skrupuł	8
„ hypermanganicum cryst.	1 drachma	19	„ oxydatum . . .	1 uncya	38
„ jodatum	„	35	„ sulfuricum . . .	„	3
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	27	nad 2 uncye za każdą następ.	„	2
„ manganicum crudum .	1 uncya	29	Maltum	„	4
„ natrio-tartaricum . .	„	14	Malvae flores	„	11
„ „ „ pulv.	„	19	„ folia sciss.	„	4
„ nitricum	„	5	nad 2 uncye za każdą nast.	„	3
„ „ subt. pulv. .	„	8	Manganum hyperoxyd. nat. subt. pulv.	„	7
† „ stibio-tartaricum pulv.	1 drachma	4	Manna calabrina electa . . .	„	10
„ sulfuratum	„	6	„ „ canellata . . .	„	31
„ „ pro balneo	1 uncya	6	Massa pilurarum Ruffi . . .	1 drachma	17
nad 2 uncye za każdą nast	„	5	Mastiche	1 uncya	72
„ sulfuricum	„	4	„ subt pulv.	„	83
„ „ pulv. . .	„	8	Mel depuratum	„	7
„ tartaricum pulv. . .	„	35	Mel rosatum	„	12
Kamala	1 skrupuł	6	Meliloti herb. sciss.	„	4
Kousso sciss.	1 uncya	17	„ subt. pulv.	„	11
„ subt. pulv.	„	28	Melissae folia sciss.	„	8
Kreosotum	1 drachma	4	Menthae crisp. fol. sciss. . .	„	8
Lauri bacc. gross. pulv. . .	1 uncya	4	„ pip. „ „ . .	„	8
„ „ subt.	„	9	„ „ subt. pulv. . . .	„	17
Lanvandulae flor.	„	22	Millefolii herb. sciss. . . .	„	3
nad 2 uncye za każdą nast.	„	19	nad 2 uncye za każdą następ.	„	2
Lichen islandicus sciss. . . .	„	4	† Morphinum	1 gran	5
nad 2 uncye za każdą nast.	„	3	† „ hydrochlor. . .	„	4
Linimentum ammoniatum . .	„	10	Mucilago cydoniorum semin. .	½ uncyi	7
„ saponato-camphoratum	„	11	za każdą następną . . .	½ uncyi	3
Lini sem.	„	2	„ gummi arabic. . . .	1 uncya	14
„ „ pulv.	„	8	Myrrha subt. pulv.	„	41
nad 2 uncye za każdą nast.	„	7	Natrium aceticum	1 drachma	3
Lini placent. pulv.	„	3			
nad 2 uncye za każdą następ.	„	2			

		ct.			ct.
Natrium boracicum pulv.	1 uncya	14	nad 2 uncye za każdą nast.	1 uncya	5
„ carbonic. cryst.	„	2	Oleum valerianae	1 skrupuł	19
„ „ dilaps	„	7	Olibanum subt. pulv.	1 uncya	17
„ hydro-carbonic. pulv.	„	4	Ononis rad. sciss.	„	2
„ phosphoricum	„	14	† Opium subt. pulv.	1 skrupuł	13
„ silicicum	„	5	Origani herb. scis.	1 uncya	3
nad 2 uncye za każdą następ.	„	4	Oxymel scillae	„	11
„ sulfuricum cryst.	„	5	„ simplex	„	10
„ „ dilapsum	„	12	Papaveris rhoead. flor.	„	13
Nux moschata	„	30	„ somnifer. caps.	„	3
„ „ pulv.	„	39	Pasta dentifricia dura	„	40
† „ vomica gross. pulv.	„	9	„ „ mollis	„	60
† „ „ subt. pulv.	„	17	„ gummos. albuminat.	„	23
Oleum amygdal. dulc.		21	„ liquiritiae flava	„	16
„ anisi	1 drachma	13	Pastilli e natrio hydro-carbon.	30	40
„ aurant. cort.	1 skrupuł	6	Petroleum rectific.	1 uncya	8
„ „ flor.	„	62	Pilulae laxantes	1 drachma	10
„ bergamottae	1 drachma	17	Pix liquida	1 uncya	3
„ cacao	1 uncya	24	nad 2 uncye za każdą następn.	„	2
„ cadinum	„	7	Plumbum aceticum	„	10
„ camphoratum	„	15	„ „ basic. sol.	„	6
„ carvi	1 drachma	9	„ „ solut.	„	5
„ caryophyllor.	„	6	„ carbonic. pulv.	„	8
„ cinnamomi	1 skrupuł	4	„ hyperoxydat. rubr. pulv.	„	5
„ citri	1 drachma	18	„ oxydatum pulv.	„	8
„ croton. Tiglii	1 skrupuł	4	Potio magnes. citric. efferv.	8 uncyj	51
„ foeniculi	1 drachma	9	Pulpa tamarindorum depurata	1 uncya	17
„ hyosciam. fol. coctum	1 uncya	12	Pulvis aërophorus	6 dawek	21
„ jecoris aselli	„	5	„ „ Seidlitzensis	„	51
„ juniperi	1 drachma	3	„ dentifric. alb.	1 uncya	24
„ lauri	1 uncya	9	„ „ niger	„	40
nad 2 uncye za każdą nast.	„	7	„ Doveri	1 skrupuł	3
„ lavandulae	1 drachma	8	„ gummosus	1 uncya	16
„ macidis	1 skrupuł	9	Punica granat. r. t.	„	16
„ menthae. crisp.	„	11	„ „ subt. pul.	„	22
„ „ pip.	„	12	Pyrethri rad. sciss.	„	6
„ nucis moschatae	1 drachma	5	Quassia	„	4
„ olivarum	1 uncya	9	„ subt. pulv.	„	17
nad 2 uncye za każdą nast.	„	8	Quercus cort. sciss.	„	3
„ ricini	cena krajowa		„ „ rud. tus.	„	5
„ rosarum	1 skrupuł	120	„ „ subt. pulv.	„	13
„ „	1 kropla	3	„ sem. tost. pulv.	„	7
„ rosmarini	1 drachma	3	nad 2 uncye za każdą nast.	„	6
„ sinapis aether.	1 skrupuł	24	Ratanhae rad.	„	14
„ terebinth. rectif.	1 uncya	6	„ subt. pulv.	„	33

		ct.			ct.
Resina jalapae	1 skrupuł	23	Serpyllum	1 uncya	3
„ pini	1 uncya	2	Serum lactis . . obacz cennik	robót apt.	
Rheum (rad.)	„	108	Sinapis sem.	1 uncya	4
„ sciss.	„	109	„ „ pulv.	„	6
„ subt. pulv.	1 drachma	18	† Solutio arsenical. Fowleri .	1 drachma	3
Roob juniperi	1 uncya	21	Species althaeae	1 uncya	4
„ sambuci	„	13	„ amaricantes	„	10
Rosa damasc.	„	41	„ aromaticae	„	12
„ „ subt. pulv. . . .	„	57	nad 2 uncye za każdą nast.	„	10
Rosmarini fol.	„	18	„ aromaticae pro catapl.	„	14
Rotulae menthae pip. . . .	„	16	nad 2 uncye za każdą nast.	„	13
Sabadillae fruct.	„	6	„ emollientes	„	5
„ „ subt. pulv. .	„	15	nad 2 uncye za każdą nast	„	4
† Sabinae summitat. sciss. . .	„	8	„ emollientes pro catapl.	„	8
† „ „ subt. pulv.	„	15	nad 2 uncye za każdą nast.	„	7
Saccharum subt. pulv . . .	„	8	„ laxantes St. Germain .	„	32
„ lactis subt. pulv. .	„	13	„ pectorales	„	6
Salep gross. pulv.	„	28	nad 2 uncye za każdą nast.	„	5
„ subt. pulv.	„	34	Spilanthus olerac. sciss. . .	„	20
Salix	„	3	Spiritus aetheris	„	12
Salviae folia	„	8	„ anisi	„	6
„ subt. pulv.	„	15	„ aromatic.	„	12
Sambuci flor.	„	6	„ camphorat.	„	6
„ „ gross. pulv. . .	„	9	nad 2 uncye za każdą nast.	„	5
nad 2 uncye za każdą następ.	„	8	„ carvi	„	6
Santoninum	1 gran	1	„ cochleariae	„	9
Sapo kalinus	1 uncya	4	nad 2 uncye za każdą nast.	„	7
„ medicinalis	„	10	„ ferri sesquichlor. aeth.	„	25
„ „ subt. pulv. .	„	19	Spiritus lavandulae	„	14
„ picis	„	34	nad 2 uncye za każdą nast.	„	12
„ sulfuratus	„	38	„ menthae pip.	„	10
„ venetus	„	5	nad 2 uncye za każdą nast.	„	9
„ „ subt. pulv. . .	„	11	„ rosmarini	„	13
Sarsaparillae rad. sciss. . . .	„	21	„ saponatus	„	9
nad 2 uncye za każdą następ	„	17	nad 2 uncye za każdą nast.	„	8
Scillae bulb. sicc. subt. pulv. .	„	9	„ sinapis	1 drachma	3
Sebum ovile	„	9	„ vini conc. 90% . .	1 uncya	5
† Secale cornut.	„	13	„ „ dilut. 70% . . .	„	4
† „ „ subt. pulv. .	1 drachma	3	Spongia pressa	1 drachma	36
Senegae rad.	1 uncya	51	† Stibium chlorat.	1 uncya	64
Sennae alexand. fol. . . .	„	17	„ sulfur. aurant. . .	1 drachma	20
nad 2 uncye za każdą następ.	„	15	„ „ nigr. . . .	1 uncya	5
„ alexand. fol. subt. pulv. .	„	25	„ „ „ subt. pulv.	„	9
„ alexand. fol. sine resina	„	40	Stramonii fol.	„	3
„ Tinnevelly fol. . . .	„	9	† Strichninum	1 gran	4

		ct.
† Strichninum nitricum . . .	1 gran	4
Succus liquiritiae pulv. . . .	1 uncya	23
Sulfur praecipitat.	„	50
„ sublimatum	„	10
Syrupus acetos. citri . . .	„	22
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	20
„ althaeae . . . . , .	„	8
każda następna . .	„	7
„ amygdalinus . . .	„	12
każda następna . .	„	11
„ aurantior. cor. . . .	„	9
każda następna . .	„	8
„ capillor. ven. . . .	„	13
„ cinnamomi	„	18
„ diacodii	„	8
„ ferri jodati	1 drachma	10
nad 1 uncyę za każdą nast..	„	8
„ mannatus	1 uncya	9
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	8
„ mororum	„	10
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	9
„ rhei	„	12
„ ribium	„	10
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	9
„ rubi idaei . , . .	„	10
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	9
„ simplex	„	6
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	5
Tabulae althaeae	„	16
Tamarindi pulpa	„	5
„ „ depurata . .	„	17
Taraxaci herba	„	3
„ radix	„	3
Terebinthina comm.	„	3
Thea Pecco	„	48
Tiliae flores	„	6
Tinctura absynthii comp. . .	„	10
nad 2 uncye za każdą nast.	„	9
† „ aconiti	1 drachma	3
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	2
„ amara	1 uncya	16
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	14
„ arnicae	„	9
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	8
„ aurantii cort. . . .	„	14

		ct.
† Tinctura belladonnae . . .	1 drachma	3
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	2
„ benzoës	1 uncya	13
† „ cantharidum . . .	1 drachma	0
„ chamomillae . . .	1 uncya	14
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	9
„ cinnamomi	„	12
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	10
† „ colchici	1 drachma	3
† „ digitalis	„	3
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	2
„ guajaci	1 uncya	13
„ ipecacuanhae . . .	1 drachma	5
„ jodi	„	6
„ lobeliae	„	3
„ malatis ferri . . .	„	4
„ myrrhae	1 uncya	14
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	12
† „ nucis vomicae . . .	1 drachma	3
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	2
† „ opii crocat. . . .	„	20
† „ „ simpl.	„	6
„ ratanhae	1 uncya	12
„ rhei aquos	„	16
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	15
„ rhei vinosa Darelli .	„	42
nad 1 uncyę za każdą nast.	„	40
„ spilanthi olerac. comp.	1 drachma	3
„ valerianae	1 uncya	10
† „ veratri albi . . .	1 drachma	3
Trifolii herb.	1 uncya	8
„ „ subt. pulv. . .	„	14
Trochisci ipecacuanhae . . .	1 drachma	6
„ santonini	„	6
Unguentum aromaticum . .	1 uncya	16
za każdą następną .	„	14
„ Autenrieth . obacz	cen. robót apt.	
„ cerussae	1 uncya	13
za każdą następną .	„	11
„ emolliens . . .	„	30
za każdą następną .	„	28
„ glycerini . . .	„	17
„ hydrargyri . . .	„	30
„ juniperi	„	17

		ct			ct.
Unguentum plumbi acetici . .	1 uncya	17	Veratri alb. rhyz. subt. pulv. .	1 uncya	11
za każdą następną . .	„	15	Verbasci flor.	„	18
„ pomadinum . . .	„	15	† Vinum colchici	1 drachma	5
„ sabadillae . . .	„	20	† „ stibiato-tartaricum . .	„	5
„ simplex	„	15	Zedoariae rad.	1 uncya	5
„ sulfuratum . . .	„	15	„ subt. pulv.	„	11
za każdą następną .	„	14	Zincum aceticum	1 drachma	11
Uvae ursi fol.	„	3	„ chloratum	„	9
Valerianae radix	„	5	„ oxydatum	„	22
„ „ subt. pulv. .	„	14	„ sulfuricum	„	3
Vanilla	1 skrupuł	22	nad 1 uncyę za każdą nast.	„	2
† Veratrinum	1 gran	3	Zingiber	1 uncya	9
Veratri alb. rhyz.	1 uncya	4	„ subt. pulv.	„	16

Cennik robót aptécznych.

		ct.			ct.
1	Za sporządzenie odwaru wraz z cedzeniem, do 1 funta włącznie, jeźli gotowanie trwa $1/4$ godziny	18		cedzeniem aż do 1 funta włącznie	5
	$1/2$ „	22		Za każdą następną ilość aż znów do 1 funta	2
	1 „	28			
	Za każdą następną ilość aż znów do 1 funta	5	4	Za wytrawianie (digestio) bez względu na ilość, wraz z cedzeniem, jeżeli trwa 3 godziny włącznie . .	12
				6 „ . „	20
2	Za sporządzenie gorącego naparu (infusio calida) wraz z półgodzinnem wytrawianiem (digestio) i cedzeniem, do 1 funta włącznie	18		12 „ „ . .	26
				24 „ „ . .	34
	Za każdą następną ilość aż znów do 1 funta	5	5	Za sporządzenie odwaro-naparu porachować należy odpowiedną należytość za odwar, a prócz niej także połowę należytości za napar.	
3	Za sporządzenie zimnego wymoku (infusio frigida), jakoteż za rozmiękczanie (z maceratio) wraz z				

		ct.
	Uwaga.	
	a) Drewka, kory, korzenie, zioła, kwiaty i nasiona, przepisane do sporządzenia odwarów i nalewów, jakoteż do ziołek (species), uważane być mają, chociażby to w recepcie nie było waraźnie wymienionem, jako przepisane w stanie pokrajanym, roztłuczonym, lub rozgniecionym, i należy je w tym stanie używać i według cennika lekarstw należytość za takowe obliczać.	
	b) Jeżeli lekarstwa na odwar lub napar zapisane zostały w stanie sproszkowanym, natenczas rozumieć pod tem należy proszek na grubo tłuczony, i policzyć cenę ustanowioną wedle cennika lekarstw za „pulvis grossus."	
6	Za sporządzenie gorącego roztworu (solutio calida) do 1 funta środka rozczynowego wraz z przecedzeniem	12
	Za każdą następną ilość aż znów do 1 funta	5
	Uwaga.	
	a) Przy rozpuszczaniu soli, wymienionych w cenniku tak w stanie krystalicznym jak i sproszkowanym, wolno zarachować tylko cenę soli skrzysztalonej	
	b) Za rozpuszczenie lub utarcie soli lub innych przetworów leczniczych w celu sporządzenia ciasta pigułkowego i t. p. nic nie wolno zarachowywać.	
7	Za sporządzenie zimnego rozczynu zapomocą tłuczka (solutio frigida cum pistillo peragenda) . .	5

		ct.
8	Za wypienienie (clarificatio) zapomocą białka, wraz z białkiem . .	20
9	Za przesączenie (filtrowanie) płynu do 1 funta włącznie . . .	5
	Za każdą następną ilość aż znów do 1 funta	3
10	Za jedno przecedzenie	3
11	Za sporządzenie wysysenia (saturatio)	15
12	Za sporządzenie mleczanki z nasion wraz z przecedzeniem do 1 funta włącznie	15
	Za każdą następną ilość aż znów do 1 funta	5
13	Za sporządzenie mleczanki rzekomej (emulsio spuria) z wszelkich rodzajów olejów, żywic, balsamów i t. d. jakoteż mieszanki olejnej (mixtura oleosa) do 1 funła włącznie	10
	Za każdę następną ilość aż znów do 1 funta	5
14	Za sporządzenie nieklarowanej serwatki, wraz z mlekiem i innemi przyprawami, do $1/2$ funta serwatki włącznie	25
	Za każdą następną ilość aż znów do $1/2$ funta serwatki . . .	15
15	Za sporządzenie serwatki, wyklarowanej zapomocą białka i przesączonej wraz z mlekiem i przyprawą aż do $1/2$ funta serwatki włącznie	40
	Za każdą dalszą ilość aż znów do $1/2$ funta serwatki	20
16	Za zmięszanie drobnych proszków, nie dzielonych na pojedyncze dawki	10
17	Za zmięszanie grubych proszków (pulverum per cribrum trajectorum vel grosse tusorum) . . .	5

		ct.
	Uwaga. Za mięszanie tak zwanych species nie wolno nic rachować.	
18	Za mięszanie i dzielenie miałkich proszków na kilka dawek aż do 6 sztuk włącznie, wraz z torebkami, okładką i napisem, za każdą sztukę	3
	Za każdą sztukę nad 6 . . .	2
	Uwaga. Te same ceny obowiązują w razie przepisu: Fiat pulvis et dentur tales doses.	
19	Za zmięszanie i dzielenie proszków grubo tłuczonych lub tak zwanych species na kilka dawek wraz z torebkami, okładką i napisem, za każdą dawkę . .	2
20	Za papier i napis celem wydania pojedynczych lub zmięszanych ziół i t. d. nierozdzielnie, aż do 6 uncyj włącznie	3
	Za większą ilość w ogóle . .	5
21	Za utarcie lub przetarcie proszku do mixtury, maści, lub olejo-cukru	5
22	Jeżeli w recepcie wymaganem ciągłe przecieranie (trituratio continua), za każdy kwadrans	15
23	Za sporządzenie placuszków (trochisci) i pastylek aż do dwu drachm całości włącznie	20
	Za każdą następną drachmę . .	5
24	Za sporządzenie masy pigułkowej i zrobienie pigułek jeden- do trzechgranowych, do 2 drachm całej masy włącznie	20
	Za każdą następną drachmę .	5

		ct.
	Proszek do obsypywania pigułek ma być osobno rachowany według użytej ilości i odpowiedniej ceny	
25	Za sporządzenie powidełka . . .	15
26	Za sporządzenie plastru lub przylepia (ceratum) zapomocą mięszania i wałkowania, aż do 4 uncyj włącznie	10
	Za każdą następną uncye . . .	2
	Jeżeli ku temu potrzebnem jest topienie, natenczas za stopienie ilości do 4 uncyj	5
	Za każdą następne uncyę . .	2
27	Za sporządzenie czopków stolcowych od sztuki	10
28	Za papier ceratowy, okładkę i etykietę, celem wydania plastru lub ceratu aż do 4 uncyj włącznie	3
	Za ilość większą jak 4 uncye .	5
29	Za rozsmarowanie plastru lub przylepia na płótnie, wraz z robotą i płótnem aż do 12 □ cali .	20
	Za każdą następną ilość aż znów do 12□ cali	5
30	Za sporządzenie maści lub mazidła (linimentum), jakoteż za zmięszanie kilku maści lub mazideł aż do 4 uncyj włącznie . . .	10
	Za każde następne 2 uncye . .	2
	Jeżeli ku temu potrzebnem jest topienie, za stopienie każdej ilości aż do 1 funta	5
31	Jeżeli przy expedycyi recepty żadna z czynności dotąd wymienionych nie ma zastósowania, policzyć należy za pierwsze dwa ważenia lub rachowania kropel razem .	3
	zaś za każde następne ważenie lub liczenie kropel	1

		ct.
	Ustęp ten nie ma zastósowania do jednorazowego liczenia kropel lub ważenia.	
32	Za obwiązanie, t j. korek, papier, szpagat i etykietę	3
33	Za opieczętowanie naczynia przy wydaniu lekarstwa w wypadkach, kiedy tego zażądano . . .	3
34	Rozumie się samo przez się, iż jeżeli lekarz zarządzi jaką niezwykłą czynność, należytość za takową odrębnie policzoną być winna.	

Cennik naczyń.

	ct.
Zwykłe szklanne flaszki zielone na lekarst.,	
sztuka do 2 uncyj włącznie . . .	4
„ nad 2 uncye aż do 6 uncyj włącznie	5
„ „ 6 uncyj „ „ 10 „ „	6
„ „ 10 „ „ „ 1 funta „	7
„ „ 1 funt „ „ 2 funtów „	10
„ „ 2 funty „ „ 4 „ „	14
Zwykłe białe flaszki szklanne na lekarstwa,	
sztuka do 2 uncyj włącznie . . .	5
„ nad 2 uncye aż do 6 uncyj włącznie	7
„ „ 6 uncyj „ „ 10 „ „	8
„ „ 10 „ aż do 1 funta włącznie	10
„ „ 1 funt „ „ 2 funtów „	15
„ „ 2 funty „ „ 4 „ „	22
Flaszki podwójne białe, flaszki na proszek, flaszki hyalitowe lub czernione należy porachować o połowę wyżej jak zwykłe flaszki białe.	
Zwyczajne słoiki na lekarstwa:	
sztuka do 1 uncyi włącznie . . .	3
„ nad 1 uncyę aż do 4 uncyj włącznie	5
„ „ 4 uncye „ „ 10 „ „	7
„ „ 10 uncyj aż do 1 funta włącznie	8
„ „ 1 funt „ „ 2 funtów „	15
Słoje porcelanowe:	
sztuka aż do 1 uncyi włącznie . .	6

	ct.
sztuka nad 1 uncyę aż do 2 uncyj włącznie	10
„ „ 2 uncye „ „ 3 „ „	14
„ „ 3 „ „ „ 4 „ „	18
„ „ 4 „ „ „ 6 „ „	24
Jeżeli do słojów porcelanowych dodają się nakrywki z drzewa lub metalu wraz z etykietą:	
do słojów porcelanowych aż do 1 uncyi	5
nad 1 uncyę aż do 4 uncyj włącznie	8
„ 4 uncye wyżej	12
Pudełka tekturowe bez falcu wraz z etykietą:	
sztuka aż do 1 uncyi włącznie	4
„ nad 1 uncyę aż do 4 uncyj włącznie	6
„ „ 4 uncye „ „ 6 „ „	7
„ „ 6 uncyj „ „ 1 funta „	9
Pudełka tekturowe z papierem satynowym i falcem wraz z etykietą:	
sztuka aż do 1 uncyi włącznie . .	6
„ nad 1 uncyę aż do 2 uncyj włącznie	8
„ „ 2 uncye „ „ 3 „ „	10
„ „ 3 „ „ „ 4 „ „	12
Pudełka do zasuwania na proszki, wraz z sygnaturą, mogące mieścić w sobie 6 proszków, sztuka	6
nad 6 do 12 proszków, sztuka .	10

Cennik środków leczniczych dla zwierząt.

		zł.	ct			zł.	ct.
Absinthii herb. sc.	1 funt	—	24	Amylum pulverat.	1 funt	—	46
Acetum	„	—	10	„ „	1 uncya	—	4
„ pyrolign. crud.	„	—	10	Angelicae rad. sciss.	1 funt	—	45
Acidum acet. conc. venale 1·028	„	—	54	„ „ gross. pulv.	„	—	68
„ „ „ „ „	1 uncya	—	5	„ „ „ „	1 uncya	—	6
† „ arsenic. subt. pulv.	1 funt	—	53	Anisi vulgar. fruct.	1 funt	—	43
„ „ „ „	1 uncya	—	5	„ „ „ pulv.	„	—	78
„ carbolicum	1 funt	2	72	„ „ „ „	1 uncya	—	7
„ „	1 uncya	—	24	Aqua calcis	1 funt	-	2
„ hydrochloric. conc crud.	1 funt	—	58	„ chlori	„	—	38
„ „ „ „	1 uncya	—	3	„ „	1 uncya	—	4
„ nitric. conc. crud.	1 funt	—	29	„ destillata	1 funt	—	8
„ „ „ „	1 uncya	—	3	„ kreosoti	„	—	16
„ sulfuric. anglic.	1 funt	—	13	„ laurocerasi	1 uncya	—	12
„ tannicum	1 uncya	—	72	„ vegeto-miner. Goul.	1 funt	—	7
„ „	1 drachma	—	10	Argentum nitric. fus.	1 drachma	—	62
Aether crudus	1 funt	—	78	Arnicae flor. sciss.	1 funt	—	40
„ „	1 uncya	—	7	„ rad. sciss.	„	—	46
Aloë lucida	1 funt	—	38	Asa foetida	„	1	44
„ „	1 uncya	—	4	„ „	1 uncya	—	13
„ „ gross. pulv.	1 funt	—	60	„ „ pulv.	1 funt	1	85
„ „ „ „	1 uncya	—	6	„ „ „	1 uncya	—	17
Althaeae herb. sc.	1 funt	—	28	† Atropinum sulfuric.	1 gran	—	19
„ rad. elect. (II^da) sc.	„	—	39	Axungia porci	1 funt	—	46
Althaeae rad. elect. gross. pulv.	1 „	—	71				
„ „ „ „ „	1 uncya	—	7	† **B**elladonnae fol. sciss.		—	42
Alumen	1 funt	—	12				
„ pulv.	„	—	32	**C**alami rhyzom. sciss.	„	—	37
„ „	1 uncya	—	3	„ „ gross. pulv	„	—	59
„ ustum	1 funt	—	37	„ „ „ „	1 uncya	—	6
„ „	1 uncya	—	4	Calcium carb. nativ.	1 funt	—	8
„ „ pulv.	1 funt	—	59	„ „ „ pulv.	„	—	28
„ „ „	1 uncya	—	6	„ „ „ „	1 uncya	—	3
Ammonia	1 funt	—	31	„ hypochloros.	1 funt	—	22
„	1 uncya	—	3	„ oxydat.	„	—	14
Ammoniacum	1 funt	1	56	„ „ pulv.	„	—	28
„	1 uncya	—	14	„ „ „	1 uncya	—	3
Ammonium carbon.	1 funt	—	58	Camphora	1 funt	1	3
„ chlorat. crud.	„	—	43	„	1 uncya	—	9
„ „ „	1 uncya	—	4	† Cantharides	„	—	45

		zł.	ct.
† Cantharides pulv.	1 uncya	—	51
Carbo lign. depur. pulv.	1 funt	—	29
„ „ „ „	1 uncya	—	3
Carvi fructus	1 funt	—	39
„ „ pulv.	„	—	74
„ „ „	1 uncya	—	7
Cera flava	1 funt	1	38
„ „	1 uncya	—	13
Chamomillae rom. flor.	1 funt	—	56
„ vulg. flor. gross. pulv.	„	—	65
„ „ „ „ „	1 uncya	—	6
Chinae cortex fusc.	1 funt	3	53
„ „ „	1 uncya	—	32
„ „ „ gross. pulv.	1 funt	3	96
„ „ „ „ „	1 uncya	—	36
Chininum hydrochloric.	1 gran	—	4
„ „	1 skrupuł	—	63
Chloroformium pur. venale	1 uncya	—	40
Cinae flores	1 funt	—	44
„ „ pulv.	„	—	80
„ „ „	1 uncya	—	7
Cinnamomi cortex	1 funt	1	8
„ „	1 uncya	—	10
„ „ gross. pulv.	1 funt	1	27
„ „ „ „	1 uncya	—	12
Colocynthidum fruct. sc.	„	—	34
Conii macul. herb. sc.	1 funt	—	25
Cuprum sulfuric.	„	—	40
„ „	1 uncya	—	4
Digitalis fol. sc.	1 funt	—	53
Emplastrum diachyl. simpl.	„	—	78
„ „ „	1 uncya	—	7
Euphorbium	1 funt	—	42
„ pulv.	„	1	8
„ „	1 uncya	—	10
† Extractum belladonnae	1 drachma	—	28
„ filic. maris	„	—	28
† „ hyosciami fol.	„	—	19
† „ nucis vomicae	„	—	40
„ punicae granat.	„	—	18
„ scillae	„	—	8
Ferrum sesquichl. sol.	1 uncya	—	8

		zł.	ct.
Ferrum sulfuric. cr. pur.	1 fnnt	—	28
„ „ „ „	1 uncya	—	3
„ „ venale	1 funt	—	7
Filicis mar. rhyz. sc.	„	—	38
„ „ „ gross. pulv.	„	—	76
„ „ „ „ „	1 uncya	—	7
Foeniculi fructus	1 funt	—	39
„ „ pulv.	„	—	74
„ „ „	1 uncya	—	7
Gallae gross. pulv.	1 funt	1	6
„ „ „	1 uncya	—	10
Gentianae rad. sc.	1 funt	—	39
„ „ gross. pulv.	„	—	61
„ „ „ „	1 uncya	—	6
Glycerinum	1 funt	—	69
Guajacum	„	1	91
„	1 uncya	—	17
Gummi arab. elect. (IIda)	1 funt	—	96
„ „ „ „	1 uncya	—	9
† **H**ydrargyrum bichl. corros. pulv.	„	—	28
† „ bijodat. rubr.	1 drachma	—	29
† „ chlorat. mite pulv.	1 uncya	—	47
† „ oxydat. flavum	1 drachma	—	13
Hyosciami fol. sc.	1 funt	—	35
Ipecacuanhae rad. gross. pulv.	1 uncya	—	63
Jalapae tub. gross. pulv.	„	—	26
Jodum	„	2	99
„	1 drachma	—	43
Juniperi fructus	1 funt	—	9
„ „ gross. pulv.	„	—	28
„ „ „ „	1 uncya	—	3
Kalium carbon. crud.	1 funt	—	45
„ chloricum	„	1	36
„ „	1 uncya	—	12
„ hydro-oxyd. pur. ven.	„	—	24
„ hydro-tartar. pulv.	1 funt	1	18
„ „ „	1 uncya	—	11
„ hypermangan. cryst.	1 drachma	—	17
„ jodatum	1 uncya	2	19
„ nitricum	1 funt	—	48

		zł.	ct.			zł.	ct.
Kalium nitricum pulv.	1 funt	—	71	Oleum olivarum (II[da])	1 funt	—	68
„ „ „	1 uncya	—	6	„ sinapis. aether.	1 skrupuł	—	21
† „ stibiat.-tart. pulv. (ven.)	„	—	15	„ terebinth. rectif.	1 funt	—	52
„ sulfuratum	„	—	36	† Opium subt. pulv.	1 drachma	—	30
„ „ pro balneo	1 funt	—	63				
„ sulfuricum	„	—	37	**P**etroleum crud. (polonic.)	1 funt	—	46
„ „ pulv.	„	—	59	Pix liquida	„	—	20
„ „ „	1 uncya	—	5	Plumbum acet. venale	„	—	35
„ tartaric.	„	—	26	„ „ basic. solut.	„	—	42
Kamala	½ uncyi	—	49	„ „ „ „	1 uncya	—	4
Kreosotum	1 uncya	—	20	„ carbonic. pulv.	1 funt	—	55
				„ „ „	1 uncya	—	5
Lini semina	1 funt	—	19	„ oxydat. pulv.	1 funt	—	53
„ „ plac. gr. p.	„	—	24	„ „ „	1 uncya	—	5
Liquiritiae rad. sc.	„	—	16	Pulvis Doveri	1 drachma	—	6
„ decort. gross. pulv.	„	—	74				
„ „ „ „	1 uncya	—	7	**Q**uercus cort. sciss.	1 funt	—	24
				„ „ gross. pulv.	„	—	44
Magnesium carb. hydr.-oxyd. pulv.	1 funt	—	96	„ „ „ „	1 uncya	—	4
„ „ „ „	1 uncya	—	9				
„ sulfuric.	1 funt	—	27	**S**abadillae fruct.	1 funt	—	55
Malvae fol. sciss.	„	—	32	„ „	1 uncya	—	5
Manganum hyperoxyd. nat. pulv.	„	—	45	„ „ pulv.	1 funt	—	83
„ „ „ „	1 uncya	—	4	„ „ „	1 uncya	—	8
Mel depuratum	1 funt	—	63	Saccharum pulv.	1 funt	—	58
Morphinum hydrochloric.	1 gran	—	3	„ „	1 uncya	—	5
Myrrha	1 funt	2	44	Salix	1 funt	—	22
„	1 uncya	—	22	Salviae folia	„	—	69
„ pulv.	1 funt	3	12	Sapo kalinus	„	—	32
„ „	1 uncya	—	28	„ „	1 uncya	—	3
				„ medicinal.	„	—	8
Natrium boracic. pulv.	1 funt	1	16	Scillae bulbus	1 funt	—	14
„ „ „	1 uncya	—	11	„ „ sicc. pulv.	„	—	61
„ carbon. cryst. venal.	1 funt	—	14	„ „ „ „	1 uncya	—	6
„ sulfuric. cryst. venal.	„	—	9	Sebum ovile	1 funt	—	86
† Nux vomica gross. pulv.	„	—	62	† Secale cornut.	„	1	13
† „ „ „ „	1 uncya	—	6	† „ „	1 uncya	—	10
				† „ „ pulv.	1 funt	1	40
Oleum amygdal. dulc.	„	—	16	† „ „ „	1 uncya	—	13
„ cadinum	1 funt	—	60	Sinapis semin.	1 funt	—	36
„ croton. tiglii	½ uncyi	—	34	† Solutio arsenic. Fowler	1 uncya	—	5
„ hyosciami fol. coct.	1 uncya	—	8	Species aromatic.	1 funt	—	95
„ jecoris aselli	1 funt	—	45	Spiritus camphorat.	„	—	58
„ lauri	„	—	78	„ saponatus	„	—	68
„ „	1 uncya	—	7	„ vini dilut. 70%	„	—	39

		zł.	ct.
Spongia press. venal.	1 drachma	—	25
Stibium sulfur. aur. p. ven.	1 uncya	—	44
„ sulfurat. nigr. ven.	1 funt	—	27
„ „ „ „ pulv.	„	—	54
„ „ „ „ „	1 uncya	—	5
† Strichinum	1 gran	—	3
Sulfur. sublim. lot. venal.	1 funt	—	22
Terebinthina commun.	„	—	24
† Tinctura aconiti	1 uncya	—	9
„ arnicae	1 funt	—	65
† „ belladonnae	1 uncya	—	9
† „ cantharid.	„	—	19
† „ digitalis	„	—	9
„ jodi	„	—	33
„ myrrhae	„	—	12
† „ nucis vomic.	„	—	9
† „ opii simpl.	„	—	40
† „ veratr. virid.	„	—	9
Unguentum cerussae	1 funt	—	90

		zł.	ct.
Unguentum glycerini	1 uncya	—	12
„ hydrargyri	„	—	23
„ plumb. acetic.	1 funt	1	24
„ simplex	„	1	16
„ „	1 uncya	—	10
„ sulfurat.	1 funt	—	72
„ „	1 uncya	—	7
Valerianae rad. sciss.	1 funt	—	48
„ „ gross. pulv.	„	—	72
„ „ „ „	1 uncya	—	7
Veratri alb. rhyz. sc.	1 funt	—	33
„ „ „ gross. pulv.	„	—	56
„ „ „ „ „	1 uncya	—	5
Zincum oxydat. pur. venale	„	—	22
„ sulfuric. „ „	„	—	4
Zingiber	1 funt	—	83
„ gross. pulv.	„	1	8
„ „ „	1 uncya	—	10

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 30. kwietnia 1873. **Część XXVI.**

Nr. 243.

U s t a w a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Ilińcach, wspólnie z obszarem dworskim w Zabłotowie, prawa do poboru myta przewozowego na rzece Prucie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Ilińcach, wspólnie z obszarem dworskim w Zabłotowie, w powiecie Śniatyńskim, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo do poboru myta, za przewóz promem na rzéce Prucie, pod warunkiem utrzymania tegoż przewozu w dobrym stanie i własnym kosztem.

Art. II.

Myto pobierać należy w miejscu przewozu podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu trzy (3) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju dwa (2) centy.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, od których nie opłaca się myta.

c) Od każdej sztuki pędzonego bydła drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, oraz od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju n. p. od cieląt, jagniąt, koźląt i t. p. jeden (1) cent.;

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdca na koniu jeden (1) cent.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane wszystkie przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i o zniżeniu tychże.

Gödöllö dnia 21. marca 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 244.

Ustawa

o udzieleniu gminie, wspólnie z obszarem dworskim w Surochowie, prawa do poboru myta od mostu na rzece Szkle.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Surochów, powiatu Jarosławskiego, wspólnie z obszarem dworskim tamże, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo do poboru myta od mostu na rzéce Szkle, pod warunkiem utrzymania takowego własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać na lewym brzegu w miejscu oddalonem najwyżej o 150 sążni od mostu podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, oraz od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) cent.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, od których nie opłaca się myta.

c) Od pięciu świń lub cieląt jak również od dziesięciu owiec jeden (1) cent.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Art. IV.

Gmina i obszar dworski Surochowa wolne są od opłaty myta w Art. II. poszczególnionej.

Gödölö dnia 21. marca 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 245.

U s t a w a

względem zezwolenia gminie miasta Chrzanowa na pobór opłat gminnych od napojów wprowadzanych do miasta i tamże spotrzebowanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie miasta Chrzanowa pozwala się pobierać w roku 1873. na pokrycie jej wydatków gminnych opłaty od napojów wprowadzanych do miasta i tamże spotrzebowanych według następującej taryfy:

1. od wiadra niż. austr. piwa leżak (Lagerbier) 30 ct.,
2. od wiadra niż. austr. piwa pojedynczego 20 ct.,
3. od flaszki piwa marcowego (1 zydlik wiéd. miary) $1/2$ ct.,
4. od flaszki piwa czarnego (Bockbier) (1 zydlik wiéd. miary $1/2$ ct.,
5. od wiadra niż. austr. spirytusu lub okowity i araku 1 złr.,
6. od wiadra niż austr. wódek słodzonych t. j. likierów, rozolisów i t. p. 1 złr. 50 ct.
7. od flaszki tychże ($1/2$ masy wiéd.) $1/2$ ct.

Wiedeń dnia 27. marca 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 30. maja 1873. **Część XXVII.**

Nr. 246.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 23. kwietnia 1873. r., l. 19.783.,

dotyczące zaprowadzenia środków ostrożności o zarazie bydła.

Dnia 18. kwietnia 1873. ustał zupełnie księgosusz w całym kraju. Mimo tego obowiązywać mają i nadal postanowienia §§. 16. i 17. ustawy o zarazie z dnia 29. czerwca 1868. (Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych z r. 1868. część 14.) względem trzymania i obserwowania świeżo zakupionego bydła rogatego przez 10 dni w miejscu odosobnionem, jakoteż §§. 18. i 19. powołanej ustawy względem obowiązku doniesienia o podejrzanych wypadkach choroby między rogacizną i zarządzeniu tymczasowych środków w podobnych wypadkach.

Gołuchowski w. r.

Nr. 247.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 4. maja 1873. r. l. 7.575.,

dotyczące ustanowienia taxy leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Wadowicach.

W moc artykułu II. ustawy krajowej z dnia 12. grudnia 1869. roku (Nr. 8. Dz. ust. i rozp. kraj. z r. 1870.) Wydział krajowy ustanawia za pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Wadowicach na czas, od 15. maja 1873. począwszy, taxę następującą:

a) od osób dorosłych na 43 cty. z dodatkiem 7 ct. w. a., t. j. razem: na 50 ctw. w. a. dziennie, — zaś

b) od dzieci do siedmiu lat na 21½ ct. z dodatkiem 3½ ct. w. a., t. j. razem: na 25 ctw. w. a. dziennie.

Gross w. r.

Serwatowski w. r.

Nr. 248.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

zmieniająca ustęp lit. *b.* §. 35. statutu krajowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Naszego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, stanowimy, co następuje:

Art. I.

Uchyla się postanowienie ustępu lit. *b.* §. 35. statutu krajowego:

„Pojedyncze przedmioty obradowania wchodzą przed Sejm krajowy:

„*b.* albo jako przedłożenia Wydziału krajowego lub Wydziału specyalnego, przez wybor ze Sejmu krajowego i podczas funkcyi jego utworzonego",

a natomiast obowiązuje odtąd jako ustęp lit. *b.* §. 35. statutu krajowego, następujące postanowienie:

„Pojedyncze przedmioty obradowania wchodzą przed Sejm krajowy:

„*b.* albo jako przedłożenia Wydziału krajowego lub specyalnego Wydziału przez Sejm krajowy z własnego grona wybranego, który bądź to

podczas funkcyi sejmowej został utworzony, bądź też na jednej z poprzedzających sesyj tegoż samego peryodu sejmowego mocą osobnej uchwały otrzymał polecenie do ułożenia obszerniejszego projektu ustawy."

Art. II.

Zamknięcie posiedzeń Sejmu zawiesza jedynie czynności specyalnego Wydziału, który do ułożenia obszerniejszego projektu ustawy został powołany.

Równocześnie z otwarciem posiedzeń Sejmu zbiera się rzeczony Wydział w dotychczasowym swym składzie, i jeżeli Sejm inaczej nie postanowi, zajmuje się przerwaną pracą tak długo, dopóki nie wywiąże się zupełnie z poruczonego sobie zadania.

Tylko tych członków Wydziału należy nowym zastąpić wyborem, którzy przestali być posłami, lub z jakichkolwiek przyczyn przez dłuższy czas nie mogą uczestniczyć w pracach Wydziału.

Z upływem sześcioletniego peryodu sejmowego, albo też z chwilą rozwiązania Sejmu ustaje czynność Wydziału, chociażby nie dokończył swej pracy.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw Wewnętrznych.

Wiedeń dnia 10. maja 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Nr. 249.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Krajowy zakład podrzutków we Lwowie zostaje zwiniętym.

Art. II.

Dzieci znajdujące się w krajowym zakładzie podrzutków we Lwowie w dniu zwinięcia tego zakładu będą, począwszy od tego dnia, utrzymywane kosztem funduszu krajowego według przepisów obowiązujących dla rzeczonego zakładu.

Art. III.

Zakład podrzutków w Krakowie przestaje być zakładem krajowym.

Art. IV.

Dzieci znajdujace się w Krakowskim zakładzie podrzutków w dniu, w którym niniejsza ustawa wejdzie w wykonanie, będą, począwszy od tego dnia, utrzymywane według przepisów obowiązujących dla rzeczonego zakładu. Do utrzymywania tych dzieci będzie się fundusz krajowy przyczyniać w miarę potrzeby.

Art. V.

Począwszy od dnia wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, przyjmowanie dzieci do krakowskiego zakładu podrzutków zostaje wstrzymanem. Dopiero w tenczas, kiedy ustanie potrzeba przyczynienia się funduszu krajowego do utrzymywania dzieci w tym zakładzie, będą dzieci znów do zakładu przyjmowane, a to w miarę własnych jego funduszów.

Art. VI.

Niniejsza ustawa wejdzie w wykonanie we trzy miesiące po jej ogłoszeniu

Art VII.

Mojemu Ministrowi Spraw Wewnętrznych polecam wykonanie niniejszej ustawy.

Wiedeń dnia 10. maja 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Sprostowanie. W Części VI. Nr. 23. względem dodatku na fundusz krajowy i indemnizacyjny, zaszły pomyłki druku, które się niniejszem w ten sposób prostują, że zamiast słów „po 15 centów" należy czytać „po 51 centów", a zamiast słów „po 80 centów" należy czytać „po 30 centów".

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 1. lipca 1873. **Część XXVIII.**

Nr. 250.

U s t a w a

o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół ludowych, i obowiązku posyłania do nich dzieci.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi łącznie z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

T y t u ł I.

O zakładaniu, kategoryach i podziale publicznych szkół ludowych.

Art. 1.

Szkoła publiczna ludowa ma być wszędzie zaprowadzona, gdzie w obwodzie jednej godziny drogi, po przeciętnem z pięciu lat obliczeniu, znajdzie się przynajmniej 40 dzieci w wieku do pobierania nauki szkolnej obowiązanym będących, któreby w razie przeciwnym musiały chodzić do szkoły więcej niż pół mili od miejsca ich pobytu oddalonej.

Art. 2.

Szkoły ludowe w myśl niniejszej ustawy urządzone, są e t a t o w e m i, i dzielą się na p o s p o l i t e i w y d z i a ł o w e.

Wydziałowe są albo o s o b n e albo w połączeniu ze szkołą pospolitą.

Art 3.

W razie gdy tego wymaga miejscowa potrzeba, można ze szkołą ludową połączyć zakład wychowawczy dla dzieci niedoszłych jeszcze do wieku szkolnego (ochronkę, ogródek Freblowski i t. p.), jak niemniej kursa, w których

udzielać się będzie wiadomości, w zawodach praktycznych, jakoto rękodzielniczym, rolniczym i t. d. powszechnie potrzebnych.

Art. 4.

Liczba nauczycieli w każdej szkole ludowej stosować się będzie do liczby jej uczniów. — Jeżeli liczba uczniów przez trzy po sobie następujące lata dosięga 80, należy bezwarunkowo postarać się o drugiego nauczyciela, o trzeciego, gdy ta liczba dójdzie do 160 i w tym stosunku dalej. Wolno jednakże gminie podnieść w swej szkole liczbę nauczycieli poza ten wymiar, byle przyjęła na siebie obowiązek opędzania z własnych środków w całości ztąd wynikającej zwyżki nakładu.

Art. 5.

Na każde dwa okręgi szkolne ma być przynajmniej jedna zupełna szkoła wydziałowa o ośmiu klasach, a w każdym okręgu szkolnym tyle szkół pospolitych o czterech najmniej nauczycielach, ile politycznych powiatów wcielono do okręgu szkolnego.

Art 6.

Oprócz szkół ludowych etatowych zakładać można szkoły filialne. W tych naukę udzielać będą nauczyciele szkoły sąsiedniej lub jej nauczyciele młodsi, nauczyciele nadetatowi albo też nauczyciele dochodzący. Na utworzenie takich szkół dane być może pozwolenie w dwóch tylko przypadkach, a mianowicie:

a) jeżeli najbliższa szkoła ludowa nie jest wprawdzie więcej nad pół mili odległa, lecz w skutek miejscowych przeszkód, czy to stale, czy też na dłuższy przeciąg czasu mniej dostępna, majątkowe zaś środki mieszkańców nie wystarczają na założenie osobnej szkoły etatowej;

b) jeżeli odległość od najbliższej szkoły przenosi wprawdzie pół mili, a tem samem należałoby w myśl art. 1. osobną założyć szkołę, lecz ani liczba dzieci nie jest stosunkowo znaczna, ani zasoby gminy potemu, przeznaczone zaś na cele szkolnictwa ludowego fundusze okręgowe i krajowe nie wystarczają, aby z nich można tam utrzymać osobną szkołę.

Art. 7.

Szkoła filialna winna być w związku z jedną z najbliższych szkół etatowych, i pod nadzorem jej kierownika. Do tego związku należeć może kilka szkół filialnych zwłaszcza, jeżeli ten sam nauczyciel dochodzący w nich udziela naukę.

Art. 8.

Gdzie tylko fundusze miejscowe wystarczają, mają dziewczęta oddzielnie pobierać naukę lub urządzić się osobne szkoły żeńskie.

Podział taki nastąpić musi w szkołach, w których więcej niż sześciu nauczycieli jest zatrudnionych.

Niemniej podzielona ma być szkoła na dwie osobne, dla chłopców i dziewcząt, jeżeli napływ uczniów i uczennic do niej w pięciu ostatnich po sobie następujących latach był tak wielki, że musiano z większej połowy klas tworzyć po dwa współrzędne oddziały.

Nauczycielki tylko na najniższym stopniu nauki szkolnej ludowej, pierwsze trzy lata obejmującym, pełnić mogą obowiązki nauczycielskie w klasach, w których chłopcy, bądź osobno, bądź łącznie z dziewczętami, pobierają naukę.

Art. 9.

Rada szkolna okręgowa ma obowiązek prowadzić potrzebne w sprawie zakładania szkół ludowych rokowania i podawać wnioski o sposobach zabespieczenia ich trwałego i pomyślnego bytu.

Art. 10.

Wszystkie okoliczności założenia lub urządzenia szkoły dotyczące, sprawdzi komisya po wysłuchaniu stron interesowanych, a jeżeli tego wymagać będzie potrzeba, przez oględziny na miejscu; wywód słowny (protokół) komisyi będzie podstawą następnych orzeczeń.

Art. 11.

Rady szkolne okręgowe mają opisać dokładnie wszystkie szkoły ludowe swych okręgów, przeświadczyć się o ich stanie, sprawdzić, jakie jest ich uposażenie, uzdolnienie nauczycieli i liczba będących w wieku szkolnym jakoteż uczęszczających do szkoły dzieci, zbadać zasoby majątkowe każdej gminy szkolnej, aby można na tej podstawie oznaczyć, ile gmina jest w stanie łożyć na szkołę, a w końcu wskazać, gdzie i jakiej kategoryi szkoły zachodzi potrzeba, a gdzieby należało gminy lub ich części połączyć ze sobą w taki sposób, aby każda gmina lub osada do pewnej należała szkoły.

Art. 12.

Rady szkolne i Władze wykonawcze będą zawsze miały na uwadze, iż nie należy powiększać liczbę szkół z uszczerbkiem lepszego urządzenia już istniejących, i że pomiędzy szkołami tej samej kategoryi takiej należy przyznać pierwszeństwo, której utrzymywanie najmniej obarcza fundusze okręgowe lub krajowe, na cele szkół ludowych przeznaczone. Jedynie ważne stosunki miejscowe usprawiedliwić mogą wyjątki od powyższego prawidła.

W ogóle zakładane będą nowe szkoły w miarę przybywania uzdolnionych nauczycieli.

Art. 13.

Etatowa szkoła ludowa zwiniętą być może jedynie za przyzwoleniem Rady szkolnej krajowej.

Tytuł II,

O kosztach zakładania i utrzymywania szkół ludowych i o funduszach szkolnych.

Art. 14.

Obowiązek zakładania i utrzymywania publicznych szkół ludowych cięży w pierwszym rzędzie na gminach miejscowych do obrębu jednej szkoły wcielonych.

Obszary dworskie, należące z niemi lub z jedną z pomiędzy nich do tej samej gminy podatkowej, przyczyniają się tak do zakładania, jakoteż utrzymywania szkół gminnych, w stosunku niniejszą ustawą bliżej określonem, jeżeli nie utrzymują w swym obrębie własnym nakładem publicznej szkoły ludowej.

W razie gdy zasoby miejscowe nie wystarczają przychodzi im w pomoc powszechność okręgu szkolnego, a względnie całego kraju.

Każda gmina winna utworzyć swój własny fundusz szkolny miejscowy, aby sobie ułatwić utrzymanie swej szkoły.

Również każdy okrąg szkolny będzie miał swój osobny fundusz szkolny okręgowy, a prócz tego ma być także fundusz szkolny krajowy.

Art. 15.

Do miejscowego funduszu szkolnego należą grunta nadane szkole, zabudowania szkolne, kapitały, zapisy i darowizny prywatne.

Do tego funduszu wpływają:

a) wszystkie dochody z majątku szkolnego.

b) ofiary, do których się zobowiązały kiedykolwiek na rzecz szkoły miejscowej gminy, korporacye, instytucye, lub osoby prywatne, jakotéż datki dobrowolne,

c) kary pieniężne, ściągane od rodziców za opieszałość w posyłaniu dzieci do szkoły;

d) dodatki pieniężne od gmin, obszarów dworskich czyli w ogóle od stron konkurujących na utrzymaule nauczycieli.

Art. 16.

Dawniejsze zobowiązania gmin, korporacyj, instutucyj, lub osób prywatnych do ofiar na rzecz szkoły miejscowej pozostają nadal w swej mocy.

Ofiary wyznaczone na utrzymanie nauczyciela w naturze zamienione być mogą na ofiary pieniężne, a to na zasadzie dobrowolnego układu pomiędzy stronami obowiązanemi a Radą szkolną okręgową.

Art. 17.

Nauka w szkołach ludowych udziela się bezpłatnie.

Art. 18.

Jeżeli dochody miejscowego funduszu szkolnego wymieniane w artykule 15. *a*) *b*) *c*) nie wystarczają na opłacanie nauczycieli, obowiązane są gmina i obszar dworski do wnoszenia na ten cel do miejscowego funduszu szkolnego dodatków pieniężnych, a to gmina aż do wysokości 12% podatków bezpośrednich w gminie opłacanych, a obszar dworski aż do wysokości 4% podatków bezpośrednich z obszarów opłacanych, każdy z nich o tyle, o ileby to, co na mocy dawniejszych zobowiazań, bądź to w naturze, bądź też w gotowych pieniędzach na utrzymanie nauczyciela już uiszcza, niedorównywało oznaczonym powyżej procentem.

W każdym jednak razie obszar dworski przyczynia się do pokrycia niedoboru tylko w trzeciej części tego, do czego by w miarę swych podatków bezpośrednich był na mocy ustaw obowiązany, gdyby należał do związku gminy miejscowej.

Dodatki pieniężne od gminy pokrywane być mają w taki sam sposób, w jaki się pokrywają inne wydatki pieniężne na gminie ciążące.

Art. 19.

Zasiłku z funduszów szkolnych okręgowych a względnie krajowych na pokrycie niedoboru w dochodach na utrzymanie nauczycieli przeznaczonych, Rada szkolna miejscowa żądać dopiero wtenczas ma prawo, gdy wykaże, że to co gmina na ten cel bądź to na mocy dawniejszych zobowiązań do corocznych datków w pieniądzach lub w naturze, bądź to na mocy niniejszej ustawy już opłaca, wynosi przynajmniej 12% podatków bezpośrednich, a to co obszar dworski na ten cel bądź to na mocy dawniejszych zobowiązań do corocznych datków w pieniądzach lub w naturze, bądź to na mocy niniejszej ustawy, już opłaca, wynosi pzzynajmniej 4% podatków bezpośrednich.

Co do tych miast i miasteczek, które posiadają własny majątek zakładowy, orzeka Rada szkolna okręgowa a względnie Rada szkolna krajowa po wysłuchaniu zdania Wydziału powiatowego a względnie Wydziału krajowego,

czy i jaki zasiłek ma im być przyznany z funduszu szkolnego okręgowego lub funduszu szkolnego krajowego.

Art. 20.

Rada szkolna miejscowa zarządza miejscowym funduszem szkolnym, pobiera wszystkie dochody, czuwa nad ich regularnem wpływaniem, wypłaca należytości, jeżeli do tego jest upoważniona i układa jego roczny preliminarz.

Kasowość i rachunki załatwia kasa gminna, jeżeli ją do tego wezwie Rada szkolna okręgowa.

Nadzór i kontrolę nad miejscowemi funduszami mają Rady szkolne okręgowe i Rada szkolna krajowa, która wyda potrzebne w tej mierze instrukcye i przepisze sposób, w jaki Rady szkolne miejscowe winny funduszami zarządzać.

Art. 21.

Czynności wymienione w artykule poprzednim ustępu 1. lub niektóre z nich może Rada szkolna okręgowa na jakiś czas odjąć Radzie szkolnej miejscowej i bądź powierzyć je innej Radzie szkolnej miejscowej, bądź załatwić z własnego ramienia.

Art. 22.

Z dochodów miejscowego funduszu szkolnego ma się przedewszystkiem opłacać nauczycieli. Na inne cele szkolne można ich użyć jedynie za przyzwoleniem Rady szkolnej okręgowej, gdy się okaże nadwyżka w dochodach, albo w razie, gdy część ich już na mocy zapisu lub ustawy była na inne cele przeznaczona.

Art. 23.

Dochody miejscowego funduszu szkolnego przeznaczone na płace nauczycielskie należy w terminach przepisanych odsyłać do kasy funduszu szkolnego okręgowego, albo do innej, którą oznaczy Rada szkolna okręgowa.

Wyjątkowo może Rada szkolna okręgowa upoważnić Radę szkolną miejscową do wypłacania nauczycielom należytości wprost z miejscowego funduszu szkolnego, w którym to razie ustaje obowiązek odsyłania jego dochodów do kas innych.

Art. 24.

Wszystkie wydatki na wystawienie lub najem, na utrzymanie, wewnętrzne urządzenie, opał, oświetlenie i obsługę budynków szkolnych, jakoteż na wystawienie i utrzymywanie albo najem pomieszkań dla nauczycieli, o ile nauczycielom służy do tego prawo, wreszcie na zakupno lub dostarczenie gruntu pod budynki i pola na szkółkę owocową lub pasiekę, a niemniej miejsca na

ćwiczenia gimnastyczne ponoszą właściwe gminy, o ile te wydatki nie są pokryte na podstawie prawomocnych zobowiązań trzecich osób, korporacyj, lub funduszów, albo zapisów.

Obszar dworski w obrębie gminy położony przyczynia się do opędzenia tych wydatków w stosunku w artykule 18. za zasadę przyjętym.

Zasiłki na nie mogą w razach wyjątkowych udzielane być gminom z funduszu szkolnego okręgowego lub krajowego w formie zaliczek, które po upływie pewnego czasu naraz lub ratami mają być zwrócone.

Dochodów miejscowego funduszu szkolnego można użyć na ten cel tylko pod warunkami w artykule 22. wymienionemi. Zresztą Rady szkolne okręgowe wpływać będą na gminy, aby te starały się zebrać na takie wydatki osobne fondusze, z których się utworzy odrębny dział miejscowego funduszu szkolnego, wyłącznie na ten cel przeznaczony.

Art 25.

Jak należy stawiać i urządzać i w jakie sprzęty zaopatrywać budynki szkolne, przepiszą osobne instrukcye Rady szkolnej krajowej, która ku temu zażądać może w razie potrzeby pomocy technicznych urzędników państwa, kraju i gmin, w których obrębie szkoła się znajduje.

Instrukcye te układane będą z uwzględnieniem miejscowych sposobów budowania.

Art. 26.

Utrzymanie konfesyjnych albo innych szkół prywatnych nie uwalnia od obowiązków, które niniejsza ustawa wkłada na wszystkich mieszkańców kraju bez różnicy wyznania i obrządku.

Art. 27.

Nauczyciele szkół ludowych pobierają swe płace z funduszu szkolnego okręgowego, który nadto dostarczać będzie środków na przybory szkolne, biblioteki, na opędzenie wydatków konferencyj nauczycielskich okręgowych i na inne wydatki, których wymaga wspólne dobro szkół całego okręgu.

Do tego funduszu wpływają:

a) dochody pieniężne miejscowych funduszów szkolnych przeznaczone na płacy nauczycieli;

b) zapisy i darowizny;

c) zasiłki z funduszu szkolnego krajowego,

d) dodatki do podatków przez Rady powiatowe na cele szkolne uchwalone.

W gminie stanowiącej przez się okrąg szkolny, fundusz szkolny miejscowy jest oraz funduszem szkolnym okręgowym.

Art. 28.

Do zasiłków na rzecz pojedyńczych powiatów z funduszu szkolnego krajowego ma fundusz szkolny okręgowy dopiero wtenczas prawo, jeżeli powiat, dla którego szkół potrzeba zasiłku, wnosi do niego ogół dodatków przynajmniej 4% podatków bezpośrednich wynoszący.

Art. 29.

Które kasy i kiedy w zastępstwie kasy szkolnej okręgowej zająć się mają pobieraniem dochodów i wypłatą należytości im wyłącznie przekazanych, określa ustawa państwowa z d. 11. maja 1871. r. (D. U. P. Nr. 47.)

Art. 30.

Darowizn, zapisów i fundacyj prywatnych przeznaczonych na pewne tylko szkoły lub uczynionych pod wyraźnie zastrzeżonemi warunkami nie wolno używać w inny sposób, lub na inne cele i dlatego należy je wliczać do pretensyj w art. 27. lit. b wymienionych, wyjąwszy, gdyby dawca lub fundator rozporządził inaczej.

Art 31.

Funduszem szkolnym okręgowym zarządza Rada szkolna okręgowa pod nadzorem krajowej i według jej instrukcyi.

Fundusz szkolny okręgowy ma wszelkie prawa funduszu publicznego, a należytości jego wypływające z ustawy, można ściągać drogą egzekucyi politycznej.

Art. 32.

Fundusz szkół normalnych rozdzielony dotąd na galicyjski i krakowski tworzyć będzie od 1. stycznia roku po wejściu w wykonanie niniejszej ustawy następującego, wspólny fundusz szkolny krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi, łącznie z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

To połączenie nie ma jednakowo uwłaczać prawom i obowiązkom wypływającym ze specyalnych tytułów jednego lub drugiego funduszu.

Art. 33.

Do funduszu szkolnego krajowego wpływają:

a) dochody z majątku zakładowego,

b) dodatek do byłego funduszu szkół normalnych ze skarbu państwa wypłacany,

c) zasiłek z funduszu krajowego, jaki na ten cel zamieszczany będzie rocznie w budżecie krajowym,

d) dochody z innych źródeł na to osobnemi ustawami przeznaczonych,

e) zapisy i darowizny osób prywatnych, korporacyj lub instrukcyj.

Art. 34.

Wydział krajowy zarządza funduszem szkolnym krajowym, a Rada szkolna krajowa rozporządza jego dochodami w granicach corocznym preliminarzem zakreślonych.

Art. 35.

Z dochodów funduszu szkolnego krajowego mają się załatwiać takie wydatki na szkoły ludowe, do których według niniejszej ustawy nie są obowiązane ani fundusze gminne ani fundusze szkolne okręgowe.

Do tych należą:

a) dodatki do płacy przyznawane co lat pięć, nauczycielom szkół ludowych,

b) zasiłki udzielane funduszowi elementarnemu, z którego wypłacać się będą emerytury i zapomogi nauczycielom, a oraz pensye ich wdowom i sierotom,

c) potrzeby szkół całego kraju ogólnej natury,

d) zasiłki udzielane funduszom szkolnym okręgowym.

Art. 36.

Krajowy fundusz szkolny wypłacać będzie szkolnemu funduszowi emerytalnemu, coroczny zasiłek w kwocie równającej się przynajmniej przeciętnemu wydatkowi, jaki w trzech ostatnich latach ponosił fundusz szkół normalnych na cele tego rodzaju.

Art. 37.

Rada szkolna krajowa użyje corocznie z funduszu szkolnego krajowego sumy stosownej na potrzeby szkół ludowych ogólnej natury, jakoto: na zakupno mających służyć za wzór książek, przyborów i okazów szkolnych, na nadzwyczajne nagrody i zapomogi, na koszta podróży dla nauczycieli wysyłanych w celach naukowych za granicę, na wynagradzanie wędrownych nauczycieli sadownictwa, pszczelnictwa, jedwabnictwa i t. d., na krajowe konferencye nauczycielskie itp.

Art. 38.

Rada szkolna krajowa, uwzględniwszy potrzeby pojedyńczych okręgów szkolnych, udziela im stosownego zasiłku w razach ustawą przepisanych.

Celem uzyskania takiego zasiłku, winna każda z Rad szkolnych okręgowych ułożyć wcześnie preliminarz roczny swych dochodów i wydatków i przesłać go Radzie szkolnej krajowej do zatwierdzenia. Dokładniejsze w tej mierze szczegóły wskaże instrukcya Rady szkolnej krajowej.

W przypadkach, szczególniej na uwzględnienie zasługujących, Rada szkolna krajowa może z funduszu szkolnego krajowego udzielać nadzwyczajnych zapomóg funduszom szkolnym miejscowym.

Art. 39.

Równocześnie z utworzeniem funduszów szkolnych okręgowych, ustaną wszelkie dotychczasowe zaliczki, stale udzielane gminom, zakładom, korporacyom i osobom z rozporządzenia władz centralnych i krajowych lub na mocy ustawy o konkurencyi szkolnej.

Tytuł III.

O uczęszczaniu do szkoły.

Art. 40.

Obowiązek uczęszczania do szkoły poczyna się z ubiegłym szóstym, a ustaje z upłynionym dwunastym rokiem życia.

Wszystkie dzieci, będące w tym wieku, winny uczęszczać do szkoły publicznej.

Wolne są od tego dzieci, które

a) albo uczęszczają do szkół wyższych,

b) albo dla ułomności, czy to cielesnych, czy też umysłowych, nie mogą korzystać z nauki udzielanej w szkole publicznej,

c) albo pobierają stosowną naukę w domu lub w jakim zakładzie prywatnym.

Jeżeli w tym względzie zachodzą jakie wątpliwości, ma je sprawdzić Rada szkolna miejscowa i postąpić według przepisów art. 43. i 44. niniejszej ustawy.

Art. 41.

Obowiązek uczęszczania do szkoły ludowej ustaje z ukończonym 12. rokiem życia jedynie pod warunkiem, jeżeli uczeń udowodni dostateczną biegłość w przepisanych dla szkół ludowych gałęziach nauki. Wolno jednak każdemu także po upłynionym 12. roku życia uczęszczać do szkoły, chociaż dopełnił powyższego warunku.

Po ukończeniu szkoly ludowej winien każdy jeszcze przez dwa lata uczęszczać na naukę niedzielną.

Art. 42.

Przed rozpoczęciem roku szkolnego sporządza Rada szkolna miejscowa wykaz dzieci w wieku szkolnym będących, i to bez względu na ich przynależność do gminy lub na różnicę wyznania albo obrządku, i zestawi w nim osobno te, które według art. 40. są uwolnione od uczęszczania do szkoły. Do wykazu należy zaciągnąć także te dzieci, które skończyły wprawdzie rok 12. lecz nie uzyskały potrzebnego z nabytych nauk szkoły ludowej świadectwa.

Najdaléj w cztery tygodnie po rozpoczęciu roku szkolnego, nauczyciel przedłoży odpis tego wykazu Radzie szkolnej okręgowej i będzie czuwał nad ścisłem przestrzeganiem dotyczących uczęszczania do szkoły przepisów.

Art. 43.

Rodzice, ich zastępcy i opiekunowie, winni posyłać dzieci do publicznej szkoły ludowej; przeciw tym, którzyby nie dopełniali tego obowiązku należy użyć przymusu, a upornych karać grzywnami, lub w razie ich ubóstwa aresztem, a w szczególności:

a) kto ukrywa dziecko przed spisem lub poda okoliczności nieprawdziwe, aby je uwolnić od uczęszczania do szkoły, ulegnie grzywnom od 1 do 10 złr. w. a., albo karze aresztu od 1 do 3 dni;

b) kto w przeciągu 14. dni po rozpoczęciu roku szkolnego nie postara się o przyjęcie swego dziecka do szkoły, zwłaszcza gdy tegoż nie umieszczono w rubryce uwolnionych, tego doniesie nauczyciel do Rady szkolnej miejscowej, która go naprzód upomni, a jeżeli to nie odniesie skutku, skaże go po upływie trzech dni na zapłacenie grzywny 1 do 10 złr. w. a. lub na areszt od 1 do 3 dni; w razie zaś dalszego oporu na grzywny aż do 50 złr. w. a. lub areszt do dni 14. W przypadkach w §. 176 i 177 ustawy cywilnej przewidzianych należy do właściwych sądów uczynić doniesienie;

c) kto w ciągu roku szkolnego bez słusznych powodów, nie posyła dziecka do szkoły, tego należy upomnieć; a za każdą nieusprawiedliwioną następną w uczęszczaniu jego dziecka do szkoły przerwę, karać grzywnami od 50 krajcarów do 5 złr, a. w., albo aresztem od 1 do 2 dni, którą to karę podwoić można, jeżeli przerwy powracają częściej w tem samem półroczu szkolnym.

Stanowi się wyjątek na przypadek, jeżeli rodzice dziecka w ciągu roku szkolnego przysiedlą się do innej gminy. W tym razie należy dzieci wciągnąć do spisu gminy, w której się osiedlili właśni ich rodzice, i uwiadomić o tem Radę szkolną gminy, w której mieszkali przedtem.

Art. 44.

Nauczyciel winien raz przynajmiej w miesiąc przedłożyć wykaz dzieci szkołę zaniedbujących, Radzie szkolnej miejscowej, która przekonawszy się o winie rodziców lub opiekunów, karze ich w myśl artykułu 43. grzywnami lub aresztem.

Wykonanie kary na winnych należy do zwierzchności gminnej.

Co dwa miesiące przynajmniej, zdaje Rada szkolna miejscowa o tem sprawę Radzie szkolnej okręgowej z dołączeniem powyżej wspomnianego wykazu, a oraz wykazu kar wymierzonych i wykonanych.

Rada szkolna okręgowa bada te sprawozdania, i wrazie, gdyby władze gminne zaniedbywały swe obowiązki, zarządza stosowne przeciw nim kroki.

Art. 45.

Rekurs wniesiony przeciw orzeczeniom w sprawie nierozpoczętego, zaniedbanego lub przedwcześnie przerwanego uczęszczania do szkoły zapadłym, nie ma odraczającego skutku, jeżeli nie jest przeciw nałożeniu kar wymierzony.

Art. 46.

Z wejściem niniejszej ustawy w wykonanie tracą moc obowiązującą wszystkie dawniejsze ustawy i przepisy, które z jej postanowieniami nie są zgodne, albo których miejsce ona ma zająć.

Art. 47.

Polecam Mojemu Ministrowi Wyznań i Oświecenia wykonanie niniejszej ustawy.

Wiedeń dnia 2. maja 1873.

Franciszek Józef w. r.

Stremayr w. r.

Nr. 251.

Ustawa

o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Tytuł I.

O mianowaniu nauczycieli.

Art. I.

Rada szkolna krajowa nadaje posady rzeczywistych tak nauczycieli w ogóle. jak i młodszych nauczycieli w publicznych szkołach ludowych na podstawie prezenty Rad szkolnych miejscowych, gmin albo osób do tego uprawnionych.

Prawo prezentowania nie może jednak uwłaczać zastrzeżeniom artykułu 8. przyznającego Radzie szkolnej krajowej prawo przenoszenia nauczycieli z jednej posady na drugą, jeżeli się to ze względu na dobro szkół okazuje potrzebnem.

Tymczasowe nadawanie posad nauczycielskich należy do Rad szkolnych okręgowych.

Art. 2.

Gmina, obszar dworski, korporacya, instytucya lub inna osoba prywatna jeżeli utrzymuje szkołę wyłącznie własnym nakładem, ma téż wyłączne prawo prezentowania nauczycieli.

Nauczycieli utrzymywanych całkowicie z funduszu szkolnego krajowego mianuje bezpośrednio Rada szkolna krajowa.

We wszystkich przeciwnych razach służy prawo prezentowania Radzie szkolnej miejscowej.

Jednakże korporacye, instytucye, obszary dworskie i osoby prywatne przyczyniające się stałą prestacyą roczną do utrzymywania szkoły, mają wspólnie z Radą szkolną miejscową udział w prezentowaniu nauczycieli, chociażby do tej Rady nie należały i rozrządzają przy udzielaniu prezenty taką ilością głosów, jaka odpowiada stosunkowi wartości pieniężnej ich prestacyi do sumy wszelkich nakładów na szkołę.

Każdy zaś z uczestników, który zalega od dwóch lat z uiszczeniem należytości swojej, traci prawo powyższe, dopóki zaległej należytości nie uiści, albo też uwolnienia od niej w drodze właściwej sobie nie wyjedna.

Wszelkie inne prawa prezentowania, wynikające z jakichbądź tytułów, ustają z wejściem w wykonanie niniejszej ustawy, z wyjątkiem praw tych osób, które na mocy aktu fundacyjnego przyczyniły się do zakładowego majątku, albo też przyczyniają się przynajmniej w $1/10$ części do ogólnych corocznych na szkołę wydatków.

Art. 3.

Skoro zawakuje posada nauczycielska w jakiej publicznej szkole ludowej, winna Rada szkolna miejscowa bezzwłocznie zawiadomić o tem Radę szkolną okręgową, która zajmie się ogłoszeniem konkursu.

Obwieszczenie konkursowe powinno być zamieszczone w dzienniku urzędowym, a niemniej w jednem z czasopism szkolnych, jeżeli Rada szkolna okręgowa i to uzna za potrzebne.

W konkursie należy:

a) wyrazić miejsce i kategoryę posady, połączone z nią korzyści, nakoniec stopień uzdolnienia wymaganego, którego dowody wraz z podaniem mają być wniesione do Rady szkolnej okręgowej;

b) oznaczyć termin przynajmniej sześciotygodniowy, licząc od pierwszego umieszczenia konkursu w dzienniku urzędowym;

c) oznajmić, że kandydaci będący już w służbie mają podania swoje wnosić za pośrednictwem swych przełożonych i tych Rad szkolnych okręgowych, pod których są zwierzchnictwem. Podań spóźnionych lub nieopatrzonych w potrzebne dowody nie będzie się uwzględniać.

Art. 4.

Rada szkolna okręgowa zbiera wszystkie podania. Jeżeli się znajdują takie pomiędzy niemi, które nie są zaopatrzone w potrzebne dowody lub też pochodzą od kandydatów, przeciw którym świadczą udowodnione postępki niemoralne lub zdrożności, narażające mianowanego nauczyciela na usunięcie z posady, to podania takie przedewszystkiem odrzuca. Resztę podań najdalej w trzy tygodnie po upływie konkursowego terminu udziela wykonawcom prawa prezenty (art. 2.) do wyboru, wymieniając tych kandydatów, których uznaje za najgodniejszych opróżnionej posady.

Jeżeliby się o jaką posadę nie zgłosiło dwóch nawet kandydatów uzdolnionych, należy się odnieść do Rady szkolnej krajowej z zapytaniem, czy można przystąpić do prezentowania nauczyciela, czy przeciwnie nowy ogłosić konkurs.

Art. 5.

Gmina, Rada szkolna miejscowa lub pojedyncze osoby, prawo prezentowania mające, powinny najdalej w cztery tygodnie przesłać Radzie szkolnej okręgowej prezentę wraz z wszystkiemi podaniami sobie doręczonemi, poczem akta te niezwłocznie przedkładają się Radzie szkolnej krajowej.

Art. 6.

Rada szkolna krajowa wyda patent nominacyjny przedstawionemu kandydatowi, jeżeli niema przeciw niemu nic do zarzucenia i poleci równocześnie, aby nowomianowany nauczyciel wykonał przysięgę przed deligatem Rady szkolnej okręgowej według przepisanej roty, i aby mu wypłacano należytość. Przewodniczący zaś Rady szkolnej miejscowej lub jego zastępca wprowadzi go do szkoły.

Jeżeli zaś Rada szkolna krajowa uzna, że dokonany wybór nie jest odpowiedni, w takim razie zwróci akta Radzie szkolnej okręgowej z przytoczeniem powodów, dla których przedstawionemu patentu nominacyjnego odmawia, i wezwie Radę szkolną okręgową, by zażądała przedstawienia godniejszego kandydata z pośród ubiegających się. Gdy powtórnie czy to ten sam, czy też inny mniej uzdolniony na tę posadę zostanie przedstawiony, natenczas Rada szkolna krajowa zamianuje jednego z poleconych przez Radę szkolną okręgową.

Art. 7.

Jeżeli ci, którzy mają prawo prezentowania, nie oświadczą się w terminie przypisanym (art. 5), może Rada szkolna krajowa na przedstawienie okręgowej zamianować i bez prezenty jednego z kandydatów.

Art. 8.

Każde mianowanie nauczyciela, jakiejkolwiek kategoryi, dokonane w sposób powyższy, jest stałem. Nie wyklucza to przecież możności przenoszenia nauczycieli ze względów służbowych na inne posady, byleby przytem (w razie, jeżeli to przeniesienie nie jest skutkiem ich winy art. 23.) nie ponosili nauczyciele uszczerbku w pobieranej przez nich płacy.

Przy przenoszeniach z urzędu przestrzegać należy, równie jak przy mianowaniu, praw przedstawienia i prezentowania.

Art. 9.

Powyższe zasady mianowania nauczycieli tyczą się także nauczycielek.

Art. 10.

Nauczycieli przedmiotów nadobowiązkowych mianuje Rada szkolna okręgowa w opisany powyżej sposób, lecz bez poprzedniego ogłoszenia konkursu. Tak samo mianuje nauczycielki robót ręcznych tam, gdzie albo niema osobnej szkoły żeńskiej, albo ją powierzono osobom płci męskiej.

Bez konkursu również przyznaje się nauczycielom i nauczycielkom co lat 5 dodatki do płacy i posuwa się ich na wyższe stopnie płacy w szkołach tej samej kategoryi.

Tytuł II.

O płacach nauczycieli i innych służbowych korzyściach.

Art. 11.

Roczne płace nauczycieli szkół ludowych dzielą się na następujące klasy:

A. W szkołach pospolitych:

I. klasa, w gminach z ludnością przechodzącą 20.000, 500 zł. a. w.

II klasa, z ludnością od 10 do 20.000, 400 zł. a. w.

III. klasa, z ludnością od 2 do 10.000, 350 zł.

IV. klasa, z ludnością niżej 2.000, 300 zł.

B. W szkołach wydziałowych osobnych i w wyższych trzech klasach szkół wydziałowych połączonych z pospolitymi:

I. klasa, w gminach z ludnością wyższą od 20.000, 700 zlr. w. a. rocznie;

II. klasa, z ludnością od 10 do 20.000, 600 zł.;

III. klasa, z ludnością niższą od 10.000, 500 zł.

Wszystkie powyższe kwoty uważać trzeba za minimum rocznych stałych płac nauczycielskich.

Podział ten uskutecznia Rada szkolna krajowa i co lat 10 rewiduje, uwzględniając zmiany ludności w gminach.

Art. 12.

Oprócz powyższej płacy będzie Rada szkolna krajowa na przedstawienie Rad szkolnych okręgowych przyznawać z funduszu szkolnego krajowego nauczycielom za każde 5 lat nienagannej przy publicznych szkołach ludowych służby, osobny dodatek piecioletni, który dla wszystkich rzeczywistych nauczycieli szkół wydziałowych bez różnicy, tudzież dla nauczycieli szkól ludowych pospolitych, objętych wyżej w klasie I. ustanawia się na 50 zł., dla nauczycieli gmin klasy II. na 40 zł., dla nauczycieli gmin klasy III. na 30 zł., nakoniec dla nauczycieli gmin klasy IV. na 25 zł. w. a.

Przyznawanie dodatku pięcioletniego powtarza się tylko do lat 30 służby na posadzie rzeczywistego nauczyciela, a wymierza się według tej kategoryi, do której nauczyciel w ostatnim roku pięciolecia, za które dodatek ma się przyznać, posadą swoją należy.

Osobom stanu nauczycielskiego, już przed wprowadzeniem tej ustawy w wykonanie stale zamianowanym, przyznaje się pierwszy 5-letni dodatek wtedy jedynie, jeżeli już przez 15 lat w publicznej szkole ludowej nieprzerwanie i nienagannie służyły. Wszystkim innym już dawniej stale zamianowanym nauczycielom przyznawać się on będzie dopiero z ukończonym piętnastym rokiem służby.

Art. 13.

Niemniej pobiera oprócz stałej płacy nauczycielskiej, dyrektor szkoły wydziałowej połączonej ze szkołą pospolitą, dodatek do płacy w ilości 200 zł.; kierownik każdej szkoły wydziałowej osobnej, jakoteż starszy nauczyciel szkoły ludowej pospolitej, wyżej w klasie I. objęty, dodatek w ilości 100 zł.

w. a., tudzież nauczyciel klasy II. i następnych, 50 zł. w. a. rocznie, a to z funduszu szkolnego miejscowego.

Dodatek ten wlicza się tylko rzeczywistym dyrektorom, względnie starszym nauczycielom, przy wymierzaniu emerytury.

Art. 14.

Każda szkoła ludowa, w której nauka religii wymaga przynajmniej 17 godzin tygodniowo, będzie miała osobnego katechetę.

Rada szkolna krajowa wyznaczy mu stosownie do zajęć jego wynagrodzenie roczne.

Art. 15.

Płaca młodszego nauczyciela, bądź stale, bądź tymczasowo umieszczonego, wynosi 60% płacy nauczyciela rzeczywistego szkoły, przy której młodszy ten nauczyciel pełni służbę. W żadnym jednak razie nie może być niższą od 200 złr. w. a.

Płacę młodszego nauczyciela, zawiadującego stale szkołą filialną, ustanawia się na 250 złr. w. a. rocznie.

Art. 16.

Każdemu .dyrektorowi, starszemu nauczycielowi, tudzież nauczycielowi, który sam jeden w szkole naucza, należy się wolne stosowne pomieszkanie, ile możności w budynku szkolnym.

W braku pomieszkania należy im się z funduszu szkolnego miejscowego wynagrodzenie, którego wysokość oznaczy Rada szkolna okręgowa w każdym szczególnym wypadku.

Art. 17.

Nauczyciele przedmiotów nadobowiązkowych i nauczycielki robót ręcznych będą pobierać stałe wynagrodzenie, którego wysokość oznaczy Rada szkolna okręgowa w każdym szczególnym wypadku.

Art. 18.

Osobom zajmującym posady nauczycielskie tak stałe jak i tymczasowe, niewolno przyjmować takich zajęć ubocznych, któreby uwłaczały ich stanowi lub czyniły uszczerbek ich obowiązkom służbowym.

Organistowstwo, dziakowstwo, pisarstwo gminne i pokątne, a niemniej udzielanie korepetycyj szkolnych, jest im bezwarunkowo wzbronione.

Rada szkolna okręgowa wyznaczy przekraczającym ten zakaz, termin 6-tygodniowy, w którym mają albo porzucić zatrudnieuie wzbronione, albo ustąpić z posady.

Art. 19.

Czysty dochód z pól ornych, łąk, pastwisk i innych gruntów przydanych do użytku nauczycielowi, wykazany według zasad katastralnych, wlicza się po strąceniu podatku gruntowego wraz z dodatkami, do płacy nauczyciela.

Dopóki oszacowanie katastralne nie będzie przeprowadzone, ma Rada szkolna okręgowa przy zakładaniu szkół lub przeistaczaniu ich w etatowe, obliczać tę dochody według orzeczenia znawców.

Art. 20.

Płace wraz z dodatkami pobierają nauczyciele i dyrektorowie z góry, emerytury zaś z dołu.

Art. 21.

Powyższe zasady o płacach nauczycieli, tyczą się także nauczycielek.

Tytuł III.

O karach dyscyplinarnych i wydalaniu ze służby.

Art 22.

Nauczyciela wykraczającego w czemkolwiek przeciw swym obowiązkom skarci sam kierownik szkoły ustnie, a w ważniejszych wypadkach Rada szkolna okręgowa piśmiennie, przyczem należy mu wskazać następstwa, na jakieby się naraził powtórnem przewinieniem, Rada zaś szkolna krajowa karze wykraczających nauczycieli według okoliczności w drodze dyscyplinarnej.

Art. 23.

Kary dyscyplinarne są następujące:

a) nagana;

b) odjęcie kierownictwa szkoły lub przeniesienie na inną posadę i

c) oddalenie od służby.

Art. 24.

Naganę należy dawać na piśmie z groźbą użycia surowszych środków wrazie ponownej przewiny. Po upływie 3 lat dobrego zachowania się nauczyciela traci dana mu nagana swoje znaczenie.

Art. 25.

Za karę może także urzędowanie dyrektora albo starszego nauczyciela być odjęte, przez co ukarany zostaje napowrót zaliczony do kategoryi zwykłych nauczycieli.

Art. 26.

Tak w tym wypadku, jak niemniej wrazie przeniesienia za karę na inną posadę, należy oznaczyć w orzeczeniu stopień, jaki ma zająć skazany w etacie szkoły, do której go przeniesiono.

Art. 27.

Zanim zapadnie orzeczenie w sprawie dyscyplinarnej, należy zbadać dokładnie istotę czynu. Uskuteczni to bądź Rada szkolna okręgowa, jużto z własnej inicyatywy, już z polecenia Rady szkolnej krajowej, bądź wydelegowana przez ostatnią komisya śledcza.

Sprawdzoną istotę czynu należy przedstawić obżałowanemu.

Usprawiedliwianie się jego ustne ma się wciągnąć do protokołu, a gdyby je podał na piśmie, załączyć do aktów.

Jeżeli usprawiedliwienie się to będzie uznane za dostateczne, należy go uwiadomić na piśmie, że jest niewinnym co do zarzuconego mu przestępstwa.

Art. 28.

W prawach dyscyplinarnych stale lub tymczasowo zamianowanych dyrektorów i starszych nauczycieli, tudzież nauczycieli rzeczywistych wszelkiej kategoryi, a niemniej w sprawach dotyczących przyznania odroczenia lub odmówienia dodatków pięcioletnich, orzeka Rada szkolna krajowa.

Wszelkie zaś sprawy dyscyplinarne nauczycieli tymczasowych należą do zakresu Rad szkolnych okręgowych.

Art. 29.

Na usunięcie z posady skazać można tylko nauczyciela, który mimo poprzedniego w drodze dyscyplinarnej ukarania, dopuścił się ponownie opieszałości lub innych wykroczeń w służbie.

Art. 30.

Nauczyciela skazanego sądownie na karę, połączoną z utratą prawa obieralności do reprezentacyi gminnej, usunie Rada szkolna krajowa z posady bez śledztwa dyscyplinarnego.

Art. 31.

Gdyby tego wymagała powaga stanu nauczycielskiego, może Rada szkolna krajowa odjąć obwinionemu nauczycielowi podczas śledztwa dyscyplinarnego urzędowanie i płacę.

Tak samo należy postąpić, jeżeli nauczyciel jest w śledztwie o zbrodnię lub przestępstwo hańbiące.

Odwołanie się przeciw temu postanowieniu nie wstrzymuje wykonania.

Art. 32.

W ciągu takiego odjęcia urzędowania wyznacza się nauczycielowi na utrzymanie $1/3$ do $2/3$ płacy przedtem pobieranej, przyczem należy uwzględnić stosunki jego rodzinne i lata służby. Uniewinnionemu ma się zwrócić cała niewypłacona należytość.

Art. 33.

O każdem oddaleniu ze służby szkolnej ma się donieść Ministrowi wyznań i oświecenia celem uwiadomienia o tem władz innych krajów reprezentowanych w Radzie Państwa.

Tytuł IV.

O przenoszeniu nauczycieli w stan spoczynku, wyznaczaniu im pensyj wysłużonych, i zaopatrywaniu wdów i sierot po nauczycielach.

Art. 34.

Nauczyciela (nauczycielkę) można przenieść w stan spoczynku na jego własną prośbę albo z urzędu, jeżeli po nienagannej służbie dla podeszłego wieku, ciężkich ułomności fizycznych lub umysłowych, albo też z innych powodów ważnych okaże się niezdolnym do dalszego pełnienia swych obowiązków.

Po 40-letniej nienagannej służbie nie można żadnemu nauczycielowi odmówić stałego przeniesienia w stan spoczynku na jego własne żądanie.

Art. 35.

Dobrowolne zrzeczenie się posady lub samowolne jej opuszczenie pozbawia prawa do emerytury.

Do zawarcia ślubów małżeńskich przez starszą nauczycielkę lub nauczycielkę w ogóle i przez nauczyciela nie mającego stałej posady, potrzeba przyzwolenia Rady szkolnej okręgowej. Śluby bez takiego przyzwolenia zawarte, będą uważane za dobrowolne zrzeczenie się posady.

Art. 36.

Tylko z końcem kursu lub roku szkolnego można dobrowolnie zrzec się posady albo przejść w stan spoczynku, wyjąwszy, gdyby Rada szkolna krajowa w szczegółowych wypadkach osobnem pozwoleniem zarządziła inaczej.

Równocześnie z tem ma się odbyć oddanie budynków i gruntów należących do uposażenia szkoły.

Co do pożytków niezebranych z pól i ogrodów należy postąpić jak w razie śmierci nauczyciela (art. 46).

Art. 37.

Stale umieszczeni nauczyciele, nauczycielki i młodsi nauczyciele mają prawo do emerytury, a wdowy i sieroty po nauczycielach i młodszych nauczycielach prawo do zaopatrzenia.

Art. 38.

Wymiar do emerytury zależy z jednej strony od wysokości płacy a z drugiej od lat służby. Co do pierwszego będzie skalą płaca wraz z wszystkiemi dodatkami pięcioletniemi jakoteż dodatkami za kierownictwo (art. 13.), które nauczyciel pobiera w chwili przeniesienia w stan spoczynku. Co do drugich policzy mu się wszystkie lata spędzone przy szkołach etatowych, począwszy od pierwszego, choćby tymczasowego mianowania na posadę nauczyciela lub młodszego nauczyciela.

Przerwa w służbie zaszła bez powodu ze strony nauczyciela nie pozbawia go prawa policzenia wszystkich lat wysłużonych.

Art. 39.

Nauczyciel rzeczywisty i młodszy nauczyciel rzeczywisty, który nie wysłużył lat jeszcze dziesięć, nie ma prawa do emerytury i dlatego otrzyma jedynie odprawę, równającą się półtorarocznej należytości, obliczonej według artykułu poprzedniego. Po wysłużonych 10 latach dostaje emeryt $1/4$ część, a za każdy rok dalszy jeszcze $1/40$ część należytości, obliczonej jak wyżej.

Art. 40.

Przeniesienie w stan spoczynku jest albo stałe albo czasowe.

W ostatnim razie, jeżeli przyczyna, dla której przeniesienie to nastąpiło, została uchylona, powinien ten, którego to dotyczy, na wezwanie Rady szkolnej krajowej albo wstąpić na nowo do służby szkolnej, albo téż musi zrzec się emerytury.

Art. 41.

Wdowy i sieroty tak po rzeczywistych nauczycielach jak i rzeczywistych młodszych nauczycielach mają wtedy tylko prawo do zaopatrzenia, jeżeli ich mężowie lub ojcowie mieli prawo do emerytury.

Wdowy przeto i sieroty po nauczycielach lub młodszych nauczycielach, którzy nie wysłużyli jeszcze lat 10, dostaną tytułem odprawy $1/4$ część, a jeżeli wdowa ma dzieci, otrzyma połową należytości męża, obliczonej według artykułu 39.

Art. 42.

Wdowie po nauczycielu, który służył lat 10, albo więcej, należy się roczne zaopatrzenie, wynoszące $1/3$ część rocznej płacy jego ostatniej, o ile takowa miała się liczyć przy wymiarze emerytury.

Jeżeli zaś małżeństwo było zawarte już po przeniesieniu w stan spoczynku nauczyciela, lub z winy żony nastąpił rozwód sądowy, nie ma wdowa prawa do zaopatrzenia.

Wrazie ponownego małżeństwa może sobie wdowa albo zastrzedz zaopatrzenie na wypadek powtórnego owdowienia albo żądać tytułem odprawy wypłaty dwuletniego zaopatrzenia swego.

Art. 43.

Wdowa mająca prawo do zaopatrzenia otrzyma na każde po zmarłym mężu pozostałe dziecko dodatek na wychowanie, które tak należy wymierzać, aby zaopatrzenie wdowy wraz z wszytkiemi dodatkami nie przewyższało połowy ostatniej płacy męża.

Wysokość dodatku na wychowanie każdego dziecka oznacza Rada szkolna krajowa.

Dodatek na wychowanie ustaje, gdy dziecko skończy lat 20 lub inne uzyska utrzymanie.

Art. 44.

Jeżeli żona zmarłego nauczyciela także już nie żyje lub niema prawa do zaopatrzenia, wówczas należy się dzieciom zmarłego, które nie skończyły jeszcze lat 20 i nie mają innego utrzymania, zasiłek na wychowanie, obliczony według tego, czy wdowie dostałaby się tylko odprawa, czy też zaopatrzenie.

W pierwszym wypadku dostają dzieci taką samą odprawę, a w drugim pobierają wszystkie razem corocznie $1/6$ część ostatniej płacy ojca według wymiaru art. 39.

Udzielanie tego zasiłku ustaje wtedy dopiero, gdy już nie ma ani jednego w inny sposób niezaopatrzonego dziecka, które nie doszło lat 20.

Powyższe zasady stosują się i do sierot po nauczycielce mającej prawo do emerytury.

Art. 45.

Jeżeli wdowa po nauczycielu pójdzie ponownie za mąż, dostają dzieci zamiast dodatku na wychowanie zaopatrzenie według wymiaru art. 44.

Art. 46.

Wdowa i sieroty po nauczycielu zmarłym w czynnej służbie zatrzymują przez kwartał jeszcze pomieszkanie jego, lub dostają kwartalną ratę pobieranej przezeń spłaty za pomieszkanie.

Jeżeli do uposażenia szkoły należą grunta, dostają się pożytki z nich spadkobiercom zmarłego w czynnej służbie nauczyciela wtedy jedynie, gdy śmierć zaszła między 1. czerwca a 31. października. W każdym innym czasie należy im się tylko zwrot wydatków poniesionych dla osiągnienia owych pożytków.

Art. 47.

Jeżeli ostatnia płaca nauczyciela wraz z dodatkami pięcioletniemi nie przenosi 600 zł. a. w., a spadek nie wystarcza na opędzenie kosztów choroby i potrzeby na pogrzeb należy się spadkobiercom $^1/_4$ część owej płacy jako kwartał pozgonny.

Art. 48.

Nauczyciele, którzy z powodu przeistoczenia dotychczasowych szkół w etatowe utracą swe posady, a niemniej ich wdowy i sieroty, mają prawo do takich jedynie zapomóg, jakie im się należą według ustaw lub przepisów dotąd obowiązujących.

Art. 49.

Nauczyciele dotychczasowi, którzy po przeistoczeniu teraźniejszych szkół w etatowe przejdą na nowy etat, uważać się będą pod względem prawa emerytury i zaopatrzenia ich wdów i sierot z funduszu emerytalnego tak zupełnie, jak gdyby byli od razu pod tym etatem służbę swoję rozpoczęli. Zapłacić jednakże mają funduszowi owemu jednorazową kwotę, równającą się 2 procentom od każdorocznej płacy przez wszystkie lata poprzedniej służby nauczycielskiej. Spłata tej kwoty uiszczana być może ratami za przyzwoleniem Rady szkolnej krajowej.

Art. 50.

Celem uzyskania środków na emerytury dla nauczycieli szkół ludowych i na zaopatrywanie wdów i sierot po nich pozostałych, utworzy się osobny krajowy fundusz szkolny emerytalny, do którego będą wpływać:

a) dochód z majątku zakładowego,

b) stały corocznie udzielany dodatek, z funduszu szkolnego krajowego,

c) zapisy i darowizny na ten cel przeznaczone,

d) interkalaria od opróżnionych posad, o ile nie przypadną spadkobiercom zmarłego dyrektora, starszego nauczyciela lub nauczyciela w ogóle (art. 46. 47.) albo też nie zostaną użyte na wynagrodzenie dla zastępcy nauczyciela,

e) spłaty kwot dwuprocentowych powyżej oznaczonych w artykule 49.,

f) stałe wkładki samych nauczycieli, które w pierwszym roku po zamianowaniu wynoszą 10% pobieranej przez nich płacy, a przy każdym podwyższeniu tejże 10% nadwyżki, oprócz tego zaś corocznie 2% od rocznej płacy,

g) dodatek z funduszu krajowego, o ile wpływy z powyższych źródeł nie starczą na pokrycie rocznych wydatków.

Art. 51.

Jeżeli nauczyciel przed ukończeniem 10 lat służby, do emerytury dającej prawo umrze, albo też odprawiony zostanie, należy mu lub spadkobiercom jego zwrócić wkładki, jakie do funduszu emerytalnego uiścił.

Art. 52.

Zarząd funduszu emerytalnego należy do Rady szkolnej krajowej, która wyda szczegółowe instrukcye o wybieraniu należytości funduszowych i o ich obrocie.

Zarząd winien zbierającym się co 3 lata krajowym konferencyom nauczycielskim przedkładać wykaz stanu majątkowego i obrotu funduszu emerytalnego, i ogłasza co rok zamknięcie rachunków.

Art. 53.

Miasta rządzące się własnym statutem mogą zaprowadzić u siebie swój własny fundusz szkolny emerytalny, mają jednakże przy wymierzaniu odpraw i emerytur nauczycieli, jakotéż zaopatrzeń pozostałych po nich, wdów i sierot postępować w myśl artykułów powyższych.

W takim razie wpływy w art. 50 od *c*) do *f*) wymienione, mają się wnosić do ich własnej kasy.

Art. 54.

Dochody funduszu emerytalnego należy przedewszystkiem obracać na wydatki bieżące, do których fundusz ten w myśl niniejszej ustawy jest obowiązany, resztę kapitalizować i wcielać do majątku zakładowego.

Art. 35.

Ustawa niniejsza staje się prawomocną równocześnie z ustawą o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół ludowych.

Z wnijściem w wykonanie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe ustawy i rozporządzenia, odnoszące się do przedmiotów w tej ustawie objętych, o ile się orzeczeniom jej sprzeciwiają lub téż niemi zostały zastąpione.

Art. 56.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Ministrowi wyznań i oświecenia.

Wiedeń, 2. maja 1873.

Franciszek Józef w. r.

Stremayr w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 2. lipca 1873. **Część XXIX.**

Nr. 252.

Obwieszczenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, co do wykonania ustawy krajowej z dnia 10. maja 1873. nr. 249. Dz. u. kr.,

o zwinięciu krajowych zakładów podrzutków we Lwowie i w Krakowie.

Sejm krajowy powziął na posiedzeniu z dnia 28. listopada 1872. następującą uchwałę:

Art. I.

Począwszy od dnia, w którym wejdzie w wykonanie ustawa o zwinięciu krajowych zakładów podrzutków, będą utrzymywane kosztem funduszu krajowego:

a) przez czas choroby matki dzieci tych położnic, które były bezpłatnie do jednego z krajowych zakładów położnic przyjęte i zostały ztamtąd do szpitalu powszechnego przeniesione,

b) aż do dziesiątego roku życia dzieci tych położnic, które były bezpłatnie do jednego z krajowych zakładów położnic przyjęte i w jednym z tych zakładów pomarły.

Art. II.

Począwszy od dnia, w którym wejdzie w wykonanie ustawa o zwinięciu krajowych zakładów podrzutków będzie udzielana jednorazowa zapomoga po 6 złr. tym położnicom, które zostały bezpłatnie do jednego z krajowych zakładów położnic przyjęte i z dzieckiem zakład opuszczają.

We Lwowie dnia 23. maja 1873.

Nr. 253.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

tycząca się wykupu robocizny, prawa mléwa, mesznego, skópczyny, proskurnego i t. p. świadczeń, jako téż danin uiszczanych w naturaliach i pieniądzach klasztorom, kościołom i plebanom, a polegających na osobnych od dziesięciny niezawisłych tytułach.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Robocizny, prawo mlewa, daniny w pieniądzach nie pochodzące z reluicyi dziesięciny, niemniej daniny w naturaliach, które nie w skutek prawa do dziesięciny, jako pewna część przychodu gruntowego w plonie, lecz jako niezmienne świadczenia lub daniny dla klasztorów, kościołów i plebanów na podstawie osobnych tytułów bywają uiszczane, mają być wykupione według postanowień następujących.

Do świadczeń tego rodzaju należą: dostarczanie robotnika podczas żniw (na obżynki), zwożenie zboża, dostarczanie podwód celem sprowadzenia drzewa z lasów, tyczenie i grodzenie płotów, jeżeli nie pochodzi z obowiązku konkurencyi, prawo mlewa i t. p. Do danin w naturaliach zaliczają się: meszne i odsypy (*messalia, missalia*) czyli maldraty, skópczyzna, proskurne, stołowe (*mensalia*), krowy kościelne czyli żelazne, pobór drzewa o ile nie opiera się na tytule służebności i t. p. Do danin zaś w pieniądzach należą daniny czy to pierwotnie jako takie ustanowione, czy to w zamian za różne prestacye uiszczane, albo też w skutek reluicyi opłacane.

§. 2.

Wykupienie tych świadczeń lub danin może tylko wtenczas nastąpić jeżeli albo uprawniony do ich pobierania, albo gmina lub korporacya do ich uiszczania obowiązana, a jeżeli zobowiązanie nie zawisło od związku gminnego, pojedyńczy obowiązany lub z niepodzielnie zobowiązanych chociażby jeden zażądał wykupu.

Żądający wykupu winien zgłosić swe żądanie w przeciągu roku po wejściu tej ustawy w życie. Po upływie tego czasu, zgłaszający ponosić będzie, sam koszta przeprowadzenia likwidacyi.

§. 3.

Żądanie wykupu świadczeń lub danin wnieść mogą:

a) za gminy, przełożeni gminy, na podstawie uchwały rady gminnej;
b) za bezwłasnowolnych, prawni ich zastępcy;
c) za zgromadzenie duchowne, przełożony i trzech członków zgromadzenia;
d) za świeckie osoby prawne, korporacye i stowarzyszenia, ich przełożeni;
e) za kościoły i fundacye, patronowie i przełożeni;
f) za dobra skarbowe, funduszowe i fundacyjne, przełożony władzy, która ma nad niemi w kraju nadzór;
g) za powierżnictwa (fideikomisy), kuratorowie tychże;
h) za powierżnicze substytucye, kurator substytucyi lub osoba do własności powołana.

Oświadczenia wyż wymienionych zastępców prawnych, tudzież ugody przez nich zawarte nie potrzebują do prawomocności zatwierdzenia instancyj opiekuńczych, kuratelarnych lub nadzorczych.

Wszystkie te osoby mogą być zastąpione przez pełnomocników opatrzonych pełnomocnictwem do czynności z likwidacyą połączonych.

§. 4.

Miarę wynagrodzenia uprawnionych stanowić ma prawnie oznaczona wartość świadczeń i danin.

§. 5.

Wyjąwszy te przypadki, gdzie już nastąpiła reluicya na mocy ustaw o uwolnieniu gruntu od ciężarów, wartość danin w naturze ma się oznaczać według cen miejscowych, a mianowicie:

a) co do naturaliów, zapisywanych w cennikutargowym, według ceny przeciętnej z 10 lat, t. j., od roku 1869. do 1870 r. włącznie wypuszczając jednakże z obliczenia rok z najwyższemi i rok z naniższemi cenami;
b) co do naturaliów nie zapisywanych w cenniku targowym, i których ceny w sposób wiarogodny oznaczyć się nie dadzą, niemniej co do robocizny i prawa mléwa, na postawie orzeczenia znawców z uwzględnieniem powyższego okresu lat.

§. 6.

W przypadkach, w których znawcy mają orzekać, wolno obydwom stronom zgodzić się na jednę pewną osobę jako znawcę, a jeżeli się nie zgodzą, wybiera każda strona znawcę osobnego, jeżeli zaś ci dwaj różnią się w zdaniach, obie strony wybiorą znawcę przewodniczącego, którego orzeczenie w granicach różniących się zdań znawców, jest rozstrzegające.

Jeżeli jedna ze stron znawcy nie wybierze, lub jeśli się obie strony nie zgodzą na znawcę przewodniczącego, natenczas dopełnia wyboru za nich komisya likwidacyjna.

§. 7.

W celu gruntownego rozpoznania przedmiotu mogą strony czynić znawcom swoje uwagi i dostarczać im materyałów do zbadania sprawy.

Na żądanie jednej ze stron mają być znawcy przed wydaniem orzeczenia zaprzysiężeni.

Od orzeczenia znawców nie ma odwołania.

§. 8.

Daniny w pieniądzach mają być na walutę austryacką obliczone.

§. 9.

Od wartości rocznej prestacyi potrącić należy tytułem kosztów poboru przy naturaliach 5%, a przy daninach pieniężnych 2%, tudzież świadczenia wzajemne, jeżeli takowe nie polegają na funkcyach religijnych.

Wymiarkowanie rocznej wartości potrąceń oznacza się według postanowień w §§. 5—8 tej Ustawy zawartych.

Pozostała po tém odliczeniu czysta wartość, 20 razy wzięta, stanowi kapitał wynagrodzenia, a pięcioprocentowa renta dochód uprawnionego.

§. 10.

Dniem wykupu jest dzień 1. stycznia, który nastąpi po prawomocności wyroku likwidacyjnego; aż do tego dnia mają być wypełniane dotychczasowe zobowiązania.

Spłata kapitału reluicyjnego rozpoczyna się z 1szym listopada tegoż samego roku.

§. 11.

Od kapitału wynagrodzenia należy odliczyć kwotę w centach w. a., jeżeli takowa przy obliczeniu wypadnie, i tym sposobem zaokrąglić go na całe złote w. a.

Kapitał wynagrodzenia mają obowiązani spłacić najdalej w przeciągu lat 20 rocznemi ratami na dniu 1. listopada każdego roku w tej c. k. kasie padatkowej, która w wyroku likwidacyjnym będzie oznaczoną. Wraz z pierwszą ratą ma się także spłacić odliczona od kapitału wynagrodzenia kwota w centach w. a.

§ 12.

Obowiązanemu służy prawo spłacić każdego czasu czyto kilka rat, czy cały kapitał na raz.

§. 13.

Wraz z każdą ratą kapitału, na dniu 1. listopada płatną, mają być spłacane całorocznie 5%, odsetki za czas od 1. stycznia do końca grudnia tego samego roku, i to od całej ilości kapitału, która z końcem roku ubiegłego była do spłacenia.

W razie spłacenia rat kapitału w wcześniejszych terminach w ciągu roku, należy także za przeciąg całoroczny odsetki obliczyć i równocześnie spłacić.

§. 14.

Z końcem każdego roku wydaje c. k. kasa podatkowa uprawnionemu odsetki, spłacone od pozostałego kapitału, jako przypadającą mu roczną rentę, raty zaś kapitału wydaje temu, do kogo według obowiązujących przepisów nadzór nad całością majątku należy, który poleci je fruktyfikować i dochody uprawnionemu wypłacać.

§ 15.

Rozpoznawczemi i orzekającemi komisyami pierwszej instancyi są te c. k. Starostwa powiatowe, w których obrębie znajdują się uprawnione klasztory, kościoły i plebanie.

Dalszemi instancyami są c. k. Namiestnictwo i c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych.

§. 16.

Podania o wykup należy wnosić na piśmie do c. k. Namiestnictwa.

§. 17.

W razie zażądania wykupu przez jednego z niepodzielnie zobowiązanych, komisya zawezwie wszystkich interesowanych i poleci im w przypadku, gdyby się porozumieć nie mogli, obranie spólnego pełnomocnika w przeciągu dni 30. w przeciwnym bowiem razie komisya na ich koszt i stratę takowego ustanowi.

§. 18.

Do rozprawy wzywa komisya strony interesowane lub ich pełnomocników, a ci obowiązani są stawić się i udzielić ustnie komisyi żądanych wyjaśnień. W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa lub odmówienia wy-

jaśnień, komisya przeprowadzi dochodzenie z urzędu i na podstawie aktów wyda orzeczenie.

Później wniesione oświadczenia uwzględnionemi nie będą.

Znawcom, którzy orzekać mają (§§. 5. i 9), udzieli komisya wszelkiej pomocy i wyjaśnień.

§. 19.

Po rozprawie przeprozadzonej wyda komisya wyrok i doręczy takowy obydwom stronom.

Gdyby między stronami nie było przyszło do skutku porozumienie, do którego zawsze dążyć należy, a mianowicie w przypadkach, w którychby prawu pobierania danin lub świadczeń albo wysokości tychże zaprzeczano, ma komisya wymiarkować wynagrodzenie na podstawie faktycznego stanu rzeczy, t. j. na podstawie zgodnych oświadczeń stron, dokumentów, zaprzysiężonych zeznań świadków lub orzeczenia znawców z wyłączeniem jednak przysięgi stron samych i wydać wyrok. Wyrok ten należy obu stronom doręczyć z tem zawiadomieniem strony zaprzeczającej, że je wolno w nieodraczalnym terminie trzech miesięcy udać się do drogi prawa, i w tymże terminie przed komisyą się wykazać, że pozew wytoczyła; w przociwnym bowiem razie prawo do wyniesienia pozwu za zgasłe, a orzeczenie komisyi co do wynagrodzenia za prawomocne uważanem będzie.

Jeżeliby faktyczne pobieranie danin nie dało się sprawdzić, odeszle komisya uprawnionego do drogi prawa z tem, że niewyniesienie pozwu w powyższym terminie nieodwłocznym będzie poczytanem za zrzeczenie się prawa poboru.

§. 20.

Pozwy wyniesione w należytym terminie, mają sądy załatwiać według przepisów o sumarycznem postępowaniu i z możliwym pospiechem.

Prawomocny wyrok sądowy będzie podstawą dalszego postępowania komisyi likwidacyjnej.

§. 21.

Od orzeczenia komisyi mogą się strony odwołać do c. k. Namiestnictwa, a w razie, gdyby c. k. Namiestnictwo orzeczenia tego nie zatwierdziło, do c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych. Rekurs ma być w prekluzyjnym terminie dni 30. i zawsze na ręce komisyi wniesiony.

Od orzeczenia zatwierdzonego przez c. k. Namiestnictwo nie ma miejsca dalsze odwołanie.

§. 22.

Wynagrodzenie za świadczenia i daniny, nieruchomości obciążające, wstępuje w ich miejsce i nabywa tego samego rzeczowego przedmiotu, jaki miały prestacye zniesione.

Prawomocny wyrok likwidacyjny udzieli komisya sądowi w celu zaintabulowania prawa zastawu dla kapitału wynagrodzenia z procentami na realności zobowiązanej przed wszystkiemi już wpisanemi ciężarami hipotecznemi, a jeżeliby obowiązek był już pierwej hipotecznie ubezpieczony, w celu zaintabulowania tego prawa zastawu w porządku i w miejsce wykupionego prawa a wykreślenia wykupionego obowiązku.

§. 23.

Prawomocny wyrok likwidacyjny ma być udzielony właściwej (§. 11.) c. k. kasie podatkowej, która według przepisów określających pobór c. k. podatków, ściągnąć ma raty kapitału wynagrodzenia i odsetki od obowiązanych, a kwity na nie do intabulacyi wykreślenia zdolne, wyda c. k. Namiestnictwo.

§. 24.

Skoro wykup na podstawie niniejszych przepisów zostanie przeprowadzenym, roszczenia uprawnionych mają być uważane za zupełnie zaspokojone — a potrącone świadczenia wzajemne ustają.

§. 25.

C. k. Starostwa powiatowe (§. 15.) przeprowadzają wszelkie w tej ustawie im przydzielone czynności o ile możności w miejscu swoich siedzib, a koszta ponosi fundusz krajowy.

Strony ponoszą wspólnie tylko te koszta, które znawcom prawomocnie przez komisye rozpoznawcze przyznane zostaną.

§. 26.

Przepisy, sprzeciwiające się niniejszej ustawie znoszą się.

§. 27.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, oświaty i wyznań, sprawiedliwości i skarbu.

Wiedeń, dnia 27. maja 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r. **Glaser** w. r.
Stremayr w. r. **Pretis** w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 1. sierpnia 1873. **Część XXX.**

Nr. 254.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 9. lipca b. r. l. 32.044,

którem zmienia się §. 37. instrukcyi służbowej dla zakładów kontumacyjnych (Dzien. rozp. kraj. l. 71. z r. 1872.

W skutek reskryptu Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1. czerwca 1873. l. 7.156. zmienia się §. 37. instrukcyi służbowej dla zakładów kontumacyjnych (Dzien. rozp. kraj. l. 71. z 1872.) w ten sposób, że począwszy od d. 1. sierpnia 1873. czyszczenia i dezinfekcya okołów w zakładach kontumacyjnych dotyczący zakład sam uskuteczniać będzie, a za to właściciele bydła odtąd opłacać winni placowe w kwocie 1 złr. w. a. od każdej sztuki bydła rogatego, a po 5 ct. od owiec i kóz.

Gołuchowski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 3. sierpnia 1873. **Część XXXI.**

Nr. 255.

Ustawa

o władzach nadzorczych miejscowych i okręgowych dla szkół ludowych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Tytuł I.

Rada szkolna miejscowa.

§. 1.

Szkoły ludowe, utrzymywane w całości lub częściowo z funduszów Państwa, kraju, powiatu lub gminy, zostają pod nadzorem Rad szkolnych miejscowych.

§. 2.

Nadzór nad jedną lub kilku szkołami w jednej miejscowości może wykonywać jedna Rada szkolna miejscowa.

Rada szkolna okręgowa może utworzyć dla szkół kilku gmin jedną Radę szkolną miejscową.

§. 3.

Rada szkolna miejscowa składa się z reprezentantów kościoła, szkoły i gminy. Osoba, mająca prawo prezentowania nauczyciela i właściciel obszaru dworskiego, jeśli przynajmniej w jednej dziesiątej części przyczynia się do corocznych zwyczajnych wydatków na utrzymanie szkoły i nauczy-

ciela, mają prawo wstąpić jako członkowie do Rady szkolnej miejscowej, i brać udział w obradach z prawem głosowania, (czy to osobiście, czy przez swych zastępców).

§. 4.

Reprezentantami kościoła w Radzie szkolnej miejscowej są duszpasterze młodzieży szkolnej.

Gdzie się znajduje dwóch lub więcej duszpasterzy tego samego wyznania i obrządku, tam wyższa władza kościelna wyznacza tego, który ma być członkiem Rady szkolnej miejscowej.

W celu strzeżenia religijnych interesów młodzieży izraelickiej wstępuje do Rady szkolnej miejscowej reprezentant, wyznaczony przez zwierzchność konfesyjną.

§. 5.

Kierownik szkoły jest jej reprezentantem w Radzie szkolnej miejscowej (nauczyciel szkoły, a w razie gdy w tej samej szkole jest kilku nauczycieli, dyrektor lub starszy nauczyciel).

W razie gdy kilka szkół podlega Radzie szkolnej miejscowej, to wstępuje do niej jako członek przewodniczący szkoły najwyższej co do stopnia, albo jeżeli szkoły są tego samego stopnia, przewodniczący najstarszy w służbie. Przewodniczący innych szkół biorą wszakże udział w obradach, tyczących się ich szkół z głosem doradczym.

§. 6.

Reprezentantów gminy wybiera do Rady szkolnej miejscowej reprezentacya gminna; w razie zaś, gdy do tej samej szkoły należy gmin więcej w całości lub częściowo, wybiera ich zgromadzenie wszystkich reprezentacyj gminnych, które w tej Radzie szkolnej miejscowej udział brać mają, zwołane przez naczelnika gminy, w której jest szkoła, i pod jego przewodnictwem.

Reprezentantów gminy lub gmin w Radzie szkolnej miejscowej może być najmniej dwóch najwięcej pięciu. Ilość ich oznacza Rada szkolna okręgowa z uwagą na to, by każde wyznanie miało swego reprezentanta w Radzie szkolnej miejscowej. Oprócz członków Rady szkolnej miejscowej, wybiera także reprezentacya gminna dwóch ich zastępców.

Wybór dokonywa się absolutną większością głosów na lat sześć. Po trzech latach wszakże ustępuje z Rady szkolnej miejscowej połowa reprezentantów gminy i ich zastępców, a to za pierwszym razem losem, następnie koleją, jeżeli liczba ich jest nieparzystą, występuje pierwszym razem większa połowa. Wybór ponowny jest dozwolony.

§. 7.

Wybranym do Rady szkolnej miejscowej może być każdy, komu służy toż samo prawo względem jednej z reprezentacyj tych gmin, które przydzielono do szkoły. Utrata prawa wyborczego pociąga za sobą wykluczenie z Rady szkolnej miejscowej.

Od obowiązku przyjęcia wyboru do Rady szkolnej miejscowej może uchylić się tyko ten, komu służy to prawo względem wyboru reprezentacyi gminnej, albo kto przez przeciąg ostatnich sześciu lat był członkiem Rady szkolnej miejscowej. Za nieusprawiedliwione nieprzyjęcie wyboru karze Rada szkolna okręgowa grzywnami od 20 do 100 złr., któreto grzywny użyte być mają na cele szkolne.

§. 8.

Reprezentacya gminy może za zezwoleniem Rady szkolnej okręgowej podzielić miejscowości, w których jest kilka szkół, na kilka dzielnic szkolnych.

W tym razie dla każdej dzielnicy szkolnej należy utworzyć osobną Radę szkolną miejscową, zachowując powyższe przepisy.

§. 9.

Rada szkolna miejscowa ma dbać o dokładne wykonywanie ustaw szkolnych i rozporządzeń wyższych władz szkolnych.

W szczególności winna Rada szkolna miejscowa:

1. przestrzegać, aby nauczyciele odbierali płacę w odpowiedni sposób, w należytym czasie, i bez uszczerbku, przyjmować zażalenia nauczycieli o zatrzymywanie lub nieregularne uiszczanie płacy, sprawdzać ich słuszność, a wyczerpnąszy środki pojednawcze, popierać te zażalenia u właściwych władz;

2. zarządzać funduszem szkolnym miejscowym, jeżeli takowy istnieje, tudzież majątkiem zakładowym szkolnym, o ile co do tego niema innych postanowień w aktach fundacyjnych;

3. przestrzegać, aby strony, do utrzymania szkoły i nauczyciela konkurujące, w należytym czasie i w zupełności zobowiązania konkurencyjne wypełniały;

4 nadzorować budynek szkolny, grunta i sprzęty szkolne, utrzymywać potrzebny inwentarz własności szkolnej;

5. rozstrzygać o uwolnieniu od opłaty szkolnej;

6. starać się o książki szkolne i inne środki pomocnicze dla ubogich uczniów, o zakupno i utrzymanie sprzętów szkolnych, jakoteż rekwizytów i innych przyborów naukowych;

7. układać roczny preliminarz potrzeb szkolnych, o ile do tego innych władz ustanowionych nie ma, przedstawiać przeliminarz reprezentacyi gminnej, i składać rachunek z otrzymanych pieniędzy;

8. rozkładać wydatki szkolne wedle obowiązujących przepisów na strony, konkurujące do utrzymania szkoły i nauczyciela;

9. przechowywać papiery wartościowe, dokumenta, fasye i t. p., własnością szkoły będące;

10. sporządzić corocznie wykaz dzieci obowiązanych do uczęszczania do szkoły, a porównywając go z wykazem dzieci rzeczywiście uczęszczających, który to wykaz nauczyciel co tydzień ma podawać, wpływać drogą zachęty i rady na rodziców i opiekunów, aby dzieci do szkoły posyłali; przyjmować i sprawdzać wniesione w tym względzie tłumaczenia, na trwających zaś w nieusprawiedliwionej niedbałości lub niechęci wzywać pomocy władz właściwych;

11. naznaczać czas nauki z przestrzeganiem przepisanej ilości godzin;

12. czuwać nad udzielaniem przepisanej nauki;

13. czuwać nad prowadzeniem się nauczycieli, nad szkolną karnością, jakoteż nad zachowaniem się młodzieży poza szkołą;

14. wspierać ile możności nauczycieli w ich urzędowem działaniu;

15. godzić spory nauczycieli bądź to pomiędzy nimi samymi, bądź między nimi a gminą, lub pojedynczymi członkami gminy, (o ile spory te wynikają ze stosunków szkolnych), popierać wszelkiemi sposobami troskliwie i z oględnością tak interesa, jak i powagę szkoły i nauczyciela;

16. prezentować nauczycieli na opróżnione posady w razach, w których ją do tego ustawy upoważniają;

17. podawać wyjaśnienia i opinie swe do reprezentacyi gminnej i władz przełożonych, którym Rada szkolna miejscowa wnioski swe każdego czasu przedstawić ma prawo;

Rada szkolna miejscowa jest organem uchwalającym i nadzorującym, jej przewodniczący organem wykonawczym.

§. 10.

Zpod władzy Rady szkolnej miejscowej wyjęte są szkoły ćwiczeń, połączone z seminaryami nauczycielskiemi; tam tylko, gdzie szkoły takie w całości lub częściowo utrzymywane są z środków gminnych, ma nad niemi Rada szkolna miejscowa władzę określoną w §. 9. ustęp. 1—9.

§ 11.

Członkowie Rady szkolnej miejscowej wybierają zpomiędzy siebie absolutną większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę na przeciąg lat trzech.

Dyrektorowie i nauczyciele szkół, podlegający Radzie szkolnej miejscowej, nie mogą jej przewodniczyć.

Gdyby przewodniczący lub jego zastępca z powodu jakiejkolwiek przeszkody nie mógł przewodniczyć na posiedzeniu, kieruje obradami najstarszy wiekiem z obecnych członków Rady szkolnej miejscowej.

Rada szkolna miejscowa skoro się ukonstytuowała, donieść o tem winna reprezentacyi gminnej i Radzie szkolnej okręgowej.

§. 12.

Rada szkolna miejscowa zbiera się najmniej raz w miesiąc na posiedzenia zwyczajne.

Przewodniczący może jednak każdego czasu zwołać nadzwyczajne posiedzenie, winien zaś zwołać je, jeżeli dwóch członków Rady tego zażąda.

§. 13.

Do ważności uchwał potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków i absolutna większość głosów.

Przy równości głosów rozstrzyga przewodniczący, który ma także prawo zawiesić przeprowadzenie uchwał sprzeciwiających się według jego zdania ustawie albo interesom szkoły, i sprawę przedstawić do rozstrzygnięcia Radzie szkolnej okręgowej.

Zażalenia przeciw uchwałom i rozporządzeniom Rady szkolnej miejscowej idą do Rady szkolnej okręgowej. Wnosić je należy w Radzie szkolnej miejscowej, i mają moc odraczającą, o ile są wniesione w czternastu dniach po ogłoszeniu uchwały, przeciw której strona się żali.

§. 14.

Żaden członek Rady szkolnej miejscowej nie może brać udziału w obradach i głosowaniu nad sprawami tyczącemi się jego własnych interesów.

§. 15.

W sprawach tak pilnych, że nie można z niemi czekać do przyszłego posiedzenia zwyczajnego, a nadzwyczajnego zwołać nie można, może przewodniczący sam wydać rozporządzenie; musi jednak bezzwłocznie i najpóźniej na następnem posiedzeniu zasięgnąć zatwierdzenia Rady szkolnej miejscowej.

§. 16.

Do nadzorowania dydaktyczno-pedagogicznego stanu szkoły Rada szkolna okręgowa ustanowi jednego członka Rady szkolnej miejscowej dozorcą szkolnym.

Dozorca szkolny miejscowy ma się znosić z przewodniczącym szkoły.

Jeżeli powstanie między nimi różnica zdań, to każda strona ma prawo udać się do Rady szkolnej okręgowej po rozstrzygnienie.

W szkołach, gdzie jest więcej nauczycieli, dozorca szkolny miejscowy ma prawo być obecnym na konferencyach nauczycielskich.

W miejscowościach, gdzie dwie lub kilka szkół Radzie szkolnej miejscowej podlega, może być dwóch dozorców szkolnych wyznaczonych do nadzorowania dydaktyczno-pedagogicznego.

Inni członkowie Rady szkolnej miejscowej mają także prawo odwiedzania szkół, aby się przekonać o ich stanie. Prawo wydawania potrzebnych zarządzeń nie służy wszakże pojedynczemu członkowi, tylko całej Radzie.

§. 17.

Członkowie Rady szkolnej miejscowej nie mają prawa do wynagrodzenia za sprawowanie swych czynności.

Połączone z niem wydatki zwrócone im będą gotówką z funduszów gminnych, z których także opędzać się będą niezbędne koszta kancelaryjne.

§. 18.

Duszpasterze, należący do Rad szkolnych miejscowych, prócz wspólnego z innymi członkami Rady szkolnej miejscowej prawa nadzorowania, nie uwłaczając postanowieniu zawartemu w §. 2. ustawy Państwa z dnia 25. maja 1868. r. (Dz. praw Państwa nr. 48.) mają szczegółowe prawo nadzorowania nauki religii, w szkole udzielanej.

§. 19.

W razie opróżnienia posady nauczyciela w szkole miejscowej Rada szkolna miejscowa zarządzi bezzwłocznie tymczasowe zastępstwo. Równocześnie o tymczasowem zarządzeniu swojem da wiadomość Radzie szkolnej okręgowej, do dalszego urzędowego postąpienia.

Po rozpisaniu konkursu na posadę nauczyciela i po upływie terminu nastąpi z listy ukwalifikowanych kandydatów, przez Radę szkolną okręgową Radzie szkolnej miejscowej udzielonej, wybór stałego nauczyciela, przez uprawnionych do tego dokonać się mający. O wyborze tym zawiadomi Rada szkolna miejscowa Radę szkolną okręgową, i podda go pod zatwierdzenie Rady szkolnej krajowej.

Tytuł II.

Rada szkolna okręgowa.

§. 20.

Bezpośrednio wyższy nadzór nad szkołami ludowemi sprawuje Rada szkolna okręgowa.

§. 21.

Kraj dzieli się na trzydzieści siedm następujących okręgów szkolnych:

1. Okręg szkolny miasta **Lwowa**.
2. „ „ „ **Krakowa.**
3. „ „ **Krakowski** (pow. pol. Kraków, Chrzanów).
4. „ „ **Wadowicki** (pow pol. Wadowice, Biała, Żywiec,
5. „ „ **Myślenicki** (pow. pol. Myślenice, Nowy Targ).
6. „ „ **Nowo Sądecki** (pow. pol. Nowy Sącz, Limanowa).
7. „ „ **Gorlicki** (pow. pol. Gorlice, Grybów).
8. „ „ **Bocheński** (pow. pol. Bochnia, Wieliczka).
9. „ „ **Tarnowski** (pow. pol· Tarnów, Brzesko).
10. „ „ **Pilźnieński** (pow. pol. Pilzno, Dąbrowa.
11. „ „ **Jasielski** (pow. pol. Jasło, Krosno).
12. „ „ **Mielecki** (pow. pol. Mielec, Tarnobrzeg).
13. „ „ **Ropczycki** (pow. pol. Ropczyce, Kolbuszowa).
14. „ „ **Rzeszowski** (pow. pol. Rzeszów, Łańcut, Nisko).
15. „ „ **Sanocki** (pow. pol. Sanok, Brzozów, Lisko).
16. „ „ **Przemyski** (pow. pol. Przemyśl, Bircza).
17. „ „ **Jarosławski** (pow. pol. Jarosław, Cieszanów).
18. „ „ **Mościski** (pow. pol. Mościska, Jaworów).
19. „ „ **Samborski** (pow. pol. Sambór, Stare Miasto).
20. „ „ **Drohobycki** (pow. pol. Drohobycz, Turka).
21. „ „ **Stryjski** (pow. pol. Stryj, Żydaczów).
22. „ „ **Kałuski** (pow. pol. Kałusz, Dolina).
23. „ „ **Gródecki** (pow. pol. Gródek, Rudki).

24. Okręg szkolny **Lwowski** (pow. pol. Lwów, Bóbrka).
25. „ „ **Sokalski** (pow. pol. Sokal, Kamionka Strumiłowa).
26. „ „ **Żółkiewski** (pow. pol. Żółkiew, Rawa).
27. „ „ **Złoczowski** (pow. pol. Złoczów, Brody).
28. „ „ **Brzeżański** (pow. pol. Brzeżany, Podhajce).
29. „ „ **Rohatyński** (pow. pol. Rohatyn, Przemyślany).
30. „ „ **Tarnopolski** (pow pol. Tarnopol, Skałat, Zbaraż).
31. „ „ **Husiatyński** (pow. pol. Husiatyn, Trembowla).
32. „ „ **Zaleszczycki** (pow. pol. Zaleszczyki, Borszczów).
33. „ „ **Czortkowski** (pow. pol. Czortków, Buczacz).
34. „ „ **Śniatyński** (pow. pol. Śniatyn, Horodenka).
35. „ „ **Kołomyjski** (pow. pol. Kołomyja, Kossów).
36. „ „ **Nadwórniański** (pow. pol. Nadwórna, Bohorodczany).
37. „ „ **Stanisławowski** (pow. pol. Stanisławów, Tłumacz).

Siedziba każdej Rady szkolnej okręgowej jest w tem mieście, od którego okręg szkolny nosi nazwisko.

Miasta, które otrzymają własny statut, mogą tworzyć osobne okręgi szkolne z osobnemi Radami szkolnemi okręgowemi.

§. 22.

Rada sokolna okręgowa składa się,

a) z przewodniczącego, którym jest naczelnik tej władzy politycznej powiatowej, której siedziba jest oraz siedzibą Rady szkolnej okręgowej;

b) z duchownego każdego wyznania i obrządku, liczącego w okręgu więcej niż 2.000 dusz.

Mianowanie duchownego członka Rady szkolnej okręgowej należy do wyższej władzy kościelnej. Reprezentanta religii izraelickiej wybierają przełożeństwa gmin konfesyjnych w okręgu;

c) z dwóch reprezentantów zawodu nauczycielskiego: jednego z nich wybiera zgromadzenie nauczycieli okręgu szkolnego, drugim jest dyrektor seminaryum nauczycielskiego, jeżeli się zakład taki w okręgu znajduje; w przeciwnem razie dyrektor jednej ze szkół średnich, w okręgu szkolnym znajdujących się, a gdy i szkoły średniej niema, kierownik jednej ze szkół ludowych, którego wyznaczy Rada szkolna krajowa;

d) z delegatów Rad powiatowych, okręgiem szkolnym objętych, a mianowicie po jednym reprezentancie każdej Rady powiatowej;

e) z inspektora szkolnego okręgowego, a względnie inspektorów szkolnych okręgowych.

Zastępcę przewodniczącego wybiera Rada szkolna okręgowa bezwzględną większością głosów ze swego grona.

§. 23.

Reprezentanci zawodu nauczycielskiego będą obierani na trzy lata. Duchowni (§. 22. *b*) pozostaną na swoim urzędzie dopóty, dopóki nie zostaną odwołani przez swoich mocodawców.

§. 24.

Dla miast rządzących się własnym statutem stanowią się co do składu Rady szkolnej okręgowej (miejskiej) następujące wyjątki od przepisów, objętych §. 22:

a) przewodniczącym jest prezydent miasta (burmistrz);

b) każde wyznanie i obrządek, które liczy więcej jak 500 dusz w mieście, ma być reprezentowane w Radzie szkolnej okręgowej przez swego delegata:

c) postanowienie §. 22. lit. *d*) nie ma tutaj zastosowania. Natomiast wybiera reprezentacya gminna zpośród siebie, albo zpośród innych osób wybieralnych do reprezentacyi gminnej dwóch członków do Rady szkolnej okręgowej. Utrata wybieralności do reprezentacyi gminnej pociąga za sobą wystąpienie z Rady szkolnej okręgowej.

O ile w okręgach miejskich mają być oddzielne Rady szkolne miejscowe urządzone, lub tylko dozorcy dla poszczególnych szkół ustanowieni, orzeka Rada szkolna krajowa.

§. 25.

Do strzeżenia religijnych interesów tych mieszkańców szkolnego okręgu, do których wyznania żaden z członków Rady szkolnej okręgowej nie należy, wybiera taż Rada dla każdego z wyznań osobnego doradcę.

§. 26.

Wszystkie w §§. 22., 24. i 25. wyszczególnione mianowania i wybory potrzebują zatwierdzenia Rady szkolnej krajowej.

§. 27.

Rada szkolna okręgowa ma, ze względu na wszystkie szkoły ludowe publiczne, i wszystkie należące do jej okręgu zakłady naukowe prywatne, niemniej na szkoły specyalne początkowe, i na znajdujące się w okręgu ochronki dla dzieci ten sam zakres działania, jaki według dotychczasowych przepisów służył politycznym władzom powiatowym i okręgowym nadzorcom szkolnym.

W szczególności ma Rada szkolna okręgowa:

1. zastępować na zewnątrz sprawy okręgu szkolnego, mieć dokładny przegląd stanu szkół w okręgu, tudzież starać się o prawem przepisany porządek w szkołach, i o polepszenie, o ile to być może, tak w ogóle, jak co do każdej szkoły zosobna;

2 starać się o ogłaszanie ustaw i rozporządzeń wyższych władz szkolnych w przedmiocie spraw szkolnych, tudzież o przeprowadzenie tych ustaw i rozporządzeń;

3. prowadzić pertraktacye co do regulowania i rozszerzania szkół istniejących, tudzież co do zakładania nowych szkół; rozstrzygać w pierwszej instancyi o przyłączeniach do związku i wyłączeniach ze związku szkolnego; nadzorować budowle szkolne, sprawiać sprzęty i inne potrzeby, sprawdzać i potwierdzać fasye szkolne;

4. opiekować się funduszami i fundacyami szkolnemi miejscowemi, o ile do tego nie są przeznaczone osobne władze, albo o ile te czynności dla wyższej władzy nie są zastrzeżone; prowadzić pertraktacye o subwencyonowanie pojedynczych szkół z funduszów powiatowych i krajowych;

5. opiekować się nauczycielami, niemniej pod względem ekonomicznym i policyjnym szkołami; rozstrzygać w pierwszej instancyi zażalenia w sprawach dotacyj i opłat emerytalnych, o ile tych opłat nie ponosi skarb Państwa lub kraju, tudzież w sprawach środków pomocniczych do nauki i preliminarzów szkolnych, i reperacyj konkurencyjnych;

6. używać środków przymusowych w razach ustawą oznaczonych, przyczem winni jej być pomocni c. k. starostwie powiatowi.

7. tymczasowo obsadzać opróżnione posady przy szkołach; współdziałać w stanowczem obsadzeniu posad, względnie zaś w posuwaniu nauczycieli na wyższe płace;

8. przeprowadzać śledztwa w przekroczeniach dyscyplinarnych nauczycieli i co do usterek w szkole: rozstrzygać o tem w pierwszej instancyi albo w razie potrzeby czynić wnioski do Rady szkolnej krajowej;

9. starać się o dalsze kształcenie nauczycieli, urządzać konferencye nauczycielskie, i czuwać nad ich postępem; nadzorować biblioteki szkolne i biblioteki dla nauczycieli;

10. zawiązywać rady szkolne miejscowe, oznaczać ich granice i siedzibę, wspierać je, i czuwać nad ich działaniem;

11. zarządzać nadzwyczajne inspekcye szkół;

12. po wysłuchaniu Rady szkolnej miejscowej, naznaczać odpowiedny miejscowym okolicznościom czas do prawem przepisanych wakacyj w szkołach elementarnych;

13. udzielać objaśnień i opinij, robić wnioski i peryodyczne sprawozdania do wyższych władz szkolnych.

§. 28.

Rada szkolna okręgowa zbiera się przynajmniej raz w miesiąc na zwyczajne obrady. Przewodniczący może według potrzeby, a winien na wniosek dwóch członków w przeciągu ośmiu dni zwołać nadzwyczajne posiedzenie.

Wszystkie sprawy, o których trzeba rozstrzygać, przedkładać sprawozdania lub wnioski, mają być kolegialnie traktowane.

W porozumieniu z Radą szkolną krajową nada sobie Rada okręgowa regulamin czynności, i określi bliżej kompetencyę wydziału wykonawczego.

§. 29.

Do stanowienia uchwał potrzebna jest obecność więcej niż połowy członków.

Uchwały zapadają absolutną większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący, który ma także prawo wstrzymać przeprowadzenie uchwał, sprzeciwiających się według jego zdania ustawie, i zasięgnąć natychmiast decyzyi Rady szkolnej krajowej.

Przy obradach i głosowaniu nad sprawami tyczącemi się osobistych interesów jednego z członków, członek ten udziału mieć nie może.

Zażalenia przeciw uchwałom Rady szkolnej okręgowej idą do Rady szkolnej krajowej.

Wnosić je należy w Radzie szkolnej okręgowej, i mają moc odraczającą, jeżeli zostały wniesione w czternastu dniach po ogłoszeniu uchwały, przeciw której strona się żali.

§. 30.

W sprawych wymagających pospiechu, chociażby te sprawy kolegialnie miały być traktowane, może przewodniczący wydać bezpośrednie rozporządzenia, winien jednak bezwłocznie, a najpóźniej na najbliższym posiedzeniu zasiągnąć zatwierdzenia Rady szkolnej okręgowej.

§. 31.

Dla każdego okręgu szkolnego mianuje Minister Wyznań i Oświecenia na podstawie terna, przez Radę szkolną krajową przedłożonego, osobnego inspektora okręgowego, a w razie potrzeby dwóch lub więcej inspektorów: inspektorowie mają zazwyczaj powołani być na ten urząd z grona nauczycieli.

Naukę religii pod względem dogmatycznym nadzoruje władza duchowna.

§. 32.

Okręgowy inspektor ma obowiązek peryodycznie odbywać wizytacyę szkół.

Jest on upoważniony w dydaktyczno-pedagogicznym względzie udzielać rad i zaradzać spostrzeżonym w tej mierze niedostatkom przez udzielanie na miejscu ustnych wskazówek. Jemu także służy przewodnictwo na okręgowych konferencyach nauczycielskich.

Podczas wizytacyi powierzonych sobie szkół publicznych ma inspektor okręgowy przedewszystkiem uważać:

1. na dozorcę szkolnego miejscowego, czy wypełnia swe obowiązki służbowe;

2. na przestrzeganie przepisów prawnych przy przyjmowaniu i uwalnianiu dzieci ze szkoły;

3. na biegłość, pilność, na zachowanie się nauczycieli w ogóle, na panującą w szkole karność, porządek i ochędóstwo;

4. na przestrzeganie planu nauk, na metodę naukową i na postępy dzieci w ogóle, i w pojedynczych przedmiotach;

5. na zaprowadzone środki do nauki służące, i na przybory pomocnicze, tudzież na wewnętrzne urządzenie szkoły;

6. na stosunki ekonomiczne szkoły, w szczególności na dotacyę nauczycieli, czy nauczyciel otrzymuje regularnie zapewniony mu dochód, czy i jakiem trudni się obocznem zajęciem.

Przy wizytacyi prywatnych zakładów szkolnych i wychowawczych winien inspektor szkolny okręgowy na to uważać, czy zakłady te odpowiadają warunkom, pod któremi były założone, i czy nie przekraczają granic swego uprawnienia.

§. 33.

Inspektorowie szkolni okręgowi mają robić sprawozdania o swych czynnościach do Rady szkolnej okręgowej, z dołączeniem potrzebnych wniosków i wskazówek, których na miejscu udzielili.

Sprawozdania te mają być przedłożone wraz z uchwałami w skutek nich zapadłemi Radzie szkolnej krajowej, która uwzględnia je w sprawozdaniach szkolnych, do Ministerstwa Wyznań i Oświaty przesyłanych.

§. 34.

Doradcy Rady szkolnej okręgowej (§. 25.) mają prawo zwiedzać znajdujące się w okręgu szkoły swojego wyznania, aby się przekonać o ich stanie, tudzież mają prawo być obecnymi przy peryodycznych wizytacyach tychże przez inspektorow szkolnych okręgowych; wreszcie mają prawo donosić Radzie szkolnej okręgowej o zrobionych przez siebie spostrzeżeniach, i czynić wnioski w celu polepszenia rzeczonych szkół.

Rada szkolna okręgowa ma zasięgać zdania doradców we wszystkich przedmiotach, zostających w związku z ich powołaniem, doradcy zaś mogą uczestniczyć w dotyczących obradach Rady szkolnej okręgowej z głosem stanowczym.

§. 35.

Przewodniczący w Radzie szkolnej okręgowej przydziela członkom Rady wpływające sprawy do referowania.

Polityczna władza powiatowa dostarcza Radzie szkolnej okręgowej potrzebnych ubikacyj i sił pomocniczych, opędza także jej potrzeby kancelaryjne.

W miastach rządzących się własnym statutem gminnym daje Radzie szkolnej okręgowej ubikacye i niezbędne siły pomocnicze reprezentacya gminna; potrzeby kancelaryjne opędzane będą z funduszów gminnych.

§. 36.

Etat i płaca inspektorów szkolnych okręgowych ustanowione będą na właściwej drodze.

§. 37.

W imieniu Rady szkolnej okręgowej załatwiać będzie bieżące jej czynności wydział wykonawczy, do którego należą:

a) prezes;

b) jego zastępca;

c) inspektor szkolny okręgowy.

Nieobecność któregobądź z członków wydziału wykonawczego, o ile nie była spowodowana winą przewodniczącego, nie wstrzymuje czynności tegoż wydziału.

§. 38.

Prezes i członkowie Rady szkolnej okręgowej mają prawo zwiedzać osobiście szkoły ludowe, a to: prezes szkoły całego okręgu, delegaci rad powiatowych szkoły swego powiatu, duchowni szkoły służące dzieciom ich wyznania lub obrządku.

Mogą oni z poczynionych spostrzeżeń swoich zdawać sprawę swoim mocodawcom, nie mają atoli prawa udzielać ich bezpośrednio nauczycielom.

§. 39.

Członkowie Rady szkolnej okręgowej sprawują swoje czynności bezpłatnie, i mają tylko prawo do zwrotu kosztów podróży z powodu posiedzeń tejże Rady.

O zwrocie kosztów podróży dla reprezentantów zawodu nauczycielskiego w Radzie szkolnej okręgowej stanowi ustawa państwowa z dnia 19. kwietnia 1872. Dz. pr. p. Nr. 63.

Delegaci Rad powiatowych mogą żądać zwrotu tychże kosztów z funduszów powiatowych.

§. 40.

Sprzeciwiające się tej ustawie przepisy o nadzorze nad szkołami ludowemi, tudzież niezgodne z nią postanowienia ustawy o konkurencyi szkolnej z dnia 12. sierpnia 1866. znoszą się.

Postanowienia dodatkowe.

§. 41.

Komitety szkolne konkurencyjne, istniejące na mocy ustawy z dnia 12. sierpnia 1866. mają być rozwiązane, a czynności ich przechodzą na Rady szkolne miejscowe.

Schönbrunn dnia 25. czerwca 1873.

Franciszek Józef w. r.

Stremayer w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 15. września 1873. **Część XXXII**

Nr. 256.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 23. lipca 1873. l. 32.134,

ustanawiające cennik leków nie objętych farmakopeą.

Na mocy §. 4. rozporządzenia c. k. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 3. grudnia 1872. (D. p. p. z r. 1872. Nr. 172.) zaprowadzającego taxę leków, objętych farmakopeą ustanawia się następujący

Cennik leków nie objętych farmakopeą

Acetum Colchici	unc.	1	.	4
„ Vini	„	1	.	3
Acidum Benzoïcum e. z.	gran.	1	.	3
„ Carbolicum pro desinf.	funt	1	.	8
„ hydrocyanicum	gutt.	1	.	1
„ oxalicum	drach.	1	.	5
„ Succinicum	„	1	.	25
Agaricus albus	unc.	1	.	9
„ „ alcohol	„	1	.	16
Ambra gris	gran.	1	.	15
Amonium carb. pyrooleosum sol.	unc.	1	.	14
„ „ solut.	„	1	.	4
„ chloratum ferratum	„	1	.	20
„ succinum pyro-oleosum	„	1	.	50
Amylum dauci	„	1	.	80
Aqua Carminativ. reg.	„	1	.	9
„ Castorei	drach.	1	.	40
„ Coloniensis	unc.	1	.	30
„ phagadenica decol.	„	1	.	2

Aqua phagadenica lutt.	unc.	1	.	2
„ Opii	drach.	1	.	5
„ Rutae	unc.	1	.	5
„ Salviae	„	1	.	4
„ Sambuci	„	1	.	4
„ Tiliae	„	1	.	4
„ Valerianae	„	1	.	4
„ Vulner. acid. Thed.	„	1	.	4
„ „ spirit.	unc.	1	.	3
Aurum natronato-chlorat.	gran.	1	.	20
Castoreum moscovitic. Tub. p.	„	1	.	48
„ anglican.	„	1	.	5
Cerat. ad labia rubr.	„	1	.	25
Chinin acetic.	gran.	1	.	5
„ tannic.	„	1	.	3
Cinchonin. sulfuric.	„	1	.	2
Coffeïn citric.	„	1	.	5
Chloralhydrat	drach.	1	.	8
Collodium	unc.	1	.	30
Emplastr. aromat.	„	1	.	40
„ belladonnae	„	1	.	30
„ hyosciami.	„	1	.	30
„ de Galbano crocat.	„	1	.	50
Extract. aconi	drach.	1	.	10
„ Arnicae flor.	„	1	.	12
„ „ rad.	„	1	.	10
„ Cardui bened.	„	1	.	6
„ Cascarillae	„	1	.	20
„ Chamomillae	„	1	.	10
„ Millifolii	„	1	.	12
„ Rhei sicc.	„	1	.	40
„ Sassaparillae	„	1	.	25
„ Sennae	„	1	.	20
Ferrum citric.	„	1	.	18
Flores Aurantior.	unc.	1	.	30
Folia Nucum. Jugl.	„	1	.	6
„ Scolapendrii	„	1	.	4
Fructus Tamarindor.	„	1	.	5
Herba cardui benedict.	„	1	.	6
„ Hyssopi	„	1	.	8
Hydr. oxydat. rubr.	drach.	1	.	14
Hydrargyrum stib. sulfur.	„	1	.	6
„ sulfur. nigr.	„	1	.	8
Lactucarium Austriac.	scrup.	1	.	20

Lignum Guajaci	unc. 1	.	3
„ Sassafras	„ 1	.	5
Morphium acetic.	gran. 1	.	4
„ sulfur.	„ 1	.	7
Moschus	„ 1	.	32
Oleum Cajeputi	drach. 1	.	10
„ lini sem. r. p.	unc. 1	.	20
Pepsin	gran. 1	.	3
Plumbum jodat.	drach. 1	.	80
Pulvis infant. Hufelandi	unc. 1	.	25
„ Liquirit. comp.	drach. 1	.	8
Radix Caric. aren.	unc. 1	.	3
„ Caryophillatae sc.	„ 1	.	5
„ Enulae	„ 1	.	6
„ Rhei tost. sub. p.	drach. 1	.	40
„ Saponariae	unc. 1	.	3
„ Tormentillae	„ 1	.	4
„ „ alcoholis.	„ 1	.	16
Sal Thermar. Carlsb.	„ 1	.	40
Semen papaver. alb.	„ 1	.	5
Species lignor.	„ 1	.	7
Spirit. Aetheris chlor.	„ 1	.	24
„ „ nitric.	„ 1	.	24
„ Formicar.	„ 1	.	12
„ Serpili	„ 1	.	12
Strychnin. acetic.	gran. 1	.	5
„ sulfur.	„ 1	.	5
Syrupus Chamomillae	unc. 1	.	10
„ Foeniculi	„ 1	.	12
„ Ipecacuan	„ 1	.	18
„ Menthae	„ 1	.	10
„ Seillae	„ 1	.	12
„ Senegae	„ 1	.	18
„ Violarum	„ 1	.	29
Tinctura Aloēs	„ 1	.	8
„ comp.	„ 1	.	16
„ Castor. mos.	scrup. 1	.	20
„ „ anglic.	drach. 1	.	10
„ Chinae comp.	unc. 1	.	16
„ „ simpl.	„ 1	.	22
Unguent Basilic.	„ 1	.	18
„ Digitalis	„ 1	.	20

Zarazem ustanawia się na mocy §. 5. powyższego rozporządzenia cenę za jednę sztukę pijawek na 10 ct. w. a., a za jednę uncyę olejku racznikowego (oleum ricini) na 20 ct. w. a.

Powyższy cennik obowiązuje od dnia 15. sierpnia 1873., a wszelkie przekroczenie takowego przez aptekarzy lub lekarzy prowadzących apteki domowe, podlegają karze, ustanowionej rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 30. września 1857. D. u. P. nr. 198.

Gołuchowski w. r.

Nr. 257.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 12. sierpnia 1873. r.,

dotyczące zaprowadzenia środków ostrożności o zarazie bydła.

Dnia 4. sierpnia 1873. ustał zupełnie księgosusz w całym kraju. Mimo to mają i nadal obowiązywać §§. 16. i 17. ustawy o zarazie z dnia 29. czerwca 1868. (D. u i rozp. kr. z r. 1868. licz. 14.) względem trzymania w obserwacyi świeżo zakupionego bydła rogatego przez dni 10 w miejscu odosobnionem, jakoteż §§. 18. i 19. powołanej ustawy względem obowiązku doniesienia o podejrzanych wypadkach choroby między bydłem rogatem i o odejściu pojedynczych sztuk.

Bartmański w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 16. września 1873. **Część XXXIII.**

Nr. 258.

Ustawa z dnia 23. maja 1873.,

o układaniu listy przysięgłych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię, co następuje:

§. 1.

Na urząd przysięgłego powoływać należy tylko mężów, którzy

1. skończyli 30. rok życia;

2. umieją czytać i pisać;

3. posiadają prawo swojszczyzny w gminie należącej do jednego z królestw lub krajów w Radzie państwa zastępowanych;

4. zamieszkują przynajmniej od roku w gminie, gdzie przebywają;

5. albo

a) płacą rocznie podatki bezpośrednie bez dodatku, wyjąwszy przypadki tą ustawą określone (§. 14.), przynajmniej w ilości 10 złr., tam zaś, gdzie ludność przenosi 30.000 mieszkańców, przynajmniej w ilości 20 złr., albo

b) należą do stanu adwokatów, notaryuszy, profesorów i nauczycieli w szkołach głównych i średnich, lub na jednej z wszechnic krajowych stopień doktora otrzymali, chociażby nie płacili podatków w zakresie wyżej wskazanym.

§. 2.

Niezdatnym jest do urzędowania jako przysięgły:

1. Kto dla wad ciała lub umysłu nie jest w możności pełnienia obowiązków przysięgłego;

2. kto nie jest w zupełnem używaniu praw cywilnych, mianowicie zaś uznany sądownie za marnotrawcę, i ten, względem czyjego majątku postępowanie upadkowe otworzono, aż do ukończenia takowego, a jeśli jest kupcem,

dopóki nie uzyska na nowo uzdolnienia do używania praw w §. 246. ustawy o upadłościach z dnia 25. grudnia 1868. wymienionych;

3. kto jest pod śledztwem karno-sądowem, pod oskarzeniem, lub odbywa karę;

4. kto w skutek skazania przez sąd karny gwoli ustawom wyłączony jest od wybieralności do zastępstwa gminy, dopóki to wyłączenie trwa.

§. 3.

Na urząd przysięgłego nie należy powoływać:

1. urzędników pospólnych w czynnej służbie zostających, z wyjątkiem profesorów i nauczycieli w szkołach głównych i średnich;

2. osób zostających w czynnej służbie lub z tymczasową pensyą urlopowanych stałego wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej, ani też osób zarządu wojskowego, wyrażonych w §. 1. l. 2. ustawy o zakresie działalności sądów wojskowych z dnia 20. maja 1869. (Dz. u. p. nr. 78.) i

3. duchownych prawnie uznanych kościołów lub stowarzyszeń religijnych;

4. nauczycieli szkół ludowych;

5. osób zajętych służbą pocztową, służbą drogi żelaznej, telegrafu i żeglugi parowej.

§. 4

Uwolnieni są od urzędowania jako przysięgli:

1. ci, którzy 60. rok życia skończyli nazawsze;

2. członkowie sejmów krajowych, rady państwa i delegacyj, na czas trwania kadencyi sejmowej;

3. osoby nie będące w służbie czynnej, wszelako obowiązane do służby wojskowej przez czas, na jaki są powołane do tejże służby;

4. osoby zostające w służbie dworu cesarskiego, profesorowie i nauczyciele publiczni, lekarze i chirurgowie, tudzież aptekarze, o ile przełożony urzędu lub gminy poświadczy, że są niezbędni w swoich zawodach, na rok następny;

5. każdy, kto uczynionemu do siebie wezwaniu przez czas kadencyi sądu przysięgłych jako przysięgły główny lub uzupełniający zadość uczynił, aż do końca najbliższego roku kalendarzowego.

§. 5.

Przełożony gminy z przybranymi przez siebie dwoma członkami jej zastępstwa sporządzi corocznie na początku września spis wszystkich osób, które według poprzedzających przepisów na przysięgłych mogą być powołane, a nie wystarały się o uwolnienie stosownie do §. 4. l. 1.

Spis zawiera w porządku abecadłowym i pod liczbami bieżącemi imiona i nazwiska osób wpisanych, ich stan lub zatrudnienie, miejsce zamieszkania i ilość opodatkowania, następnie wzmiankę, który z języków krajowych ro-

zumieją i którego najwięcej używają. Obok nazwisk osób obowiązanych do służby wojskowej (§. 4 l. 3.) należy nadmienić, azali i na jaki czas powołanie ich do służby wojskowej jest spodziewane. Spis ten stanowi pierwotną listę przysięgłych.

§. 6.

Pierwotna lista przysięgłych zostawać ma w siedzibie urzędowej przełożonego gminy przynajmniej przez ośm dni, i każdemu wolno będzie ją przezierać, co się poda do powszechnej wiadomości sposobem w miejscu używanym, z pouczeniem o prawie reklamacyi.

Każdemu, komu na tem zależy, wolno jest podczas tego okresu założyć u przełożonego gminy na pismie protokolarnie reklamacyę z powodu pominięcia osób, gwoli ustawy w liście umieszczonemi być mogących, lub zapisania do tejże osób gwoli ustawy niezdatnych i nie mogących być umieszczonemi, albo wykazać swoje przyczyny uwalniające.

§. 7.

Komisya gminna (§. 5.) rozstrzyga wszystkie reklamacye i stanowi o rzetelności przytoczonych przyczyn uwalniających. O tych rozstrzygach tudzież o wniesionych przeciw tymże zażaleniach uczyni się wzmianka w odnośnych listach pierwotnych. Zażalenie takowe ma być wniesione w okresie trzech dni po urzędowem udzieleniu rozstrzygu.

Jeżeli w skutek rozstrzygów komisyi gminnej zaszły jakowe zmiany w ogłoszonej liście, należy takowe przez wywieszenie na siedzibie urzędowej ogłosić, i tych, których to dotyczy, o nich zawiadomić. Reklamujący otrzymają zawiadomienie, jak załatwiono ich reklamacye. W razie wykazywania przyczyn uwalniających tak samo się postępować będzie

§. 8.

Sprostowaną listę pierwotną, przy dołączeniu wszelkich pism, odnoszących się do wniesionych reklamacyj i prośb o uwolnienie, przełożony gminy prześle bezzwłocznie, a najpóźniej do końca września starości powiatowemu. Starosta przystąpi zaraz do sprawdzenia listy, a jeśli dostrzeże, że w ułożeniu jej zaszły usterki przeciw ustawie lub znaczne niedokładności, zwróci ją przełożonemu gminy do sprostowania. Jeżeli w skutek sprostowania nastąpi wyłączenie osób poprzednio zamieszczonych lub zamieszczenie poprzednio wyłączonych, z listą sprostowaną postąpi się tak, jak z listą wprzód ułożoną (§§.6. 7.)

Sprostowana lista będzie napowrót przesłana starości powiatowemu najpóźniej do końca października.

Gdyby przełożony gminy sporządzenie, sprostowanie, lub przesłanie listy pierwotnej znacznie odwlekał, wolno starości powiatowemu zarządzić wykonanie zalegającej czynności urzędowej na koszt gminy przez swoje własne organa.

§. 9.

Starosta powiatowy przedłoży pierwotne listy swojego urzędowego obrębu wraz z wszelkiemi do nich odnoszącemi się dokumentami Prezydentowi trybunału pierwszej instancyi. Przy tej sposobności zpomiędzy mężów w listach pierwotnych zamieszczonych wskaże tych, o których sądzi, że dla swego rozumu, uczciwości, prawości i tęgości charakteru, a w krajach, gdzie kilka języków jest w użyciu, dla znajomości tychże szczególniej są uprzymiotnieni na urząd przysięgłego.

§. 10.

W miejscach mających własne statuta gminne przełożony gminy listę pierwotną prześle bezpośrednio Prezydentowi trybunału pierwszej instancyi, a przytem spełni zadanie zkądinąd staroście powiatowemu w §. 9. nałożone.

§. 11.

Prezydent trybunału pierwszej instancyi zwoła komisyę, która na każdy obręb trybunału ułoży listę roczną najpóźniej w miesiącu listopadzie.

Komisya składa się, oprócz Prezydenta lub jego zastępcy jako przewodniczącego, z trzech sędziów, wziętych z grona radców trybunału lub sędziów powiatowych jego obrębu, tudzież z trzech mężów zaufania.

Członków wyznacza Prezydent.

Mężami zaufania naznaczone być mogą tylko takie, nie zostające w pospólnej służbie osoby, które na ten obręb trybunalski posiadają uprzymiotnienie do urzędu przysięgłego.

Jeśli mężowie zaufania nie stawią się, lub w inny sposób uchylają się od spełnienia swojego zadania, Prezydent trybunału na ich miejsce powoła bezzwłocznie innych mężów zaufania.

Komisya rozstrzyga większością głosów. Przeciw jej uchwałom żadne zażalenie nie ma miejsca.

§. 12.

O mającem się odbyć posiedzeniu Prezydent zawiadomi wcześnie naczelnika politycznej władzy krajowej, który wyśle na nie delegowanego.

Ten ma tylko głos doradczy.

§. 13.

Komisya rozstrzygnie naprzód zażalenia w listach wzmiankowane (§. 7). Jeśli jakie osoby wbrew ustawie nie zostały na liście zamieszczone, postanowi ich wpisanie. Następnie przystąpi do ułożenia listy rocznej, składającej się z listy głównej i z listy uzupełniającej.

§. 14.

Układanie list rocznych nastąpi w tym sposobie, że komisya z list pierwotnych weźmie osoby, które w myśl §. 9. za najgodniejsze i nawięcej uprzy-

miotnione na urząd przysięgłego uważa, i ułoży z nich listę (lista główna), z której brani będą przysięgli na przyszły rok kalendarzowy.

Taż komisya w taki sam sposób ułoży z osób, mieszkających w siedzibie trybunału przysiężniczego albo w najbliższej okolicy, drugą listę (lista uzupełniająca), z której brani będą przysięgli liczbę uzupełniający, czyli zastępcy.

Obszerność obu tych list zastosowaną będzie do liczby kadencyj zwyczajnych i nadzwyczajnych, prawdopodobnie w roku kalendarzowym przypaść mających, a to w ten sposób, że na każdej liście umieści się o połowę więcej osób, niżby ich potrzeba było ze względu na spodziewaną ilość posiedzeń sądu przysięgłych.

Jeśli listy pierwotne obrębu trybunalskiego razem wzięte nie zawierają przynajmniej 800 osób, na urząd przysięgłego gwoli §. 1. powołanych, Prezydent trybunału pierwszej instancyi wezwie starostów powiatowych, jeszcze przed zwołaniem komisyi do ułożenia rocznej listy, aby od przełożonych gmin zażądali i nadesłali listy pierwotne uzupełniające, na których zamieścić należy te osoby na urząd przysięgłego zkądinąd powołane, które opłacają podatki bezpośrednie bez dodatku rocznie przynajmniej w ilości 5 zł. Taka sama uzupełniająca lista pierwotna będzie zażądaną od przełożonych tych miejsc w obrębie znajdować się mogących, które własne statuta gminne posiadają. Te uzupełniające listy pierwotne mają być sporządzone i prostowane tak jak główne listy pierwotne, i równie jak te służyć będą za podstawę do ułożenia listy rocznej.

§ 15.

Lista roczna będzie wydrukowaną i udzieloną Prezydentowi trybunału drugiej instancyi, nadprokuratorowi, naczelnikowi politycznej władzy krajowej, tudzież prokuratorom, starostom powiatowym, sędziom powiatowym i przełożonym gmin obrębu trybunalskiego.

§. 16.

Jeżeli przełożeni władz i gmin dowiedzą się w ciągu roku o okolicznościach, które przysięgłego z listy rocznej niezdatnym (§. 2.) do urzędowania w tymże charakterze, albo powołanie do tego urzędu niemożnem (§. 3.) czynią, albo jeśli powołanie wojskowo służyć obowiązanych (§. 4. l 3) do służby wojskowej nastąpiło, obowiązani są donieść o tem zaraz Prezydentowi trybunału pierwszej instancyi. Do tego Prezydenta udać się winny także osoby w §. 4. l. 2. i 4. wymienione o wyłączenie ich, gdy ustawowa przyczyna wyłączenia zaszła dopiero po upływie okresu reklamacyjnego.

Czy zachodzi potrzeba wyłączenia kogo, lub czy komu służy prawo wyłączenia się z listy rocznej, rozstrzyga Prezydent trybunału pierwszej instancyi.

§. 17.

Lista służbowa ułożoną będzie w drodze losowania. Losowanie odbędzie się na posiedzeniu jawnem trybunału pierwszej instancyi na czternaście dni przed rozpoczęciem każdej kadencyi sądu przysięgłych, a to wobec dwóch sędziów i prokuratora. Izba adwokatów będzie wezwana aby wysłała do tego aktu jednego członka z swego grona.

§. 18.

Układając listę służbową, należy naprzód wyłączyć z listy rocznej obowiązanych służyć wojskowo, których do służby wojskowej na czas kadencyi sądu przysięgłych powołano.

Poczem nazwiska osób pozostałych, do obu części listy rocznej wpisanych, wkładają się jedne do jednej, drugie zaś do drugiej urny, a z tych Prezydent trybunału wyciąga naprzód 36 przysięgłych głównych, a następnie 9 przysięgłych liczbę uzupełniających czyli zastępców.

Będzie spisany protokół tej czynności.

§. 19.

Dopiero gdy lista roczna jest tak nieliczna, że lista główna mniej niż 54, zaś uzupełniająca mniej niż 14 nazwisk obejmuje, komisya złożona podług §. 11. uzupełni listę roczną nazwiskami z list pierwotnych aż do wysokości liczb rzeczonych, zanim się przystąpi do ułożenia listy służbowej.

§. 20.

Prezydent trybunału pierwszej instancyi wezwie na piśmie 36 przysięgłych głównych i 9 zastępców, przy wyrażeniu miejsca, dnia i godziny rozpoczęcia posiedzeń sądu przysięgłych oraz przy wskazaniu skutków prawnych niestawienia się, poczem dopilnować należy, aby doręczenie im wezwania do rąk własnych i na 8 dni przed rozpoczęciem kadencyi nastąpiło.

§. 21.

Jeżeli przed rozpoczęciem rozprawy głównej stawiło się mniej niż 30 głównych przysięgłych, niedostający do tej liczby będą zastąpieni przez przysięgłych z pomiędzy 9 liczbę uzupełniających. Tym końcem przewodniczący trybunału przysiężniczego, wobec członków tegoż sądu, oskarzyciela i obrońców osób oskarżonych wkłada do urny nazwiska 9 przysięgłych liczbę uzupełniających czyli zastępców, wyciąga z tej potrzebną ilość nazwisk i odczytuje.

Będzie sporządzony protokół tej czynności.

§. 22.

Jeżeli w sądzie przysiężniczym toczyć się ma tego samego dnia rozprawa główna w kilku przypadkach karnych, utworzenie ławy przysięgłych dla tych wszystkich przypadków karnych może nastąpić przed rozpoczęciem rozprawy co do pierwszego przypadku.

Ława przysięgłych, dla pierwszego przypadku karnego utworzona, pozostaje w swej działalności i dla następnych przypadków karnych pod rozprawę przychodzących, jeżeli osoby mające prawo wyłączenia przysięgłych oświadczą, iż się na to zgadzają

Jeżeli na żądanie osoby, mającej prawo wyłączania, dla jednego z następnych przypadków karnych nowa ława przysięgłych utworzoną zostanie, taż ława pozostanie w swej działalności i dla innych następnych przypadków karnych, jeżeli osoby mające prawo wyłączenia oświadczą, że się na to zgadzają.

Jeżeli naznaczone rozpoczęcie rozprawy, z powodu dłuższego trwania poprzednich rozpraw lub z innych przypadkowych przyczyn tak się odwleka, że rozprawa rozpoczyna się dopiero w czwartym lub jeszcze późniejszym dniu po tym, w którym ława przysięgłych utworzoną była, wówczas należy przystąpić do utworzenia nowej ławy przysięgłych.

§. 23.

Każdy przysięgły, który pomimo wezwania, nie wykazując nieuchronnej przeszkody, niestaje, albo przed skończeniem się posiedzenia sądu przysięgłych, bez pozwolenia przewodniczącego tegoż sądu, oddala się, skazany będzie przez trybunał przysiężniczy na grzywnę do 50 zł., a w razie powtórzenia do 100 zł.

Przeciwko temu orzeczeniu może skazany, ale tylko w dniach ośmiu od doręczenia, wnieść sprzeciw do trybunału przysiężniczego, lub gdyby ten nie był już zebranym, do trybunału pierwszej instancyi, i wykazując dostatecznie poświadczeniem na piśmie, że wezwanie nie było mu należycie doręczone, lub że nieprzewidziana i nieuchronna przeszkoda stanąć mu nie dozwoliła, lub że orzeczona kara nie jest zastósowaną do jego uchybienia, prosić o zniesienie lub złagodzenie nałożonej mu kary.

Przeciw rozstrzygowi w tej mierze zapadłemu nie służy żaden środek prawny.

Przepisy postępowania karnego o użyciu kar pieniężnych, w temże postanowionych, znajdują zastósowanie i co do kar w niniejszym paragrafie wspomnionych.

§. 24.

Przy zamknięciu każdej kadencyi sądu przysiężniczego, przewodniczący tegoż sądu zapyta przysięgłych, czy chcą korzystać ze służącego im w ślad §. 4. l. 5. prawa uwolnienia się aż po koniec najbliższego roku kalendarzowego, lub na czas krótszy. Założone oświadczenia będą udzielone Prezydentowi trybunału pierwszej instancyi dla zrobienia stósownych zapisków w liście rocznej.

§ 25.

Każdy przysięgły i mąż zaufania, który spełnił swój obowiązek, otrzyma na żądanie, umiarkowane wynagrodzenie kosztów podróży, jeżeli miejsce jego

zamieszkania oddalone jest więcej niż o milę od miejsca sądu przysiężniczego. Osobne rozporządzenie oznaczy ilość tego wynagrodzenia.

§. 26.

Ustawa niniejsza zaczyna obowiązywać w dniu ogłoszenia.

Ustawa z dnia 9. marca 1869. (Dz. u. p. Nr. 33.) o układaniu list przysięgłych dla sądów drukowych znosi się niniejszem.

Zanim będzie można korzystać z list rocznych podług przepisów, niniejszej ustawy sporządzić się mających, listy służbowe, o ile zajdzie potrzeba ułożenia takowych, ułożone będą na podstawie dotychczasowych list rocznych w drodze losowania, a to w sposób w §§. 17. i 18. omówiony.

Jak dalece w pierwszym roku wykonania tej ustawy listy pierwotne i roczne jeszcze przed kresami czasu w §§. 5. i 11. naznaczonemi, spisane być mają, postanowi się w drodze rozporządzenia.

§. 27.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczone jest Ministrom spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Wiedeń dnia 23. maja 1873.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r. **Lasser** w. r. **Glaser** w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 8. listopada 1873. **Część XXXIV.**

Nr. 259.

Ogłoszenie Wydziału krajowogo Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. września 1873. l. 14,694,

dotyczące ustanowienia taxy pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Zaleszczykach.

W moc artykułu II. ustawy z dnia 12. grudnia 1869. r. (Dz. ust. kr. Nr. 8. z r. 1870.) ustanawia Wydział krajowy za pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Zaleszczykach, na czas, począwszy od dnia 1. października 1873., następującą taxę:

a) od osób dorosłych na 50 ct. w. a. dziennie, zaś
b) od dzieci do siedmiu lat na 30 ct. w. a. dziennie.

L. Sapieha w. r.

C. Haller w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 4. listopada 1873. **Część XXXV.**

Nr. 260.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 4. października 1873. l. 16.216.

dotyczące ustanowienia taxy pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Żółkwi.

W moc artykułu II. ustawy z dnia 12. grudnia 1869. (Dz. ust. kr. Nr. 8. z r. 1870.) ustanawia Wydział krajowy za pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Żółkwi, począwszy od 15. października 1873, następującą taxę:

a) od osób dorosłych na 50 ct. w. a. dziennie, zaś

b) od dzieci do lat siedmiu na 30 ct. w. a. dziennie.

W zastępstwie J. O. ks. Marszałka

Pietruski w. r.

C. Haller w. r.

Sprostowanie. W Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych część XXVIII. Nr. 250. Ustawa dotycząca zakładania i utrzymywania szkół ludowych, i obowiązku posyłania do nich dzieci, zaszły pomyłki druku, które się w następujący sposób prostują:

W wstępie do ustawy wiersz 2. zamiast postanawiam, ma być postanawiam
W artykule 2. „ 1. „ urządzone, „ urządzone
Strona 182. Artykuł 4. „ 4. „ dójdzie „ dojdzie
„ 183. „ 12. „ 2. „ liczbę „ liczby
„ 184. „ 14. odstęp 3. wiersz 1. zamiast wystarcz ają ma być wystarczają,
„ „ „ 15. „ 1. „ 1. „ należą „ należą
„ „ „ „ „ a, b, należy po ostatnym słowie ; zaś
„ „ d. zamiast dworskich ma być dworskich,
a „ utrzymanie „ utrzymanie
„ 185. Artykuł 16. wiersz 1. zamiast instutucyi ma być instytucyi
„ „ „ 18. „ „ „ wymieniane „ wymienione
„ „ „ „ „ przedostatny zamiast pienię̨dzach ma być pieniądzach
„ „ „ „ „ ostatny „ procentem „ procentom
„ „ „ 19. „ „ „ pzzynajmniej „ przynajmiej
„ 186. „ 20. „ 3. zamiast upoważniona ma być upoważniona,
„ 187. 4. odstęp „ 4. „ fondusze „ fundusze
„ „ odstęp a) wiersz 2. „ płacy „ płace
„ „ „ c) „ 4. „ krajowego, „ krajowego;
„ 188. Artykuł 30. „ 4. „ pretensyi „ prestacyi
„ „ „ 31. odstęp 2. wiersz 1. zamiast pnblicznego ma być publicznego
„ „ „ 33. „ a) zamiast zakładowego ma być zakładowego;
„ „ „ „ „ b) „ wypłacany „ wypłacany;
„ „ „ „ „ c) „ krajowym „ krajowym;
„ „ „ „ „ d) „ przeznaczonych „ przeznaczonych;
„ „ „ „ „ e) „ instrukcyi „ instytucyi
„ 189. „ 35. „ a) „ płacy „ płacy,
„ pięc „ pięć
„ ludowych, „ ludowych;
„ b) „ elementarnemu, „ emerytalnemu,
„ sierotom „ sierotom;
„ c) „ natury, „ natury;
„ „ „ 36. wiersz 2. „ emerytalnemu, „ emerytalnemu
„ 191. „ 43. „ 3. „ upornych „ opornych
„ „ odstęp c) „ 1. „ powodów, „ powodów
„ „ „ „ „ ostatny „ szkolnym „ szkolnem
„ „ „ ostatny wiersz 2. zamiast przysiedlą „ przesiedlą
„ „ „ „ „ przedostatny zamiast właśni ma być właśnie
„ „ artykuł 44. „ 1. zamiast przynajmiej ma być przynajmniej
„ „ „ „ „ 2. „ zaniedbujących, ma być zaniedbujących
„ 192. odstęp 1. wiersz 1. zamiast przynajmniej, ma być przynajmniej
„ „ artykuł 45. „ 1. „ orzeczeńciom „ orzeczeniom.

Sprostowanie zaszłych pomyłek w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych część XXVIII Nr. 251. względem Ustawy o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych, mianowicie:

Strona 194. przedostatny wiersz ustępu c) od słowa „Podań spóźnionych ma się z początku wiersz nowy zaczynać.

Strona 194. Art. 4. wiersz 4 zamiast nauczycieła ma być nauczyciela

„ „ „ 6. „ 3. „ deligatem „ delegatem

„ 197. „ 18. „ 2. „ niewolno „ nie wolno

„ 198. „ 24. „ 2. „ wrazie „ w razie

„ 199. „ 28. „ 3. „ przyznania „ przyznania,

„ 201. „ 38. „ 1. zam. wymiar do ememerytury ma być wymiar emerytury

„ 202. „ 43. „ 2. zamiast które ma być który

„ „ „ 46. odstęp 2. wiersz ostatny zamiast osiągnienia ma być osiągnięcia

„ „ „ 47. wiersz 3. zamiast pogrzeb ma być pogrzeb,

„ „ „ 50. odstęp f) wiersz 2. zamiast każdym ma być każdem

„ „ „ „ „ „ „ przedostatny zamiast tejże ma być tejże,

„ 204. „ 51. wiersz 2. zamiast prawo ma być prawo,

„ „ „ „ „ „ „ umrze, „ umrze

„ „ „ 53. „ 3. „ po nich, „ po nich

„ „ „ przedostatny zamiast 35. ma być 55.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 19. listopada 1873. **Część XXXVI.**

Nr. 261.

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa Rolnictwa z dnia 3. lipca 1873. l. 6.953., wydane w porozumieniu z c. k. Ministerstwem Spraw Wewnętrznych,

co do ściślejszego wykonania ustawy lasowej, przedsiębrania rewizyj lasowych i założenia katastru lasowego.

(Z mocą obowiązującą dla królestw i krajów w Radzie Państwa reprezentowanych).

Chcąc usunąć ponawiane z różnych stron zażalenia na nieodpowiedne lub niedostateczne wykonywanie ustawy lasowej z dnia 3. grudnia 1852. (D. u. P. Nr. 250.) i na powstający ztąd w niektórych okolicach upadek kultury lasowej, i chcąc z drugiej strony tej nader ważnej gałęzi gospodarstwa krajowego użyczyć gorliwej i ustawicznej władz politycznych opieki, która już z mocy ustawy lasowej jest ich obowiązkiem, a która sama jedna skutecznie przestrzedz zdoła tak doniosłych, bo prywatnych zarówno, jak publicznych stosunków dotykających, względów energicznej i silnej obrony mienia i należytej ochrony lasów, postanowiło Ministerstwo Rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych w wykonaniu ustawy lasowej i uzupełniając wydaną dla inspektorów lasowych instrukcyę rozporządzić, co następuje:

I. Nadzór nad gospodarką leśną w ogólności.

§. 1.

Władze polityczne, mając przekazane sobie wykonanie ustawy lasowej, winne przedewszystkiem w myśl ustawy nadzorować gospodarkę we wszystkich lasach swego okręgu, i na każde doniesienie, wniesione do siebie w myśl §. 22. ustawy lasowej, bądź to o samowładnem użyciu gruntu lasowego na inne cele, bądź to o zaniechaniu zadrzewiania, spustoszeniach lub niewłaści-

wym sposobie gospodarowania, zarządzić natychmiast dochodzenie, i wydać orzeczenie, zadość czyniące względom kultury lasowej.

W myśl §§. 68. i 69. ustawy lasowej mają też władze polityczne wdrożyć i przeprowadzić śledztwo karne, skoro w jakikolwiek sposób powezmą wiadomość o wykroczeniu przeciw bezpieczeństwu własności leśnej, o ile takowe nie podlega rozpoznaniu sądów.

Ustawa lasowa, powołując się w §. 23. na §. 22., sama na to wskazuje, że władze polityczne przy wykonaniu wytkniętych powyżej celów oprzeć się mają na postanowieniach §. 22., a względnie §. 52. ustawy lasowej. Według tych postanowień zaś należy celem odpowiedniego wykonania przepisów prawnych, kultury leśnej dotyczących, zniewolić właścicieli większych lasów, których obszar władza krajowa ze względu na istniejące stosunki oznaczy, aby ustanowili fachowych i od rządu za uzdatnionych uznanych leśników, przydając im dostateczną ilość strażników i nadzorców.

Zważywszy, że ci leśnicy i pomocnicy, zwłaszcza jeśli w myśl §. 52. ustawy lasowej są zaprzysiężeni, winni z pominięciem wszelkich względów osobistych donosić o każdem uszkodzeniu własności leśnej i żądać pomocy prawnej, tedy już wzgląd na kulturę lasową, równie jak własny interes władz do wykonania ustawy lasowej powołanych wymaga tego, aby przytoczone powyżej przepisy co do ustanawiania leśników i straży leśnej, gdzie to dotąd nie nastąpiło, bezzwłocznie wykonano.

II. Organa techniczne dla leśnictwa.

§. 2.

Ażeby władzom politycznym przy wykonaniu przekazanych im w zakresie leśnictwa czynności nie zbywało na stałych fachowych doradcach, a w szczególności, ażeby te władze skutecznie wykonywać mogły poruczony sobie nad lasami nadzor, ustanowiono kosztem skarbu publicznego leśników fachowych, określając osobnemi instrukcyami zakres ich działania. Przeto jednak nie zwolniono władz politycznych od obowiązku czuwania nad ścisłem wykonaniem przepisów lasowych także przez inne poddane sobie organa polityczne, a w razie potrzeby przeprowadzenia prawem przepisanego postępowania. Z drugiej znów strony przydani władzom politycznym leśnicy fachowi nie powinni ograniczać się jedynie na dostarczaniu wyjaśnień i opinii, których w specyalnym wypadku zażąda władza, lecz w myśl swej instrukcyi i celem sprężystego wykonania ustawy lasowej działać mają więcej samodzielnie. Winni w szczególności przysporzyć sobie dokładny i obszerny pogląd na stosunki w lasach swego okręgu urzędowego, by w danym razie zarządzić

to, czego wymaga interes kultury krajowej, lub też aby właściwem przedstawieniem rzeczy lub odpowiednemi wnioskami spowodować wkroczenie władzy politycznej.

III. Nadzór nad gospodarką leśną w poszczególnych kierunkach.

§. 3.

Korczunki.

Władze czuwać mają nad tem, aby nie usuwano żadnego gruntu zpod uprawy leśnej bez osobnego na to zezwolenia, aby zaś tego zezwolenia nie dawano, gdzie nie ma wszystkich wymogów, wskazanych w §. 2. ustawy lasowej.

Gdyby nadybano grunta lasowe, wyjęte samowładnie zpod uprawy leśnej, należy w myśl powołanego paragrafu ustawy lasowej zarządzić bezzwłocznie dochodzenie, i przytem prócz faktycznego stanu rzeczy sprawdzić jeszcze, czy ze względów publicznych można udzielić dodatkowego zezwolenia na korczunek, lub nie, a w ostatnim razie, w jaki sposób nastąpić ma zalesienie wykorczowanych obszarów. Według wyniku przeprowadzonego dochodzenia wyda polityczna władza powiatowa orzeczenie karne przeciwko tym, którzy się stali winnymi samowładnego korczowania, a zarazem zarządzi, co pod względem zalesienia uzna za stosowne. Zresztą należy w tej mierze zastósować rozporządzenie Ministerstwa Rolnictwa z dnia 2. sierpnia 1872. l. 7,281. Dozwolone korczunki wpisywać będzie każda powiatowa władza polityczna w wykaz, sporządzony według formularza **A.** Co do korczunków już dozwo- **A.**
lonych, ale jeszcze nie dokonanych, wpisze odnośne daty w przeciągu dwóch lat na podstawie aktów, w przyszłości zaś wciągnie je zaraz przy wygotowaniu prawomocnego rozporządzenia.

Wykazy te należy utrzymywać bez przerwy dokładnie i wiarygodnie.

§. 4.

Zadrzewienie.

Jeżeli władza polityczna w myśl § 2. ustawy lasowej nakaże zadrzewienie, winna zarazem, o ile to potrzeba do wykonania nakazu, wydać odpowiedne polecenia, a to stosownie do wyniku dochodzenia, pod względem zaś czasu i sposobu zadrzewienia według okoliczności także na podstawie wniosku fachowego leśnika. Gdyby zaś wykonanie wydanych nakazów szczególnych wymagało zarządzeń, należy pod tym względem, co potrzeba, postanowić.

Jeżeli z powodu samowładnego korczunku już przedtem przeprowadzono rozprawę i wydano nakaz zadrzewienia lub inne polecenie, przekona się

powiatowa władza polityczna, czy dopełniono tych poleceń, a ewentualnie zarządzi, co potrzeba, celem wykonania takowych.

Powiatowa władza polityczna ma dalej nad tem czuwać, aby świeże zręby i dawniejsze plisze w terminie §. 3. ustawy lasowej przepisanym na las zapuszczono. Pamiętać jednak trzeba, że w tym celu nie wystarcza jednorazowe tylko przedsięwzięcie uprawy (zasiewu lub sadzenia), ale że w tymże czasie uskutecznić należy także potrzebne uzupełnienia, dalej że nie należy młodych drzewek przedwcześnie w takiej wyjmować ilości, iżby przeto ucierpiało zwarcie zadrzewienia.

Jeżeli termin w §. 3. ustawy lasowej ustanowiony upłynął, a uprawy leśnej nie rozpoczęto, ani też nie podjęto potrzebnych ku temu przygotowań, i jeżeli uzasadniona zachodzi obawa, że właściciel lasu lub inni interesenci przez zaniechanie zagajeń i innych ograniczeń w wykonywaniu ubocznych użytków przeszkadzają naturalnemu zadrzewianiu, natenczas w myśl §. 2. ustawy lasowej winni być zmuszeni do przedsięwzięcia uprawy, i ma im być wskazany w tej mierze dokładnie sposób postępowania.

Należy się jednak przytem trzymać zasady, że władza nakazać ma zadrzewienie takich tylko obszarów, które z przeznaczenia swego już dawniej jako las były używane, później zaś pod względem uprawy leśnej zostały zaniechane, i na których uprawa leśna prawdopodobnie dobry odniesie skutek.

Gdzie idzie o plisze większej rozległości, których zalesienia wymaga kultura krajowa lub inne względy publiczne, tam należy interesowanym udzielić stosownych wskazówek co do sprowadzania sadzonek lub nasion, alboteż podjęcia innego rodzaju uprawy leśnej, i użyczyć im w tym względzie pośrednictwa fachowych leśników.

Dla osiągnięcia tego celu ma władza polityczna w odpowiedni sposób wpływać na to, aby w okolicach, gdzie brak roślin przydatnych do uprawy leśnej, kosztem gmin lub posiadaczy większych lasów zakładano szkółki nasienne lub rozsadniki, zkądby także właściciele mniejszych posiadłości za stosownem wynagrodzeniem sprowadzać mogli sadzonki. Dążyć dalej należy do tego, aby, o ile na to stosunki pozwalają, urządzać gospodarstwa wzorowe, wzbudzające w posiadaczach mniejszych lasów zmysł prawidłowej gospodarki i zagrzewające ich do naśladowania.

W wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie można uczynić Ministerstwu Rolnictwa wniosek o udzielenie subwencyi tego rodzaju zakładom.

Zadrzewienia przez władze nakazane zapisywać będzie każda władza
B. powiatowa w wykaz, sporządzony według formularza **B.**, przyczem pod względem sposobu zapisywania zachować należy przepis §. 3.

§. 5.
Pustoszenie lasów.

Z szczególną surowością winne powiatowe władze polityczne postępować w razie pustoszenia lasów.

Przytem mieć będą na uwadze, że w rzadkich tylko wypadkach spustoszenie lasu powstaje naraz w skutek jednej nieprawidłowej czynności, lecz że najczęściej jest ono wynikiem dłuższego nad miarę wyzyskiwania drzewa i ogołocenia gruntu, nadto częstego i wczesnego pobierania ściółki, korzenia, trawy, pasania bydła, zbierania żywicy i t. d.

Czuwać tedy należy nad posiadaczem lasu, by nie pozwalał sobie takiej gospodarki lub takiego wyzyskiwania lasu, któreby się sprzeciwiało zasadom dobrego gospodarstwa lub postanowieniom ustawy lasowej.

Celem usunięcia zachodzących w tym względzie wadliwości porozumie się przedewszystkiem rządowy leśnik fachowy z właścicielem lasu lub jego służbą leśną, jakoteż z tymi, którzy jako uprawnieni z tytułu służebności są w tym interesowani.

Skoro władze polityczne z własnego dostrzeżenia lub z czyjegoś doniesienia powezmą wiadomość o pustoszeniach lasów, winne pod własną odpowiedzialnością przeprowadzić z całą energią urzędowanie, przepisane w §. 4. ustawy lasowej, wydać zarazem polecenia potrzebne dla ochrony lasu, i czuwać nad ścisłem tychże wykonaniem.

Zarządzenia wydane z powodu zaszłej dezolacyi należy utrzymywać w ewidencyi, zapisując je w wykazy zadrzewienia przepisane w §. 4.

§. 6.
Lasy ochronne.

Przy każdej sposobności zwrócą władze szczególną baczność na wyśledzenie tych lasów lub części lasów, które w myśl §§. 6. i 7. ustawy lasowej uważać należy jako lasy ochronne, i uprawiać w sposób tamże wskazany. Skoro dostrzedz się da w tych lasach gospodarka sprzeciwiająca się postanowieniom ustawy, należy jak najrychlej przeprowadzić urzędowanie przepisane § 23. ustawy lasowej. Przy dotyczącem dochodzeniu ma się dokładnie zbadać i uzasadnić owe okoliczności, które tym lasom nadają charakter lasów ochronnych.

Orzeczenie, uznające las lub część takowego jako las ochronny, ma dokładnie określić jego granice i sposób gospodarowania, a jeśli okaże się potrzeba nadzorowania przepisanej gospodarki, należy i pod tym względem, co potrzeba, zarządzić, i osobom, którym nadzór ten się porucza, dać odpis prawomocnego orzeczenia.

Zastosowując analogicznie przepis §. 19. ustawy lasowej o lasach zajętych, można od rzeczonych osób odebrać przysięgę.

Jeżeli strony interesowane zażądają, aby lasy lub części lasów, oznaczone na podstawie dawniejszych orzeczeń jako lasy ochronne ze względu na zmienione stosunki wydzielić z tej kategoryi, to może to nastąpić tylko wtedy, gdy dochodzenie przeprowadzone w myśl §. 20. ustawy lasowej należycie wykaże dopuszczalność tego wydzielenia.

Powiatowa władza polityczna utrzymywać będzie ewidencyę lasów ochronnych, wpisując je w sposób wskazany w §. 3. w wykaz, sporządzony
C. według formularza **C.**

§. 7.

Lasy wyłączne (Bannwaldungen).

Postanowienia §. 6. o naznaczaniu lasów ochronnych i wydzieleniu takowych będą analogicznie zastosowane także względem naznaczenia i wydzielenia tych lasów, dla których §. 19. ustawy lasowej przepisuje szczególny sposób gospodarowania (zajęcie lasu, Bannlegung)

Władza polityczna ma baczną zwracać uwagę na zerwiska skał, zwaliska kamieni, lawiny, zsypiska i t. p., i usilnie o to się starać, aby lasy zapobiegające szkodliwym ich wpływom należycie były zagospodarowane, a w razie potrzeby z urzędu zajęte w myśl §. 19. ustawy lasowej.

Co do takich lasów należy przedewszystkiem zbadać dokładnie okoliczności uzasadniające zajęcie lasu (jako to położenie i własność lasów, jakoteż przedmiotów zagrożonych, dotychczasowy sposób postępowania przeciw powstałym szkodom lub grożącemu niebezpieczeństwu), przesłuchać strony interesowane, i zwierzchności miejscowe, i zasiągnąwszy opinii znawców ustanowić sposób gospodarki; wykonanie zaś bądźto zlecić samemu właścicielowi lub jego oficyalistom, bądź też zabezpieczyć przez poruczenie zagospodarowania lasowego osobnym w tym celu ustanowionym osobom.

W taki sam sposób należy postąpić, jeżeli w myśl § 20. ustawy lasowej wniesie kto żądanie o wyłączenie lasu Przytem ustanowione będą jednocześnie wszystkie środki ostrożności, które łączyć się mają z przepisaną gospodarką celem utrzymania zupełnego bezpieczeństwa, jakoteż zalesienie, czasowe wstrzymanie lub ograniczenie służebności, postawienie murów ochronnych, założenie okopów, regulacya wód i t. d

Względem istniejących już z dawna lasów wyłącznych należy sprawdzić, czy wydane zarządzenia odpowiadają teraźniejszym stosunkom, i wysłuchawszy interesowane strony wprowadzić potrzebne zmiany.

Zajęte lasy oznaczone będą wedle możności stosownemi napisami lub tablicami i wpisywane w wykaz, który każda powiatowa władza polityczna

według formularza **D.** ma sporządzić, i według wskazówek danych w §. 3. **D.** wypełniać.

§. 8.

Służebności leśne.

Władze polityczne i przydani im leśnicy fachowi czuwać będą nad tem, aby lasy, na których ciężą służebności (użytkowanie z drzewa, paszy, ściołki i t. d.) nie tylko były utrzymane, lecz także zagospodarowane w sposób trwały i stosowny, i aby się z niemi obchodzono w myśl §§. 9. i 17. ustawy lasowej.

Gdzieby dostrzeżono gospodarki, sprzecznej z temi przepisami o służebnościach leśnych, należy temu bezzwłocznie zaradzić, zostosowując postanowienie karne §. 18. ust. lasowej.

Jeżeli w takich lasach do zabezpieczenia przepisanej w § 9. ustawy lasowej trwałej i stosownej gospodarki potrzeba planów gospodarczych, spowodować należy sporządzenie takowych, gdzie wcale nie istnieją, lub ich zmianę i polepszenie, gdzie się okażą wadliwemi. W szczególności zachowany być ma przepis §. 14. o wydaniu asygnat na użytki wypływające z służebności.

Gdzie położone są śród lasu obce grunta (enclave) szkodliwe gospodarstwu leśnemu, lub gdzie zachodzą tego rodzaju rozdrobnienia gruntów a stósowną ugodą (zamianą gruntów i t. p.) złemu dałoby się zaradzić, tam należy na to zwrócić uwagę stron interesowanych, i w razie potrzeby przedstawić im projekt uregulowania.

§. 9.

Lasy zostające pod publicznym zarządem lub pod szczególnym nadzorem publicznym.

Szczególną baczność zwracać należy na lasy zostające pod publicznym zarządem, lub pod szczególnym nadzorem publicznym, a więc w szczególności: lasy rządowe, lasy należące do fundacyj, będących pod publicznym zarządem, do innych fundacyj lub korporacyj, do gmin lub części gmin (miejscowości), tudzież lasy pod względem leśnej policyi na równi stojące z lasami gminnemi, a należące do spółki lub do ogółu uprawnionych, i przeznaczone w całości lub częściowo do wspólnego używania przez pobór drzewa, pasanie lub pobór ściółki, dalej lasy spółek akcyjnych, posiadaczy fideikomisów, albo osób zostających pod opieką lub kuratelą.

Przy wymienionych lasach mieć należy na oku nie tylko względy ustawy lasowej, lecz także względy nadające się z osobnych ustaw lub rozporządzeń, lub osobnych od władzy rządowej ustanowionych, lub zatwierdzonych sta-

tutów, wyroków lub innych nakazów, o ile przez to przepisany lub w ogóle uzasadniony jest sposób szczególnej, mianowicie trwałej gospodarki.

Jeżeli gospodarka w tych lasach okaże oczywiste wadliwości, sprzeczne z istniejącemi ustawami, rozporządzeniami, statutami, wyrokami lub nakazami, w szczególności także wtedy, jeżeli niema odpowiednich planów gospodarczych, albo jeżeli istniejące plany nie odpowiadają względem policyi leśnej, albo jeżeli niema ustanowionej niezbędnej do zagospodarowania i ochrony lasów ilości gospodarzy i dozorców leśnych, albo jeżeli w lasach, które z mocy osobnych zarządzeń trwale mają być uprawiane, okaże się gospodarka na szwank narażająca trwałość uprawy, tedy na ten stan rzeczy i na zachodzące braki zwrócić należy przedewszystkiem uwagę tych osób, do których zakresu działania usunięcie wadliwości, a szczególnie ustanowienie leśników i dozorców bezpośrednio należy, a według potrzeby także wyższych organów administracyjnych lub nadzorczych, zarazem jednak zarządzić, co na ten wypadek ustawa przepisuje.

Jeżeli lasy do spółek należące nie mają należycie urządzonej administracyi, takowa zaś jest potrzebną do utrzymania prawnego porządku lasowego i wykonania ustawy lasowej, mianowicie §. 14. tej ustawy o wydawaniu asygnat, albo też do innych zarządzeń, mających na celu podniesienie kultury leśnej, tedy należy wpłynąć na ustanowienie takiej administracyi.

W szczególności jeżeli w lasach należących do gmin, miejscowości lub spółek, wszystkim lub pewnym członkom gminy, miejscowości lub spółki służy użytkowanie z drzewa, paszy lub ściółki, a użytki te co do sposobu wykonywania i rozciągłości nie są określone, spowodować należy uregulowanie tego użytkowania, o ile być może stosowne i gospodarcze.

Uskutecznienie odpowiednich zarządzeń w zakresie leśnictwa nastąpić ma w lasach gminnych na podstawie uchwały gminnej, powziętej w myśl ustawy gminnej, w lasach zaś należących do spółki na podstawie osobnego regulaminu lub statutu spółki, w którym to względzie obowiązkiem jest władzy politycznej wpłynąć przez swe organa, a mianowicie przez rządowego leśnika na uporządkowanie zachodzących tu stosunków.

Starać się należy, aby tego rodzaju lasy, o ile to jeszcze nie nastąpiło, zabezpieczone zostały znakami granicznemi.

Gdzie lasy gminne bez przepisanego pozwolenia rozdzielono, przywróci władza polityczna prawny stan rzeczy, chyba że uzyskano dodatkowo pozwolenie na podział w myśl §. 21. ustawy lasowej. Pozwolenia tego można atoli udzielić tylko wtedy, jeśli istnienie wszystkich w powołanym pisanych wymogów należycie jest wykazane.

§. 10.

Leśnicy i dozorcy leśni.

Nadmieniono już w §. 1., że jednem z głównych zadań władz politycznych jest staranie o jak najrychlejsze wprowadzenie w życie przepisów §§. 22. i 52. ustawy lasowej, co do ustanowienia uzdolnionych leśnikow i dozorców leśnych, przez obowiązanych do tego posiadaczy lasów.

Jeżeli przeto w lasach o przepisanym obszarze nie ustanowiono dotąd potrzebnych do ich zarządu lub nadzoru leśników i dozorców, zwróci powiatowa władza polityczna uwagę właściciela na tę niewłaściwość i wypływające ztąd szkodliwe następstwa, i zniewoli go do ustanowienia rzeczonych osób.

Gdzie zaś dotyczące lasy nadto są małe, by stosownem było samoistne ustanowienie leśników i dozorców, tam rzeczą jest posiadaczy tych lasów postarać się o należyty ich zarząd i nadzór, bądź to przez układ z sąsiednimi właścicielami większych lasów, bądź przez utworzenie spółki celem wspólnego ustanowienia i używania leśników. Władze polityczne mają zwrócić uwagę stron interesowanych na korzyść takiego układu lub takiej spółki, pośredniczyć w zawarciu układu lub zawiązaniu spółki, a jeśli to pośrednictwo nie odniesie skutku, zarządzić, co potrzeba, celem wykonania przepisów prawnych.

Zresztą odsyła się w tej mierze do okólnika Ministerstwa Rolnictwa z dnia 16. Marca 1872, l. 6.266. Przypomina się oraz władzom powiatowym, aby przepisany rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 1. lipca 1857 Dz. u. p. N. 124. §. 8. wykaz osób, w tym powiecie na dozorców leśnych zaprzysiężonych, w dokładnej utrzymywały ewidencyi.

§. 11.

Zakłady do wyprowadzenia drzewa.

Powiatowe władze polityczne mają baczyć na wszystkie okoliczności, ważne pod względem już istniejących lub założyć się mających zakładów do wyprowadzenia drzewa, mianowicie w większych komplexach lub w związku ze sobą zostających posiadłościach lasowych: mają one przeto, udzielając tego rodzaju konsesye, zwłaszcza na ważniejsze zakłady, jako to koleje drewniane na cudzym gruncie, na spławy, budowy spławne i inne tego rodzaju zakłady, przekonać się o dotrzymaniu warunków prawem przepisanych, lub w dotyczącej koncesye ustanowionych. Należy też bezzwłocznie poczynić zarządzenia, które się okażą potrzebnemi, celem przymusowego dotrzymania rzeczonych warunków, albo usunięcia zachodzących wadliwości lub niebezpieczeństwa. Jeżeli co do istniejących już zakładów lub sposobu ich użycia spostrzedz się dadzą okoliczności, wzniecające uzasadnioną obawę niebezpie-

czeństw lub uszkodzeń, albo niedopuszczające korzystnego wyzyskiwania lasow, należy na to zwrócić uwagę interesentów, nakłaniając ich wedle okoliczności do tworzenia spółek celem uskutecznienia nowych lub polepszonych zakładów.

Powiatowa władza polityczna ma sporządzić wykaz istniejących w jej
E. powiecie zakładów do wyprowadzenia produktów leśnych według formularza **E**, i uskuteczniać weń wpisy według §. 3

§. 12.

Pożary lasów i szkody przez owady zrządzane.

Uszkodzeniom lasów przez pożary i owady należy energicznie zapobiegać według postanowień §§. 44. do 51. ustawy lasowej.

Jeżeli ponawiające się w jakiej okolicy pożary według towarzyszących im okoliczności wypływać się zdają z tych samych przyczyn, należy tych przyczyn docieć, a przeciw pożarom z jak największą sprężystością to wszystko zarządzić, co przepisuje ustawa lasowa.

W ten sam sposób trzeba postępować przeciw uszkodzeniom, zrządzanym przez owady, i w tym względzie stosownem i ponawianem pouczeniem wpoić w interesentów, że potrzeba koniecznie zaraz z początku w stosowny sposób zapobiegać szkodliwym następstwom tych uszkodzeń, że należy w szczególności nadpsute drzewa, wykroty, złomiska i leżaki w należytym czasie wyrobić, pnie, w których zagnieździł się kornik, jak najrychlej okorować, a korę z należytą ostrożnością spalić, ścięte w soku pnie drzew szpilkowych całkowicie lub parami okorować i najprędzej wyrąbać, gałęzie porąbać, drzazgi z korą na dół zwróconą na kupy pozbierać i bezzwłocznie z lasu uprzątnąć, dalej że należy powstrzymywać chwytanie i tępienie ptaków owadożernych i ściśle przestrzegać ustaw wydanych dla ich ochrony.

§. 13.

Przestępstwa przeciw bezpieczeństwu mienia lasowego.

Jeżeli w jakim powiecie często się wydarzają przestępstwa przeciw bezpieczeństwu mienia lasowego, należy wyśledzić, jakie są ku temu przyczyny i stosownie do tego z uwzględnieniem pojedynczych posiadłości i obszarów lasowych wydać postanowienia, mające na celu odpowiedne urządzenie straży leśnej, uporządkowanie stosunków tyczących się służebności, praw wspólnego posiadania i używania, lub innego rodzaju poboru płodów leśnych, paszy leśnej, dalej odpowiedne uregulowanie karnych doniesień i rozpraw, tak iżby szybko i surowo zastosować można postanowienia karne ustawy lasowej.

Obowiązkiem jest zwłaszcza krajowych władz politycznych poddać ścisłemu nadzorowi postępowanie władz powiatowych w razach przekroczenia

ustawy lasowej, mianowicie przy przestępstwach lasowych, aby przez zwłokę w zarządzeniu śledztwa i powstałe stąd przedawnienie nie ucierpiała kultura lasowa, a posiadaczom lasów nie nadarzyć słusznego powodu do utyskiwań na niedostateczną obronę ich własności przeciw bezprawnym uszkodzeniom.

W tym celu krajowe władze polityczne ściśle badać będą wykazy władz powiatowych o zaskarzonych i dochodzonych wypadkach karnych, i usuną bezzwłocznie wadliwości, jakich w tym względzie dostrzegą.

IV. Rewizye lasów.

§. 14.

Jeżeli powiatowe władze polityczne zadość uczynić mają obowiązkowi nadzorowania wszystkich lasów w swym powiecie w myśl §. 23. ustawy lasowej, to niedość starać się z urzędu o wykonanie przepisów lasowej ustawy dopiero w skutek doniesienia lub zażalenia stron, mają one raczej przy każdej sposobności, a mianowicie też przy komisyach z innego powodu podjętych, badać przez wysłane ku temu organa, o ile stan lasów odpowiada prawem przepisanej gospodarce. Rzeczą będzie szczególnie rządowych leśników podczas swych objazdów jak najdokładniej stosunki te badać, i w tej mierze w ciągłej utrzymywać się ewidencyi.

Ażeby tę ewidencyę, która zresztą niezbędną jest do dokładnego wyjaśnienia stosunków leśnych i do skutecznej pod względom wykonania ustawy lasowej działalności władz politycznych i rządowych leśników, w pewny przeprowadzić sposób i zużytkować na rzecz kultury lasowej, będzie jednem z najgłówniejszych zadań fachowego leśnika przeprowadzić rewizyę obszarów lasowych w swym okręgu, t. j. obchodząc i opisujęc te obszary jeden po drugim, zbadać owe czynniki, które dla swego związku, z ustawą lasową lub z powodu swego wpływu na kulturę lasową i naukę krajowego leśnictwa (statystykę leśną) większej są doniosłości.

Jako takie zaś czynniki ważne, mianowicie ze względu na większe posiadłości i stykające się z sobą obszary lasowe, uważać należy wszystkie faktyczne okoliczności, które wywierają stanowczy wpływ na wykonanie przepisów ustawy lasowej, dotyczących korczunków, zadrzewień, pustoszeń, lasów ochronnych, lasów zajętych, planów gospodarczych, leśników i dozorców leśnych, zakładów do wyprowadzenia drzewa, uszkodzeń lasów przez pożary i owady, w ogóle na zarządzenie mające na celu podniesienie kultury leśnej.

W szczególności należy zbadać położenie i jakość gruntu z uwzględnieniem stosunków orograficznych, hydrograficznych i geognostycznych, o ile takowe wpływ mają na leśnictwo, — obszar pojedynczych posiadłości lasowych według pomiaru katastralnego, rodzaj uprawy podany w katastrze i fakty-

cznie istniejące stosunki zadrzewienia i przyrostu, sposób gospodarowania, mianowicie, czy takowy jest ciągły lub przerywany, urządzenie lasu (obliczenie dochodu, plan gospodarczy, podziały) sposób odnowienia, mianowicie przy uprawach sztucznych, sposób hodowania roślin, dalej jakie główne i uboczne płody teraz las wydaje, a jakie przy uporządkowanej gospodarce wydaćby mógł pod względem gatunku i prawdopodobnej ilości, zwykłą kolej porębową, sposób pozyskania, wyprowadzenia i przysposabiania i spieniężania płodow lasowych, jakie w tym celu tudzież w celu przemysłu drewnego ważniejsze istnieją urządzenia, sposób obchodzenia się z drzewem i zużycia go; przyczem zwrócić należy uwagę na usunąć się mające nadużycia i marnotrawienie drzewa przy pozyskiwaniu, dostawie, jakoteż jego użyciu na opał, węgle do budowli, ogrodzenie w gospodarowaniu wypasowem i t. d. dalej przeciętne ceny płodów leśnych, hodowlę drzew na polach, jakie są surogaty drzewa i jakie ich użycie, wzajemne na się oddziaływanie gospodarstwa wiejskiego i leśnego, stosunki posiadania, służebności, sposób użytkowania z lasów gminnych i wspólnych, jacy ustanowieni są leśnicy i leśni nadzorcy z uwzględnieniem ich ilości i stosunku do obszaru lasów, jakoteż szczególnie uwagi godnych spostrzeżeń pod względem stosunku służbowego i płacy.

§ 15.

Ażeby przy rewizyach lasowych zużytkować dotyczące daty urzędowe, mają je władze i gminy tak w siedzibie fachowego leśnika, jako też po powiatach jak najdokładniej zbierać. Za podstawę w tym względzie należy wziąć kataster lasowy, gdzie takowy już jest sporządzony, mapy katastralne, główne księgi posiadłości, protokóły parcel gruntowych i operaty szacunkowe dla katastru podatku gruntowego, dochodzenia polityczne przeprowadzone w wykonaniu ustawy lasowej, rozprawy, orzeczenia i zapiski dotyczące zarządzonych zalesień, pustoszeń lasów ochronnych, lasów wyłączonych, służebności i praw wspólnego używynia, poleceń do sporządzenia planów gospodarczych, ustanowienia leśników w większych komplexach, zakładów do wyprowadzenia drzewa i udzielonych w tym względzie koncesyj, szkód od owaców zrządzonych i t. d. Obchodząc zaś lasy, należy się zarazem przekonać, o ile dotyczące polecenia i orzeczenia władz zostały wykonane.

Zresztą uzupełnić należy daty, potrzebne do opisania lasów na podstawie ustnego porozumienia się z naczelnikami gmin, członkami towarzystw gospodarczych i leśnych, właścicielami lasów i ich leśnikami, tudzież przez przejrzenie rachunków przychodu, planów wrębu i innych aktów gospodarczych, o ile takowe są przystępne.

O ile tego wymaga cel tu wytknięty, zawezwą leśnicy do rewizyi lasów także naczelników gmin, właścicieli lasów lub ich oficyalistów lasowych, lub

też udadzą się do dotyczących właścicieli lub ich przełożonych, o dodanie im pomocy służby leśnej, udzielenie dokumentów i wyciągów, lub pozwolenie przejrzenia takowych.

§. 16.

Rewizye lasów przedsięwziąć należy gminami, i to najpierw w tych gminach, gdzie według dotychczasowych spostrzeżeń stan lasów szybkiego wymaga uporządkowania: rozpoczęta rewizya objąć ma wszystkie lasy w gminie.

Gdyby zaś dla krótkości zakreślonego na to czasu nie można dokładnie zbadać wszystkich dotyczących czynników, tedy zastrzegając sobie na później dodatkowe uzupełnienie, zwrócić należy uwagę przedewszystkiem na czynniki większej doniosłości i na ważniejsze posiadłości lasowe, w szczególności takie, które w różnych kierunkach wymagają zastosowania ustawy lasowej, albo w których w skutek rewizyi spodziewać się można ważnych ulepszeń gospodarskich.

§. 17.

Jak to w §. 14. nadmieniono, mają rewizye lasowe przedsiębrać przedewszystkiem leśnicy, ustanowieni przy władzach politycznych; w razie potrzeby jednak, a mianowicie celem szybkiego uskutecznienia tych rewizyj, mogą być do tego użyci także inni fachowi leśnicy, nie zostający w żadnym stosunku służbowym do władz politycznych, jeżeli z dobrym skutkiem odbyli examin państwowy, przepisany rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 16. stycznia 1850 (Dz. pr. p. N. 63.) dla leśników (gospodarzy lasowych), jeżeli pod przysięgą przyrzekną sumienne wykonanie poruczonej sobie czynności. Gdyby z tego powodu domagali się osobnego wynagrodzenia, należy w tym względzic uczynić wniosek Ministerstwu Rolnictwa. W lasach zostających pod publicznym zarządem można w porozumieniu z dotyczącą władzą administracyjną użyć do przedsiębrania rewizyi ustanowionych tam leśników.

Wynik rewizyi, przedsięwziętej przez leśnika, nie zostającego w stosunku służbowym do władzy politycznej, ma z ogólnego przynajmniej stanowiska zbadać jeszcze rządowy leśnik w tym kierunku, czy w każdym względzie zastosowano się do udzielonej instrukcyi. Dostrzeżone braki usunąć należy o ile możności bez ponownego zejścia na grunt.

§. 18.

Jeżeli rewizya wykaże znaczne wadliwości w zagospodarowaniu lasów, które według przepisów ustawy lasowej, a w szczególności według wskazówek danych §§. 3. do 13. niniejszego rozporządzenia wymagają szczególnych zarządzeń, postara się leśnik fachowy zaraz o środki zaradcze, i doniesie o tem władzy politycznej, lub też gdzie potrzeba wdania się władzy, przedstawi jej odpowiedne wnioski.

Gdzie jakie wadliwości wspólne są wszystkim lub większej części lasów w powiecie, tak iż źródłem ich zdają się być przyczyny powszechne, albo gdzie idzie o wprowadzenie istotnych ulepszeń lub urządzeń dla większych obszarów i dla więcej posiadaczy, tam zbada leśnik te przyczyny i środki do usunięcia wadliwości, względnie do wprowadzenia ulepszeń i nowych urządzeń.

Ma on się w tej mierze porozumieć z naczelnikiem gmin, właścielami lasów i ich leśnymi, gdzie to być może, także z członkami towarzystw gospodarczych i fachowymi gospodarzami, i przedstawić władzy politycznej swe wnioski, albo też według okoliczności nakłonić rzeczone organa i strony interesowane, by zebrali się przed władzą polityczną celem omówienia i uchwalenia tego, co przedsięwziąć wypada.

Tak samo należy postąpić, gdzie idzie o okolice ogołocone z lasów, jeśli zalesienie połączone jest z istotną korzyścią dla kultury krajowej, i są widoki, że takowe ze względu na miejscowe stosunki, na istniejące lub zapewnione środki, mianowicie też ze względu na stosunki własności gruntów pod uprawę leśną przeznacznoych z dobrem skutkiem da się przeprowadzić.

§. 19.

Aby na podstawie wyniku czynności leśników i działalności władz politycznych otrzymać z pojedynczych komplexów lasowych potrzebny pogląd wszystkich pod względem leśniczym ważnych czynników, i tem samem pozyskać pewną podstawę do ścisłego i skutecznego traktowania spraw leśnych, wpisze leśnik daty uzyskane przy rewizyi lasów w tabelę, według formularza
F. F. sporządzić się mającą, trzymając się przytem zasady, że dla lasów osobnej gminy miejscowej osobna tabela ma być sporządzoną.

Wpisywanie dat w dotyczące rubryki uskuteczniać należy z szczególną ścisłością i dokładnością, a szczególnie opis w rubryce 2. sporządzić krótko, pomijając wszelką rozwlekłość. Przy wypełnianiu dotyczących rubryk mają mieć jeszcze zastosowanie następujące wskazówki:

1. W opisach należy dla uniknienia powtarzań przy pojedynczych lasach, o ile możności, zestawić czynniki leśne (§. 14.) wspólne wszystkim lasom dotyczącej gminy, i umieścić na czele przed opisaniem poszczególnych lasów.

2. Jeżeli w jakim powiecie lub części powiatu istnieje już opis odpowiadający co do istoty niniejszym przepisom, ma być odpowiednio użyty przy wypełnianiu rubryk.

3. Stykające się lub w blizkim z sobą związku zostające lasy kilku mniejszych posiadaczy można w rubryce „Opis“ zestawić w grupy i uważać je jako jednę posiadłość, a to wtedy, jeśli pod względem leśnictwa, mianowicie co do czynników ważnych w obec ustawy lasowej nie przedstawiają żadnych szczególnych różnic.

Gdzie oznaczenie liczb pojedynczych parcel i ich właścicieli połączone jest z szczególnemi trudnościami, wystarcza ogólnikowe oznaczenie kategoryi właścicieli i miejsca ich zamieszkania (n. p. lasy włościańskie).

4. Jeżeli w pewnych posiadłościach z powodu przeistoczenia gruntu lasowego na inne rodzaje uprawy zaszły ważne zmiany w datach katastralnych, które w katastrze podatkowym obecnie obowiązującym nie są uwidocznione, i jeżeli właśnie w toku będąca rewizya katastru podatku gruntowego nie może jeszcze dostarczyć potrzebnych dat, natenczas można zaniechać szczegółowego opisania dat teraźniejszego katastru. W tym wypadku należy tabelę tak wypełnić, aby w swoim czasie można dodatkowo wpisać daty zrewidowanego katastru.

Nie można zaś zaniechać wpisania dat dawnego katastru tam, gdzie nie zaszły wymienione zmiany w uprawie, niemniej przy tych lasach, gdzie zachodzą stosunki ważne ze względu na ustawę lasową n. p., zalesienia zarządzone z użyciem dat teraźniejszego katastru, lasy ochronne, lasy zajęte i t. d., dalej przy lasach, gdzie ze względu na charakter stosunków posiadania lub innych stosunków prawnych, jak przy lasach gminnych i wspólnych, bardzo jest pożądane jasne przedstawienie stanu rzeczy w katastrze lasowym.

5. Jeżeli w wypadku w §. 16. nadmienionym niedokładna odbyła się rewizya, tak iż zebrane daty nie są dostateczne do zupełnego wypełnienia rubryk tabeli **F.**, pozostawia się ocenieniu leśnika, w jaki sposób te daty w **F.**
tabeli zechce zużytkować, a mianowicie, czy zechce wciągnąć część lasów i wypełnić pojedyncze rubryki, lub też tymczasowo opisać te daty w innej formie celem użycia takowych przy późniejszem wypełnieniu.

Starać się jednak trzeba, aby tabele nadto długo nie pozostawały niedokładne, lecz aby je przynajmniej co do ważniejszych lasów jak najrychlej i jak najdokładniej zapełniono i zamknięto.

6. Jeżeli las obejmuje więcej parcel, to wprawdzie w rubrykach 3. i 4. tabeli spisane być mają liczby wszystkich parcel, chyba że to wyliczenie według ustępu 4. zupełnie odpada, w dalszych atoli rubrykach, zawierających oznaczenie obszaru, obszar wszystkich parcel ma być podany w łącznej sumie.

Rubryki, dla których nie ma dokładnego oznaczenia obszaru lub innych wyjaśnień, należy wypełnić na podstawie zbliżonego obliczenia, opartego na danych, które w tym względzie przez miejscowe wyjaśnienia, zapiski lub naoczne ocenienie dadzą się pozyskać. Jeżeli wpisu z dokładnością uskutecznić nie można, należy o tem wyraźnie w dotyczącej rubryce nadmienić. W rubrykach, które jak 8., 9., 10., 11. przedstawiają stosunek mięszany, rozdzielony będzie obszar między pojedyncze kategorye według zbliżonego obliczenia, odpowiadającego stosunkowi mięszaniny.

Wnioski odnoszące się do ustawy lasowej, co do których leśników nie jest znane zapadłe orzeczenie, ma on wpisać w ostatnią rubrykę. Rubryki zawierające pozycye w cyfrach należy zesumować, a gdyby później w tych cyfrach coś przybyło lub ubyło, sumę poprawić, a zmianę przy dotyczącej rubryce zanotować.

Gdyby w rubrykach 11. i 12. (Pastwiska nieproduktywne lub z podrzędnem zadrzewieniem) nie będą wliczone w cyfry rubryk, przedstawiających lasy.

V. Kataster lasów.

§ 20.

Krajowa władza polityczna przeszle tabele pojedynczych gmin, przedłożone jej przez leśnika i wypełnione według §. 19. dotyczącym władzom politycznym, do dalszego utrzymywania ewidencyi i stosownego użytku. Powiatowa władza ma te tabele złożone w alfabetycznym porządku według miejscowości, przechować pod stosowną okładką z napisem „Kataster lasów“. Zupełnym będzie ten kataster dla całego powiatu wtedy, gdy tabele dla wszystkich miejscowości zostaną wypełnione

Uzupełnienie katastru lasowego stanowią wymienione w §§. 3., 4, 6., 7., 11. wykazy A., B, C, D., E. które pod osobną okładką do katastru będą dołączone.

W zwykłych godzinach urzędowych wolno każdemu przejrzeć kataster i tegoż załączniki. Za uiszczeniem stempla i kosztów pisania można też wydawać urzędowe wyciągi i odpisy.

O ile w Wyższej Austryi założono już dla pojedynczych gmin lub powiatów kataster lasów w myśl rozporządzenia Namiestnictwa z dnia 1. stycznia 1853. (Dz. ust. kraj. II. oddział Nr. 25.) i według przepisanego tam formularza, niniejsze rozporządzenie nic w tej mierze nie zmienia.

Dla tych zaś gmin, względnie powiatów gdzie to się dotąd nie stało, będzie założony kataster lasów według niniejszego rozporządzenia, a zatem z zastosowaniem formularza **F.**

VI. Mapy lasowe.

§. 21.

Leśnicy fachowi winni także, o ile to być może, sporządzać przeglądowe mapy lasowe politycznych powiatów, w których odbyto rewizyą.

Do tego mają być użyte szczegółowe, przez władzę krajową oznaczyć się mające mapy pojedynczych powiatów, tudzież fotograficzne odciski przeglądowych map terenowych, których dostarcza wojskowy zakład geograficzny,

poglądowe mapy katastralne, mapy generalnego sztabu, a to w ten sposób, aby odpowiednio kolorowane lub przynajmniej oznaczone były pojedyncze kategorye lasów, z uwzględnieniem, ile możności, różnic podanych w tabeli **F.** co do rodzajów kultury i przeważających w nich gatunków drzewa, w szczególności zaś lasy ochronne i zajęte.

Mapy stanowić mają część katastru i będą doń dołączone.

VII. Wykaz i publikacya o postępach w rewizyach lasowych.

§. 22.

Krajowa władza polityczna przedłoży z końcem każdego roku c. k Ministerstwu Rolnictwa szczegółowe sprawozdanie, o ile postąpiły rewizye lasowe i założenie katastru, i ogłosi je zarazem w Dzienniku krajowym.

Chlumecky, w. r.

Powiat ____________________ Formularz **A.**

Wykaz

dozwolonych korczunków.

Liczba porządkowa	Oznaczenie *a*) miejscowej gminy *b*) lasu z liczbami parcel i *c*) właściciela lasu	Data i liczba urzędowego pozwolenia	Cel korczunku	Obszar korczowiska w morgach niższo austr. (z dwoma liczbami dziesiętnemi)	Uwaga

Powiat ____________ Formularz **B.**

Wykaz

nakazanych od władzy zalesień i innych zarządzeń przeciw pustoszeniom lasów.

Liczba porządkowa	Oznaczenie a) miejscowej gminy b) lasu z liczbami parcel i c) właściciela lasu	Data i liczba urzędowego nakazu i zwięźle podana treść tegoż	Obszar		Uwaga
			zalesienia	części lasu, której dotyczy inne zarządzenie	
			w morgach niższo austr. z dwoma liczbami dziesiętnemi		

Powiat ______ Formularz **C.**

Wykaz
lasów ochronnych.

Liczba porządkowa	Oznaczenie *a*) miejscowości gminy *b*) lasu z liczbami parcel i *c*) właściciela lasu	Data i liczba urzędowego rozporządzenia	Obszar w niższo austr. morgach (z dwoma liczbami dziesiętnemi)	Przepisana gospodarka leśna	Uwaga

Powiat ____________ Formularz **D.**

Wykaz

lasów zajętych.

Liczba porządkowa	Oznaczenie *a*) miejscowej gminy *b*) lasu z liczbami parcel i *c*) właścicieli lasu	Data i liczba urzędowego rozporządzenia	Obszar w niższo austr. morgach (z dwoma liczbami przeciętnemi)	Zwięzłe przedstawienie zarządzonego zajęcia	Uwaga

Powiat ______________________ Formularz **E.**

Wykaz

koncesyi udzielonych na spławy i inne zakłady do wyprowadzenia drzewa.

Liczba porządkowa	Nazwisko koncesyonaryusza i miejsce jego zamieszkania	Data i liczba koncesyi	Opisanie zakładu	Rozmiar zakładu	Czas trwania koncesyi	Uwaga

Formularz **F.**

Powiat ______________ Gmina miejscowa ______________

W y k a z

posiadłości lasowych w powyższej gminie ....

Liczba porządkowa	Oznaczenie i krótki opis lasu według wskazówek § 19. rozporządzenia	Liczba parcel według		Nazwa właściciela lasu i miejsce jego zamieszkania	Służebnościami lub prawami wspólnego używania w rodzaju służebności i to jakiemi jest		Rodzaj	
							gospodarstwo wysokopienne w lasach	
		dawnego katastru	sprostowanego katastru		obciążonych	nieobciążonych	liściastych	iglastych
					niższo austr. morgów			
1	2	3	4	5	6	7	8	9

uprawy (z dwoma liczbami przeciętnemi)		Obszary nieproduktywne lecz do hodowli drzew przydatne	Ruch gospodarstwa		Sposób gospodarowania		Przeciętny przyrost roczny (sążeń normalny à 100 stóp kub. z wartej masy drzewnej)		Uwaga
gospoderstwa połączone lub niskopienne	pastwiska z ubocznym użytkiem drewnym		ciągły	przerywany	systematycznie urządzony	na doświadczeniu oparty	z morga	razem	
10	11	12	13	14	15	16	17	18	

Nr. 262.

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa Rolnictwa z dnia 16. marca 1872. l. 6.266/257.,

objaśniające §. 22. ustawy lasowej o utrzymaniu uzdolnionych leśnych.

(Wystosowne do politycznych władz krajowych).

Sprawozdanie, które c. k. Ministerstwo Rolnictwa w skutek swego polecenia z dnia 14. listopada 1871. l. 6.122. względem zastosowania §. 22. ustawy lasowej z różnych otrzymało krajów, świadczą, że powołany paragraf częstokroć mylnie bywa tłómaczony.

Staranie się o należytą gospodarkę w lasach, a w szczególności też ustanowienie świadomych rzeczy i przez rząd za uzdolnionych uznanych leśników w lasach znaczniejszego rozmiaru (§. 22. ustawy lasowej) jest według ustawy lasowej przedewszystkiem rzeczą posiadaczy lasów, władze polityczne zaś, którym przekazane jest wykonanie ustawy lasowej, mają w tej mierze potrzebne sprawować nadzór, a w razie potrzeby postarać się o to, aby przepisowi prawa stało się zadość.

Tymczasem wykazują wymienione na wstępie sprawozdania, że niektóre władze polityczne wysnuwają z §. 22. ustawy lasowej dla się prawo bezpośrednio zaprowadzać całą organizacyę służby leśnej na koszt właściciela lasu; podczas gdy znów inne, powołując się na domniemaną trudność w określeniu prawnego pojęcia, „las znaczniejszego rozmiaru“ i na brak odpowiedniej liczby uzdolnionych leśników, mienią się tem zupełnie wolnemi od obowiązku wpływania na ustanowienie tych organów, jak tego od nich wymaga ustawa.

Jedno i drugie zapatrywanie się sprzeczne jest z duchem i tendencyą ustawy lasowej,

Przedewszystkiem mniejsze komplexa lasowe wymagają szczególnej pieczy władz politycznych, gdyż w większych lasach prywatnych i gminnych zazwyczaj jest zaprowadzoną gospodarka w myśl §§. 22. i 53. ustawy lasowej.

Prawda, że właściciel mniejszych lasów stosować musi gospodarkę w swym lesie do reszty swej posiadłości gruntowej, a więc urządzić ją na innych zasadach, jak właściciel większych posiadłości, że przeto z wyjątkiem szczególnych, w ustawie lasowej wymienionych wypadków, jak w lasach wyłączonych i t. d. można w zasadzie także właścicielowi mniejszych lasów pozostawić do ocenienia, w jaki sposób użyć chce uzdolnionych leśników do zagospodarowania swych lasów.

Z drugiej atoli strony uważać to należy jako jedno z najważniejszych zadań władz rządowych, aby pouczać także posiadaczy mniejszych lasów, zwłaszcza mniejsze gminy, o prawnej konieczności należytego zagospodarowania ich lasów, i aby ułatwić im pozyskanie rady i pomocy doświadczonych leśników przy przedsiębraniu ważniejszych czynności w gospodarce leśnej. Sposób postępowania wskażą w tej mierze zachodzące w każdym wypadku stosunki.

Doraźne zarządzenie środków przymusowych bez poprzedniego pouczania i wpływania doprowadziłoby częstokroć do poddania mniejszych lasów pod zarząd obcych oficyalistów, i wprawiłoby w ogóle leśników posiadaczowi narzuconych już z góry w niemiłe położenie, a tem samem kulturze leśnej więcejby przyniosło szkody jak korzyści.

Postępując natomiast z należytą oględnością i wytrwałością, mogą władze polityczne i ustanowieni od rządu leśnicy fachowi w inny sposób dojść do zamierzonego celu, to jest do zaprowadzenia racyonalnej gospodarki.

Zazwyczaj dadzą się do tych dla kultury leśnej tak ważnych czynności użyć leśnicy prywatni. Można mianowicie za pośrednictwem miejscowych organów doprowadzić do skutku umowy, mocą których sąsiedni leśnicy albo objęliby za stałą, w drodze ugody oznaczyć się mającą zapłatę zarząd lasów gminnych lub znaczniejszych lasów w mniejscych posiadłościach, albo też zobowiązali się do użyczenia swej pomocy przy ważniejszych czynnościach gospodarczych za osobnem wynagrodzeniem.

Gdzieby w ten sposb zarządzić się nie dało, można będzie przecież bez użycia środków przymusowych wpłynąc na to, aby gminy lub spółki posiadaczy lasów ustanowiły fachowych leśnych. W tej mierze przydać się bardzo mogą subwencye z gminnych, powiatowych lub krajowych funduszów.

Gdzie zresztą władze wdać się mają w ustanowienie leśników, winne jeszcze mieć na oku następujące uwagi.

W gospodarstwie lasowem, jak w każdem innem, główną jest zasadą, że tylko takie polepszenia można zaprowadzać, których koszta zwiększony dochód lasów pokryć zdoła, inaczej bowiem byłoby to gospodarstwo na stratę.

Już z tego wypływa, że władza tam szczególnie wpłynąć ma na ustanowienie leśników, gdzie powiększony w skutek tego dochód stanie na ich utrzymanie. W tej mierze nie rozstrzygają jedynie stosunki poszczególnych lasów, ich obszar i t. d, ale także ogólne, właśnie w tym czasie istniejące stosunki, podwyższona z tego powodu cena drzewa, ułatwienia pod względem zamiany produktów i t. d.

Jeżeli władzam politycznym lub ustanowionym przy nich leśnikom fachowym uda się wypracować szczegółowy plan, któryby strony interesowane przekonać mógł o korzyściach wypływających z ustanowienia leśników, i jeżeli zarazem przedstawiają im sposób, jak to ustanowienie w najodpowiedniejszy i najtańszy sposób da się uskutecznić, starania władzy niezawodnie odniesą pomyślny skutek.

Potrzeba pośrednictwa władzy celem ustanowienia leśników i służby leśnej, bądź to samoistnie, bądź przez połączenie się z sąsiedniem gospodarstwem lasowem, okaże się najczęściej w lasach należących do gmin i spółek, lub stowarzyszeń. W tych zaś wypadkach wymagają tego pośrednictwa władzy także względy na zachowanie majątku gminnego, lub prawa pojendynczych uczestników, należy zatem i te względy mieć tu na oku.

Gdzieby jednak powyższe usiłowania władzy rozbiły się o niechęć, lub nieuzasadniony opór interesentów, tam oczywiście pozostaje tylko chwycić się środka ostatecznego, to jest w sposób przymusowy wykonać §. 22. ustawy lasowej.

W każdym razie władze lub przydani im leśnicy fachowi, którzy starać się mają o ustanowienie zdolnych leśników, znacznie ułatwione mieć będą zadanie, jeżeli władze polityczne z gorliwością i surowością wykonywać będą zawsze ustawę lasową, a zwłaszcza jeżeli w razach prawem wzbronionej gospodarki leśnej, pustoszenia lasów, lub przestępstw lasowych, działać będą z należytą dokładnością i sprężystością.

Chlumecky w. r.

Nr. 263.

Rozporządzenie Ministerstwa Rolnictwa z dnia 2. sierpnia 1872. l. 7,281.,

dotyczące ścisłego wykonania §§. 2. i 21. ustawy lasowej.

(Wystosowane do politycznych władz krajowych.)

Ministerstwo Rolnictwa otrzymało z większej części krajów koronnych doniesienia, że w najnowszym czasie już zostały dokonane, lub w najbliższej przyszłości są zamierzone liczne, nieraz wielkich rozmiarów korczunki t. j. przemiany gruntu lasowego na inny rodzaj uprawy, bez zezwolenia władzy politycznej, przepisanego w §. 2. ustawy lasowej.

Są wprawdzie między temi korczowiskami grunta, których przemiana na inną kulturę ze stanowiska ekonomii krajowej żadnej nie ulegałaby przeszkodzie, tak iż bez trudności wykorczowanie takowych mogłoby być dozwolone. Wydarzają się atoli liczne korczunki także w takich lasach, które bezwzględnie zachowane być winne dla kultury leśnej. Częstokroć przekształcają się lasy na pośledniego gatunku pastwiska, role i łąki, które nieraz w któt-

kim czasie żadnego nie przynoszą pożytku, a nawet tam, gdzie poszczególne korczowiska nie przedstawiają się z tej strony, przecież wzmagające się wycinanie lasów pociąga za sobą nie jednę szkodę dla całej okolicy, i nieraz czyni uszczerbek prawom innych osób.

W górzystych zwłaszcza okolicach utrzymanie lasów przybiera znaczenie więcej jak miejscowe, a skutki ich wycinania wprost stają się dobru ogółu

Ustawa lasowa przepisuje w §. 2, że każde korczowanie wymaga poprzedniego zezwolenia władzy politycznej, której rzeczą jest zbadać, czy względy publiczne w danym razie korczowaniu stoją na zawadzie, lub nie. Zarazem nakazuje ustawa, aby bez wyjątku karać przekroczenia tego przepisu.

Sprawozdania, o których na wstępie nadmieniono, wykazują dowodnie, że na przytoczone postanowienie ustawy nie zwracają należytej uwagi ani posiadacze lasów, ani władze powiatowe, chociaż tego rodzaju wydarzenia władzom nie mogą być tajne, i złe następstwa tego nieprzestrzegania ustawy w niektórych krajach dosadnie wyszły na jaw.

Wytkniętym tu niewłaściwościom należy z całą énergią i stanowczością zapobiedz.

C. k. Namiestnictwo ma tedy wezwać polityczne władze powiatowe, aby postarały się o należyte poszanowanie dla wymienionego tu przepisu ustawy, opartego na względach kultury krajowej, a wszczególności dążyły do tego, by w przyszłości do każdego korczunku starano się wpierw o pozwolenie władzy politycznej, aby zaś tam, gdzie tego zaniechano, w jak najszerszym rozmiarze zastosować postanowienie karne §. 2. ustawy lasowej.

Wykazują dalej sprawozdania, że bez przepisanego prawem zezwolenia i zazwyczaj z wielką szkodą dla kultury leśnej rozdzielono w nowszych czasach wiele lasów gminnych, a mianowicie takich, które w myśl §. 31. patentu z dnia 5. lipca 1853. odstąpione zostały jako wynagrodzenie za zniesione służebności leśne całym miejscowościom, gminom, lub ogółowi uprawnionych.

I w tym kierunku dążyć należy do ścisłego wykonania ustawy, i przeciw reprezentacyom gminnym, działającym wbrew ustawie, zastosować wszystkie dozwolone środki exekucyjne i karne.

Okazało się zresztą ze sprawozdań, że wiele podziałów i korczunków przedsięwzięto dlatego bez zasięgnięcia pozwolenia, ponieważ właściciele lasów i gminy nie znają dotyczących przepisów.

C, k. Namiestnictwo poleci tedy politycznym władzom powiatowym, by stronom interesowanym, gdzie to będzie stosownym, za pośrednictwem gmin przywiodły na pamięć przepisy §§ 2. i 21., i według potrzeby, powołując się na niniejsze rozporządzenie, zapowiedziały jak najsurowsze zastosowanie ustawy.

Chlumecky w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 26. listopada 1873. **Część XXXVII.**

Nr. 264.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 16. października 1873. l. 16,782.,

względem ustanowienia taxy leczenia chorych w szpitalu powszechnym w Tarnopolu.

W moc artykułu II. ustawy z d. 12. grudnia 1869. (Dzien. ust. kraj. Nr. 8. z r. 1870.) ustanawia Wydział krajowy za leczenie chorych w powszechnym szpitalu w Tanopolu, od d. 1. Listopada 1873. począwszy, taxę dzienną:

a) na 50 centów od osób dorosłych,

b) a na 30 centów od dzieci do lat siedmiu.

W zastępstwie J. O. Marszałka

Pietruski w. r.

B. Kowalski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 26. listopada 1873. **Część XXXVIII.**

Nr. 265.

Ogłoszenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 20. października 1873. l. 16,904.,

względem podwyższenia taxy leczenia w szpitalu powszechnym w Tarnowie.

W moc art. II. ustawy z d. 12. grudnia 1869. (Dzien. ust. kr. Nr. 8. z r. 1870.) ustanawia Wydział krajowy za leczenie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnowie, od d. 1. listopada 1873. począwszy, następujące taxy:

a) od dorosłych na 50 ct. dziennie,

b) od dzieci do lat siedmiu na 30 ct. dziennie.

L. Sapieha w. r.

C. Haller w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 28. listopada 1873. **Część XXXIX.**

Nr. 266.

Ustawa

o zmianie dla królewskiego stołecznego miasta Lwowa taryfy do poboru opłaty myta drogowego i rogatkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. 1.

Dla poboru przyzwolonego królewskiemu stołecznemu miastu Lwowu na mocy przywileju z dnia 6. listopada 1789. r. myta drogowego i rogatkowego, obowiązywać ma od wejścia w wykonanie tej ustawy nowa taryfa podług następującego wymiaru.

Dział I.

Od każdej sztuki bydła luzem idącego:

poz. I. lekkiego, jakoto: źrebię cielę, bezroga, owca, koza, 1 (jeden) ct.;

Uwaga. Od bydlęcia niesionego lub wiezionego myto się nie opłaca;

poz. II. ciężkiego, to jest: koń, wół, krowa, rogacizna, muł, osioł 3 (trzy) ct.;

poz. III. Od konia jucznego, lub do jazdy wierzchem użytego 8 (ośm) ct.;

Dział II.

Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu:

poz. I. u wozu podróżnego zwykłego, lekkiego, jakoto: wozu zwyczajnego, wózka lub bryczki, z pojedynczem siedzeniem, próżnego 8 (ośm) ct.; ładownie 12 (dwanaście) ct.;

poz. II. u wozu podróżnego większego, czyli pasażerskiego z podwójnem siedzeniem, i zbytkowego, jakoto: krytego na resorach, powozu, karety, i t. p., próżno 10 (dziesięć) ct.;
ładownie 15 (piętnaście) ct.;

poz. III. u wozu gospodarskiego i zwykłego frachtowego, próżno 8 (ośm) ct.;
ładownie 12 (dwanaście) ct.

Uwaga. Fury gospodarskie i zwykłe frachtowe z artykułami żywności, na targ miejscowy wprowadzanemi, jeżeli ładunek nie przewyższa dwóch cetnarów na jednę sztukę bydła pociągowego, uważane będą pod względem opłaty myta za próżne.

poz. IV. u wozu frachtowego większego mocniejszej konstrukcyi, czyli tak zwanego furmańskiego, próżno 10 (dziesięć) ct.;
ładownie 15 (piętnaście) ct.;

poz. V. u wozu tak zwanego spedytorskiego, jeżeli z ładunkiem, 25 (dwadzieścia pięć ct.).;

Art. II.

Specyalne przepisy mytnicze dla miasta Lwowa, mianowicie co do uiszczania opłaty myta, co do uwolnienia od tejże opłaty, jak również co do przestępstw i kar mytowych, obowowiązują i nadal.

Art. III.

Piąta część czystego dochodu z poboru myta miejskiego, w art. I. poszczególnionego stanowi w myśl dekretu c. k. Nadwornej Kancelaryi z dnia 19. sierpnia 1861 r. l. 16,129 własność funduszu szpitalu powszechnego lwowskiego, i ma być oddawaną kasie tegoż szpitalu.

Art. IV.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Gödöllö dnia 12. października 1873.

Franciszek Józef w. r.

Lasser w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1873. Wydano i rozesłano dnia 30. grudnia 1873. **Część XL.**

Nr. 267.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 18. października 1873. l. 40369.,

dotyczące stosunku służbowego w linii lub rezerwie zostających osób c. k. armii i marynarki wojennej poza czasem czynnej służby, tudzież względem utrzymania ich w naoczności i peryodycznych ćwiczeń w broni.

Stosownie do wysokiego reskryptu c. k. Ministerstwa Obrony krajowej z d. 15. czerwca b. r. l. 7.120/1459. II. podaje się do wiadomości powszechnej, że wysoka c. k. Instancya ministeryalna poczyniła następujące zmiany w ogłoszonej w części XV. Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych z r. 1871. instrukcyi o wojskowym stosunku służbowym w linii lub rezerwie zostających osób c k. armii i marynarki wojennej poza czasem czynnej służby, o utrzymaniu ich w naoczności i o peryodycznych ćwiczeniach w broni.

Ustęp 3. punktu 10. w §. 33. uchyla się całkowicie, ponieważ sprawy dotyczące minierstwa morskiego (albo) zarządu min morskich, należą obecnie do wydziału marynarki wojennej.

Ustęp 4. w pomienionym punkcie §. 33. ma opiewać następnie: Wszystkich innych rezerwistów z dotyczących kursów rocznych powoła się na dzień 1. września; tych, którzy się naówczas nie stawią do szeregu punktualnie, należy pociągnąć do odpowiedzialności i w razie nieusprawiedliwionego opóźnienia ukarać według istniejących przepisów; prócz tego powinni zaniedbane ćwiczenia w broni odbyć dodatkowo w roku najbliższym.

Gołuchowski w. r.